

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Tercer període

Sèrie P - Número 37
21 de desembre de 2011

Ple del Parlament

Presidència de la M. H. Sra. Núria de Gispert i Català

Sessió núm. 22, primera reunió

SUMARI

Pregunta

al Govern sobre el preconcurs de creditors presentat per la secció de crèdit de la Cooperativa Agrícola de l'Aldea (Baix Ebre) (tram. 310-00136/09) p. 3

Pregunta

al Govern sobre la renovació del contracte amb l'operador ferroviari Renfe (tram. 310-00135/09) p. 5

Pregunta

al Govern sobre les mesures per a pal·liar els efectes dels endarreriments en els pagaments als proveïdors (tram. 310-00142/09) p. 6

Pregunta

al Govern sobre el transport públic i la mobilitat (tram. 310-00139/09) p. 7

Pregunta

al Govern sobre la funció pública (tram. 310-00140/09) p. 8

Pregunta

al Govern sobre les relacions Generalitat-Estat en matèria de política cultural (tram. 310-00141/09) p. 9

Pregunta

al Govern sobre el règim retributiu del personal al servei de l'Administració de la Generalitat (tram. 310-00133/09) p. 10

Pregunta

al Govern sobre la situació del personal docent i d'administració i serveis de les universitats públiques (tram. 310-00134/09) p. 11

Pregunta

al Govern sobre la Cooperativa Agrícola de l'Aldea (Baix Ebre) (tram. 310-00137/09) p. 12

Pregunta

al Govern sobre la política d'immigració (tram. 310-00138/09) p. 13

→

Pregunta

al president de la Generalitat sobre l'explicació dels desavantatges que comporta la dependència fiscal de l'Estat espanyol (tram. 317-00091/09) p. 14

Pregunta

al president de la Generalitat sobre el pacte fiscal i la reorientació de la política del Govern (tram. 317-00087/09) p. 15

Pregunta

al president de la Generalitat sobre la justícia, l'equitat i la redistribució de recursos en la política d'ingressos dels pressupostos de la Generalitat per al 2012 (tram. 317-00088/09) p. 17

Pregunta

al president de la Generalitat sobre l'actitud cap al Govern de l'Estat (tram. 317-00086/09) p. 18

Pregunta

al president de la Generalitat sobre què pensa fer, com i amb qui en la tercera fase de la legislatura (tram. 317-00089/09) p. 19

Pregunta

al president de la Generalitat sobre les perspectives per al 2012 i les principals actuacions previstes (tram. 317-00090/09) p. 20

Situació

de compatibilitat d'un diputat (tram. 234-00024/09) p. 21

Projecte de Llei

de modificació de la Llei 12/2010, del 19 de maig, del Consell de Governos Locals (tram. 200-00016/09) p. 21

Projecte de Llei

de simplificació i millora de la regulació (tram. 200-00008/09) p. 31

Projecte de Llei

d'agilitat i reestructuració administrativa (tram. 200-00009/09) p. 62

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del Ple.

Imprès a Multitext, SL · ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 22.1

La sessió s'obre a les deu del matí i cinc minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i el lletrat Pere Sol i Ordis.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Preguntes amb resposta oral.
2. Situació de compatibilitat d'un diputat (tram. 234-00024/09). Comissió de l'Estatut dels Diputats. Debat i votació del dictamen de la comissió (dictamen: BOPC 196, 58).
3. Projecte de Llei de simplificació i millora de la regulació (tram. 200-00008/09). Comissió d'Afers Institucionals. Debat i votació del dictamen de la comissió (dictamen: BOPC 206, 3).
4. Projecte de Llei d'agilitat i reestructuració administrativa (tram. 200-00009/09). Comissió d'Afers Institucionals. Debat i votació del dictamen de la comissió (dictamen: BOPC 205, 3).
5. Projecte de Llei de promoció de l'activitat econòmica (tram. 200-00010/09). Comissió d'Empresa i Ocupació. Debat i votació del dictamen de la comissió (dictamen: BOPC 204, 3).
6. Projecte de Llei de modificació de la Llei 12/2010, del 19 de maig, del Consell de Govern Local (tram. 200-00016/09). Govern de la Generalitat. Proposta de tramitació en lectura única (text presentat: BOPC 196, 33).
7. Interpel·lació al Govern sobre la política per a mitigar el canvi climàtic (tram. 300-00101/09). Grup Parlamentari Socialista. Substanciació.
8. Interpel·lació al Govern sobre les accions per a lluitar contra la pobresa (tram. 300-00103/09). Pere Bosch Cuenca, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació.
9. Interpel·lació al Govern sobre la situació dels serveis penitenciaris (tram. 300-00100/09). Grup Parlamentari Socialista. Substanciació.
10. Interpel·lació al Govern sobre la política fiscal (tram. 300-00099/09). Subgrup Parlamentari de Solidaritat Catalana per la Independència. Substanciació.
11. Interpel·lació al Govern sobre la política econòmica (tram. 300-00102/09). Joan Boada Masoliver, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació.
12. Interpel·lació al Govern sobre la concreció de les mesures de retallades i d'augment de taxes anunciades pel president del Govern (tram. 300-00105/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Substanciació.
13. Interpel·lació al Govern sobre la política d'incompliments en matèria econòmica i financera del Govern de l'Estat (tram. 300-00104/09). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació.

14. Interpel·lació al Govern sobre l'estratègia amb relació a l'ocupació i els emprenedors (tram. 300-00106/09). Rafael Luna Vivas, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.

15. Interpel·lació al Govern sobre l'acció exterior de la Generalitat (tram. 300-00107/09). Juan Milián Querol, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.

16. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política d'habitatge (tram. 302-00086/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació.

17. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el futur de l'agricultura i la ramaderia (tram. 302-00087/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació.

18. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les mesures econòmiques (tram. 302-00088/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació.

19. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política d'atenció a les persones amb discapacitat (tram. 302-00089/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.

20. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el suport a la internacionalització de l'empresa catalana (tram. 302-00090/09). Sergi de los Ríos i Martínez, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació.

La presidenta

Comença la sessió.

Senyores diputades, senyors diputats, abans de començar amb el primer punt de l'ordre del dia, que són les preguntes orals al Govern, els vull proposar, d'acord amb el que estableix l'article 72.3 del Reglament, l'alteració de l'ordre del dia d'aquesta sessió plenària en el sentit que el debat del punt número 6, que és el Projecte de Llei de modificació de la Llei del Consell de Govern Local, que es proposa la seva tramitació per lectura única, es pugui substanciar immediatament després del punt número 2, que és la situació de compatibilitat d'un diputat.

S'aprova per assentiment aquesta modificació? *(Pausa.)*
Doncs, moltes gràcies.

I comencem el punt 1 de l'ordre del dia, que són les preguntes amb resposta oral al Govern.

Pregunta

al Govern sobre el preconcurs de creditors presentat per la secció de crèdit de la Cooperativa Agrícola de l'Aldea (Baix Ebre) (tram. 310-00136/09)

La primera és la pregunta al Govern sobre el preconcurs de creditors presentat per la secció de crèdit de la Cooperativa Agrícola de l'Aldea, del Baix Ebre. La formula la il·lustre senyora Hortènsia Grau Juan, del Grup Par-

lamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, presidenta. Bé, Catalunya té cent disset cooperatives amb secció de crèdit, de les quals setanta-sis estan a les comarques de Tarragona. D'aquestes, vint-i-vuit estan en poblets de menys de cinc-cents habitants, com per exemple a Margalef, al Prioritat, essent que l'única entitat que presta serveis financers en aquests pobles és justament la secció de crèdit de la cooperativa, perquè aquí la iniciativa privada no s'instal·la perquè no té negoci.

Per tant, sí que estem parlant d'entitats privades, però que són estratègiques per al territori, ho han estat històricament, i que podríem dir que d'alguna manera presten un servei públic allà on els privats no s'instal·len perquè no els és rendible.

També tenim, hem tingut, vam tenir el precedent del cas de la cooperativa d'Almenar, de Copalme, que ara no hi entraré, i això va fer que es canviés, justament, el decret, el Decret 83/2010, que regulava el funcionament d'aquestes seccions de crèdit, justament perquè la Llei 6/98 desregulava alguns aspectes i no deixava clar els límits d'algunes de les operacions de crèdit que podien suposar un risc excessiu.

És per això, i davant de la situació que hem viscut aquests dies a la secció de crèdit de la cooperativa de l'Aldea, que preguntem quines actuacions pensa fer l'Institut Català de Finances, a través de la seva àrea de negocis, de l'ICCA, especialitzada, per evitar hipotètiques situacions similars en el futur.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Andreu Mas-Colell, conseller d'Economia i Coneixement.

El conseller d'Economia i Coneixement (Andreu Mas-Colell)

Sí, moltes gràcies. Deixi que em focalitzi en el tema de l'Aldea, que ha sigut una crisi que hem tingut els darrers dies i que està reenfocada i està anant en bon camí.

El divendres passat ja va tenir lloc una roda de premsa del director general de Política Financera en què es va explicar en detall un pla d'actuació. He de dir que aquí s'ha comptat amb la col·laboració de totes les institucions –de l'Ajuntament de l'Aldea, de la Diputació de Tarragona, de la federació de cooperatives, de la cooperativa de l'Aldea, de la Generalitat– i també de les institucions financeres i d'altres cooperatives, i això està encarrilant el tema pel bon camí.

En aquests moments la cooperativa està funcionant amb un bon nivell de normalitat. Els primers dies va haver-hi perill que l'activitat quedés col·lapsada; no és així, la cooperativa està funcionant bé i s'estan fent les tasques tècniques necessàries per avaluar i encarrilar la situació econòmica i financera. Tenim una idea bas-

tant clara d'on està i d'un camí de sortida també ben clar.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la il·lustre senyora diputada.

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, conseller. Però si a l'inici feia esment d'allò de la vocació privada és perquè ja coneixem el pla en tres fases i sabem que aquest pla s'ha pogut portar a terme perquè la secció de crèdit ha rescatat uns diners que tenia i al mateix temps les cooperatives, a través de la FCAC, també hi aporten entre 700.000 i 1 milió d'euros.

Però a nosaltres aquí el que ens agradaria saber era si pensava haver-hi implicació pública, de diner públic, com hi va haver en el cas de Copalme, que hi va haver una part de diner públic. I sobretot saber quins mecanismes, en el cas de la fiscalització, perquè és evident que en aquesta cooperativa –ho sabrem bé quan acabí l'auditoria– es van realitzar unes inversions que es pretenien amortitzar amb molt poc temps..., i voldríem saber aquí quins mecanismes han fallat o quines responsabilitats, siguin en la part de fiscalització, que ja demanaven l'UP i JARC, o per part de la gerència, o si n'hi ha hagut també per part del que és la junta de la cooperativa.

La presidenta

Senyora diputada, ja està.

Hortènsia Grau Juan

Sí, ja acabo, només...

La presidenta

Ja està. (*Remor de veus.*)

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Andreu Mas-Colell.

El conseller d'Economia i Coneixement

Deixi'm-li explicar el que succeirà, que és l'essencial. En la secció de crèdits hi han uns 1.200 dipositants, dels quals uns 990 tenen dipòsits a la vista; un 67 per cent dels implicats tenen dipòsits inferiors a mil euros. Abans que s'acabi aquesta setmana, és a dir, d'avui a divendres, tots els que tenen fins a mil euros rebran els mil euros; els que tenen més de mil euros rebran els mil euros més el 50 per cent de l'excés sobre els mil. Per a una segona fase, que tindrà lloc a principis de l'any vinent...

La presidenta

Honorable conseller...

El conseller d'Economia i Coneixement

...el primer trimestre...

La presidenta

...se li ha acabat el temps.

El conseller d'Economia i Coneixement

...es tindrà en compte la resta.

La presidenta

La pregunta següent és sobre la renovació del contracte amb l'operador ferroviari Renfe.

Pregunta

al Govern sobre la renovació del contracte amb l'operador ferroviari Renfe (tram. 310-00135/09)

La formula l'il·lustre senyor Oriol Amorós, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Oriol Amorós i March

Senyor conseller, al gener de l'any passat vostè deia que una pròrroga de cinc anys amb Renfe estaria paralitzada, que no era admissible i que no es podia tolerar per l'elevat nombre d'incidències. Al cap d'uns mesos, el mes de juny, ja la cosa havia canviat una mica; vostè ens deia que podíem pensar en una substitució parcial de Renfe com a operador, potser treure'ls alguna línia, potser concedir l'R-8 a algú altre.

També ens deia que els grans operadors europeus ja estaven al cas que la Generalitat volia millorar el servei i que estava disposada a canviar d'operador. El nostre operador principal, el president de Ferrocarrils, ens deia que la companyia se sentia preparada. Vostè estava molt crític amb Renfe, pels nombrosos incidents. I no li faltava raó. Però ja més recentment la cosa es quedava que ja en tenia prou amb pressionar l'operador. Vostès van recordar aquesta capacitat. Des de l'Estat, el secretari d'estat els va dir que no la teníem. Els vam haver de recordar que hi ha una addenda al traspàs que diu que tenim capacitat de triar operador.

Per tant, què tenim? Un mal servei farcit d'incidències, la majoria que es deuen a la catenària, i per tant per baixa senyalització; poca productivitat de les línies, per poca inversió en senyalització; baixa inversió en el Pla de rodalies –per exemple l'accés al Prat, que ja està licitat, no el tenim–; deslleialtat en els acords de traspàs. Però també tenim una exigència decreixent de part seva, també tenim que no sabem què han fet per poder exercir aquesta competència de triar operador.

I, per tant, senyor conseller, li demano quines gestions ha fet per instar el Govern espanyol a modificar la Llei ferroviària i també saber com estan aquestes converses amb grans operadors europeus, per saber si té alguna alternativa pensada per al 2012, que està aquí a la cantonada. I, finalment, senyor conseller, saber si creu en Ferrocarrils de la Generalitat com a possible operador.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Lluís Recoder, conseller de Territori i Sostenibilitat.

El conseller de Territori i Sostenibilitat
(Lluís Miquel Recoder i Miralles)

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor Amorós, miri, el traspàs de rodalies i de regionals a la Generalitat de Catalunya va ser un traspàs parany; no un traspàs cada any, eh?, sinó un traspàs parany.

I en què consisteix aquest traspàs? És a dir, quina capacitat tenim nosaltres? No tenim les vies, no tenim la catenària, no tenim les estacions, no tenim el personal, no tenim els trens. Què és el que tenim? Tota la resta. Què és tota la resta? Doncs, imagini-s'ho, segur que no li sortirà res d'un excessiu gruix.

Ara bé, en aquest traspàs hi havien una sèrie de compromisos importants: un era signar un conveni per tal de poder cogestionar Generalitat i Rodalies les estacions; és un conveni que no s'ha signat i no pas per manca de voluntat nostra.

El compromís d'inversió de 4.000 milions d'euros en la xarxa fins a l'any 2015. S'ha executat un 5 per cent, s'ha licitat un 10 per cent, ens movem per aquestes xifres. I això no és broma, perquè molts dels problemes als quals vostè es refereix vénen d'una manca endèmica d'inversió a la xarxa de rodalies de Catalunya, tal com ha reconegut el mateix Ministeri de Foment. Però aquí hi havia obres importants: el desdoblament Vic-Montcada, la nova línia Castelldefels-Cornellà, el túnel de Montcada, etcètera.

I el tercer element, que no s'ha complert: s'havia de modificar la Llei ferroviària abans del 2010 per tal que la Generalitat pogués triar operador. En aquest cas, el ministre Blanco ens ha fet exactament la mateixa trampa, el mateix joc de mans que ens va fer darrerament com a *despedida* amb el tema dels famosos 759 milions de la disposició addicional tercera, que ens tirava la culpa. També, en aquest cas, ens diu: «No, no s'ha modificat, no es pot canviar l'operador.» Però no es pot canviar perquè ell no ha modificat, com tenia obligació de fer, la llei abans del 2010.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula l'il·lustre senyor diputat.

Oriol Amorós i March

Miri, senyor conseller, vostè amb tot això que ens diu respecte a l'Estat té el nostre suport. Ara, el que vostè hauria de tenir en compte, també, és que ja fa un any que és al Govern, i que, per tant, més enllà de reivindicar davant de l'Estat, que en això li donem suport, el que li preguntem és per la seva gestió.

Vostès han entrat alguna proposta de modificació de la Llei ferroviària en un any? No ho han fet. No es preocupi, ho farà el nostre grup la setmana que ve.

Vostès han aprofitat les tres o quatre vegades de les quals presumeixen d'haver salvat l'Estat per arrançar alguna cosa en infraestructures?, alguna d'aquestes coses que vostè està dient? Resultat: zero. Resultat molt dolent, com vostè mateix ens està explicant ara mateix aquí.

Per tant, senyor conseller, quan tenim aquests problemes, i vostès els atribueixen a mala capacitat de gestió del Govern, a mala capacitat de...

La presidenta

Senyor diputat, se li ha acabat el temps.

Oriol Amorós i March

...el que li hem de preguntar és quina gestió ha fet vostè, per què no ha iniciat cap tràmit per modificar la Llei ferroviària?

La presidenta

Senyor diputat... Per contestar, té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Perdoni, senyor Amorós, quin tràmit ha d'iniciar la Generalitat? Per què hem d'iniciar un tràmit? Que no està signat? Que no ho sap el Govern de l'Estat que ha de modificar la Llei ferroviària? Per què els hem d'instar nosaltres? Ja ho hem fet moltes vegades! I, fins i tot, si es refereix a si algun grup parlamentari, vinculat a aquest Govern, ha presentat alguna iniciativa parlamentària a Madrid en aquest sentit, sí que ho ha fet. (*Veus de fons.*) Oh, no!, ja li dic jo que sí que ho ha fet. I tant que ho ha fet! Escolti, miri, queda en el diari de sessions i ja li ho demostraré.

Ara bé, què és el que hem fet, a més? Escolti, hem, també, intentat trencar aquest matrimoni forçat, redactant un nou contracte de serveis en el qual fixem objectius de qualitat, penalitzacions, incentius...

La presidenta

Senyor conseller, se li ha acabat el temps.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

...respecte a la llengua pròpia de Catalunya, etcètera.

La presidenta

La pregunta següent és sobre les mesures per a pal·liar els efectes dels endarreriments en els pagaments als proveïdors.

Pregunta

al Govern sobre les mesures per a pal·liar els efectes dels endarreriments en els pagaments als proveïdors (tram. 310-00142/09)

La formula l'il·lustre senyor Joan Laporta, del Grup Mixt.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, presidenta. El maltractament fiscal que pateix Catalunya per part de l'Estat es concreta en l'espoliació sistemàtica i s'agreuja amb l'incompliment constant del Govern de l'Estat el qual fa referència a la liquidació dels recursos que ens tenen assignats.

Davant d'aquesta dramàtica situació que explica els problemes financers de la Generalitat, pensem que el Govern hauria d'elaborar i consensuar, de la manera més àgil i eficient possible, juntament amb totes les forces polítiques del Parlament i amb els agents socials i econòmics, un paquet de mesures per fer front al pagament dels proveïdors, que són generadors d'activitat econòmica.

La pregunta que faig al Govern, per tant, és quines mesures prendrà el Govern per pal·liar l'endarreriment en els pagaments a proveïdors que està castigant els autònoms i les petites i mitjanes empreses.

Gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Andreu Mas-Colell, conseller d'Economia i Coneixement.

El conseller d'Economia i Coneixement

Deixi'm, primer, donar-li el context. El context és una situació difícil de tresoreria que té dues causes: una és el tancament general dels mercats a Europa i la segona és l'incompliment, per part del Govern –que em sembla que acaba avui–, de la transferència dels diners de la disposició addicional tercera, que té una implicació de tresoreria evident.

Aquesta mesura és particularment sagnant si es té en compte que l'accés al crèdit per part del Govern central és infinitivament superior a l'accés al crèdit per part nostra, com es pot veure amb totes les operacions que fa cada dia l'Estat i que no podem fer nosaltres.

Europa suposa, i hauria de suposar bé, que cada estat s'ocupa d'oferir les garanties i el marc que permeti les accions de crèdit i tresoreria de les seves..., el que tècnicament se'n diu «unitats subestats», és el que es fa a Alemanya, és el que es fa a tot arreu. La norma a Espanya per part de l'Administració central respecte a les autonomies ha estat *connaiss pas*.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Conseller, agraint les explicacions i situant-nos en el context que ens trobem, el que sí que és cert és que promoure l'esperit emprenedor, desenvolupar l'esperit empresarial, fomentar la internacionalització de les nostres petites i mitjanes empreses, facilitar la innovació, impulsar la productivitat, doncs, passa perquè aquestes petites i mitjanes empreses no pateixin l'endarreriment dels pagaments pactats amb la Generalitat.

Hi ha un informe de Pimec, del 2009, que fa referència al fet que el teixit productiu català, doncs, està format per 511.406 empreses, de les quals el 99 per cent són petites i mitjanes empreses, que donen feina al 71,8 per cent dels ocupats i que generen el 65 per cent del producte interior brut del sector privat, i contribueixen, amb un 59,7 per cent, al valor afegit brut mercantil del conjunt de l'economia catalana. És clar que aquestes petites i mitjanes empreses són determinants en la producció de riquesa i en la creació d'ocupació.

Per tant, pensem que és fonamental estimular aquest esperit emprenedor, el desenvolupament empresarial i, sobretot, doncs, complir amb els compromisos pactats quant als pagaments. I pensem que això seria un dels eixos per sortir de la crisi que patim.

Gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable conseller d'Economia i Coneixement.

El conseller d'Economia i Coneixement

D'acord. Un dels aspectes més deplorables del que està passant és el que, precisament, pateix el teixit de petites i mitjanes empreses que, poc o molt, directament o indirectament, totes es relacionen amb la Generalitat.

Vull assegurar, aquí, que les factures es pagaran; es pagaran en un procés ordenat, que ja s'està desenvolupant i que tractarà de ser al més acurat possible, al més afinat possible, i arribar pràcticament a ser cas per cas. Hi ha empreses que poden aguantar menys, hi ha empreses que poden aguantar més. Això es farà, ja ho dic, amb cura.

Confio que el resultat de tot el procés no sigui una situació que desmereixi particularment, comparada amb el context general.

La presidenta

Senyor conseller, se li ha exhaurit el temps.

Pregunta

al Govern sobre el transport públic i la mobilitat (tram. 310-00139/09)

La pregunta següent és sobre el transport públic i la mobilitat; la formula l'il·lustre senyor Josep Rull, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Josep Rull i Andreu

Moltes gràcies, senyora consellera. Honorable conseller, aquesta setmana s'han presentat els pressupostos del conjunt de la Generalitat, del Govern de Catalunya, i també del seu departament. Vostè mateix aquest dilluns va presentar les tarifes del transport públic i també va explicar un nou sistema de gestió de peatges en el marc del Grup de Treball de Peatges. Aquests pressupostos se situen en un context marcat per quatre elements, i vostè s'hi referia a l'hora d'explicar-ho.

Per una banda, una desinversió greu de l'Estat a Catalunya. Ara n'han parlat arran de la pregunta que li ha fet l'il·lustre diputat Oriol Amorós i March, no? Però aquesta desinversió –ja en vam parlar en la moció i en la interpellació que li vam plantejar– condiona extraordinàriament la capacitat de millorar el transport públic d'aquest país.

Segon element: una desproporció extraordinària en els pagaments diferits que ha d'afrontar el seu departament. Si l'any 2011 era del 33 per cent, aquest any 2012 haurà de ser del 52 per cent. Aquesta hipoteca suposa una llosa extraordinària que impedeix al Govern de fer altres actuacions que serien rellevants.

Tercer element, que és una evolució extraordinàriament negativa en l'aportació de recursos de l'Estat en el sistema de transport públic metropolità. Contracte programa 1999-2001. L'Estat aportava el 38 per cent dels recursos. Hi havia una part que aportava la Generalitat, una part els ajuntaments, una part ho pagaven el conjunt de ciutadans. Hem passat del 38 per cent al 18 per cent. L'evolució aquesta encara és més sagnant si agafem els tres últims anys: l'any 2010 l'Estat aportava 200 milions, aquest any 2011 aporta 112 milions. Tanmateix, la Generalitat ha anat incrementant en seu esforç.

El que no té sentit és que aquesta actuació de l'Estat, de desinversió en l'àmbit del transport públic, l'acabin de pagar els ciutadans, si volem –si ho volem– que hi hagi un transport públic de qualitat. Per tant, la Generalitat ha complert; la Generalitat inverteix; els ajuntaments inverteixen fent un esforç extraordinari, i tanmateix l'Estat tendeix en aquesta línia de desinversió.

La pregunta concreta és, senyor conseller, en base a aquests elements, quina actuació està duent a terme el Govern de Catalunya? Quina actuació vol dur a terme, sobretot, en aquesta relació tan tensa i sistemàtica que tenim amb l'Estat?

Gràcies, senyor conseller.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Lluís Recoder, conseller de Territori i Sostenibilitat.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor diputat, bé, efectivament des del Departament de Territori i Sostenibilitat i des del Govern en el seu conjunt hem tingut una activitat molt intensa en aquest any amb la nostra relació amb l'Estat, i específicament amb el Ministeri de Foment, per exigir el compliment dels compromi-

sos signats. És a dir, no hi ha possibilitat, encara que algú ho vulgui fer veure d'aquesta manera, d'excusa en l'incompliment de l'Estat per manca d'insistència del Govern de la Generalitat.

Hi ha alguns incompliments que em semblen especialment flagrants: el protocol d'inversió o els protocols que es van signar, a bombo i platerets, entre l'anterior Govern i la ministra Magdalena Álvarez amb relació a les infraestructures per carreteres o a les infraestructures ferroviàries que havien de posar fi al greuge en aquesta matèria en el nostre país i que tenien un horitzó a l'any 2012.

Quant a carreteres, s'haurà licitat el 28 per cent. I, quant al conveni ferroviari, s'haurà licitat, encara pitjor, el 21 per cent d'allò que es va comprometre. Això vol dir, segons els nostres càlculs, que el 2012 l'Estat haurà deixat d'invertir 1.400 milions d'euros en carreteres a Catalunya i 1.800 milions d'euros en inversions ferroviàries, deixant de banda el Pla de rodalies, del qual abans en parlava i que, sent molt generosos –sent molt generosos–, podem arribar al fet que l'Estat ha invertit 400 milions dels 4.000 als quals es va comprometre. Per tant, tot plegat sumaria un deute de, aproximadament, 5.000 milions de l'Estat amb Catalunya quant a inversions en aquests àmbits.

De les obres aturades en matèria viària i ferroviària no cal que ens hi esplaiem excessivament, senyor Rull, perquè n'hem tingut ocasió de parlar amb vostè i altres diputats molt sovint des d'aquesta tribuna.

No s'ha fet tampoc res per crear el Fons d'homogeneïtzació de peatges. S'ha reduït, d'una forma dràstica, l'aportació de l'Estat a l'Autoritat del Transport Metropolità.

I tot això és cert que ha succeït en un context de crisi, però també és veritat que, quan analitzem les inversions de l'Estat en el conjunt del territori espanyol, veurem que la crisi no ha estat igual a tot arreu, que hi han territoris en els quals sembla que la crisi no ha arribat.

Què és el que farem? La primera cosa, esperar el nomenament del nou ministre de Foment, demanar-li hora immediatament...

La presidenta

Senyor conseller, se li ha acabat el temps.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

...per poder-li exposar quines són aquelles reivindicacions i greuges que, des del Govern de Catalunya, sostenim, ho penso, amb tota legitimitat.

La presidenta

Senyor conseller...

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Moltes gràcies.

La presidenta

La pregunta següent és sobre la funció pública.

Pregunta

al Govern sobre la funció pública
(tram. 310-00140/09)

La formula la il·lustre senyora Annabel Marcos, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Annabel Marcos i Vilar

Moltes gràcies, senyora presidenta. Honorable vicepresidenta del Govern, és conegut de tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra i del conjunt de la ciutadania la reducció de despeses de personal per a l'any 2012 que el Govern ha previst per als empleats públics de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic.

Així mateix, també han estat àmpliament explicades les negociacions amb els representants sindicals, negociacions que van començar el passat dia 30 de novembre amb una proposta per part del Govern de la Generalitat que consistia en un conjunt de mesures a partir de les quals es podia començar a treballar i a negociar, tal com preveu la normativa vigent en tot allò que afecta les condicions laborals dels treballadors.

Després de la setena reunió de la Mesa de negociació de la Funció Pública, no s'ha arribat a cap acord. Els sindicats no comparteixen les propostes que planteja el Govern, però en cap moment han presentat propostes concretes que contribueixin a l'estalvi i a la reducció necessària, millorant alhora les condicions de treball dels empleats públics.

Un dels objectius que es dedueix de les mesures presentades pel Govern és la voluntat de mantenir el màxim nombre de treballadors, de llocs de treball, de personal interí o laboral temporal, donada la situació econòmica de caràcter excepcional que estem vivint. En aquest sentit, es presenta, entre d'altres, una mesura consistent en la reducció d'un terç de jornada, amb la disminució proporcional de retribucions, a un nombre determinat de personal interí i per tal de no augmentar les llistes de l'atur.

Per tot l'exposat, des del Grup Parlamentari de Convergència i Unió li fem la següent pregunta: quin és el capteniment del Govern sobre els darrers esdeveniments relacionats amb la funció pública i les mesures de contenció i reducció de despesa de personal?

Moltes gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyora Joana Ortega, vicepresidenta del Govern i consellera de Governació i Relacions Institucionals.

La vicepresidenta del Govern (Joana Ortega i Alemany)

Gràcies, presidenta. Diputada, vostè em feia esment ara de la situació econòmica excepcional que vivim, amb la necessària reducció de la despesa pública per arribar al dèficit que ens marca Europa, que ha fet que ahir mateix el conseller d'Economia presentés uns pressupostos que són els ajustos que s'han de fer durant dos anys. L'any

passat els ajustos van anar en la direcció dels serveis públics i enguany es demana un esforç de coresponsabilitat als ciutadans i en especial als treballadors públics.

Jo voldria primer de tot, si m'ho permet, posar de manifest el reconeixement del Govern per aquest esforç, per aquesta contribució a la millora de la sostenibilitat del sector públic, dels serveis de l'Administració, per part dels funcionaris i dels treballadors, que tornen a demostrar aquesta voluntat de servei.

I, com vostè deia i apuntava, doncs, nosaltres hem pres una sèrie de mesures, unes d'àmbit més temporal, acotades en el temps, i altres d'un àmbit més estructural, que van en la línia de la futura reforma de la funció pública. Dintre d'aquestes mesures de l'àmbit temporal hi ha la reducció puntual, proporcional a les retribucions del personal, dels treballadors, d'una part del complement específic, preferentment en les pagues de desembre i de juny de l'any vinent, amb el benentès que, si el Govern central prengués alguna mesura en aquest sentit que afectés la retribució bàsica dels treballadors, aquesta quedaria en suspens. Queda també afectat el Fons d'acció social. Queda també afectada la suspensió del Pla de pensions. I, per altra banda, dintre de les mesures estructurals, en la línia sobretot de fer una administració més competitiva, més flexible en l'ús del temps i més productiva, el que s'ha posat sobre la taula són una sèrie de mesures que van en la línia, doncs, de revisió dels dies d'assumptes personals, suspensió dels dies de vacances addicionals...

Però vostè feia referència a una mesura particular, que és la dels interins. En tota la negociació amb els sindicats, el primer que va posar sobre la taula el Govern de la Generalitat va ser preservar el màxim de llocs possibles de persones que treballen a l'Administració, i en aquest sentit, també, dels interins. I, per tant, per mantenir el major nombre possible d'interins, el que hem fet és repartir el treball entre aquests. I això vol dir que es reduirà, per fer sostenible i per tal de garantir el màxim possible de persones que treballin...

La presidenta

Senyora vicepresidenta, se li ha acabat el temps.

La vicepresidenta del Govern

...a l'Administració, es redueix en un terç la jornada.

Gràcies.

La presidenta

La pregunta següent és sobre les relacions Generalitat-Estat en matèria de política cultural.

Pregunta

al Govern sobre les relacions Generalitat-Estat en matèria de política cultural (tram. 310-00141/09)

La formula l'il·lustre senyor Roger Montañola, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Roger Montañola i Busquets

Moltes gràcies, molt honorable presidenta. Honorable conseller Mascarell, seriositat, rigor, acord, compliment..., en definitiva, respecte a la paraula donada: tots aquests termes, conseller, defineixen allò que el Govern espanyol no ha estat capaç de mostrar a Catalunya al llarg dels últims anys.

Senyores i senyors diputats, com bé saben, fa sis anys el Govern espanyol aprovava la Llei de restitució, per la qual es comprometia a retornar a Catalunya els documents de l'Arxiu de Salamanca confiscats durant la Guerra Civil, complint així amb un deute històric amb el nostre país. Avui, però, sis anys més tard, la realitat que contemplem atònits és que el lliurament d'aquells documents no s'ha fet i, a més a més, el Govern espanyol sortint en demora l'entrega *sine die*. De poc sembla que va servir el compromís personal de la ministra Sinde amb el Govern, en dir que el retorn d'aquests documents es faria abans d'acabar l'any. Per tant, conseller, la crua realitat és que de nou el Govern espanyol incompleix allò que havia dit i, per tant, els documents de Salamanca que restaven i que havien de ser entregats a Catalunya abans de finalitzar l'any, sembla que ni amb la benedicció de la mateixa ministra arribaran a temps.

Sap vostè que aquest grup parlamentari reiteradament ha criticat els incompliments que ha dut a terme el Govern espanyol en matèria econòmica i d'infraestructures, i malauradament avui, conseller, hi hem de sumar un altre àmbit, que és l'àmbit de la cultura, a la llarga i trista llista dels incompliments del Govern.

Honorable conseller, els governs, com les persones, poden o no poden assumir compromisos; hi estan en el seu dret. El que és absolutament impresentable és que quan aquests compromisos s'assumeixen es vulnerin de forma flagrant, amb una impunitat absoluta i sense tenir el més mínim respecte cap al Govern de Catalunya, cap als seus ciutadans i cap a la seva memòria històrica.

Per tot l'esmentat, conseller, interessa saber a aquest grup parlamentari quin és el posicionament del Govern al respecte i quines són les accions que el Govern de la Generalitat té previst de prendre davant aquest nou i reiterat incompliment, que se suma a la trista llista i al trist bagatge que deixa el Govern espanyol sortint.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyor conseller.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Ferran Mascarell, conseller de Cultura.

El conseller de Cultura (Ferran Mascarell i Canalda)

Senyora presidenta... Senyor diputat, bé, vostè ha raonat molt bé què és el que havia succeït fins ara, ho ha raonat molt bé i poc hi puc afegir. És evident que avui hi haurà nou govern, i és d'esperar, doncs, que aquest tipus de coses..., es produeixin situacions o polítiques o actituds una mica diferents de les que hem anat tenint al llarg dels últims anys, en el sentit extens de la paraula.

Estem davant d'un govern, d'un estat que de manera sistemàtica ha deixat de respectar les seves pròpies lleis fonamentals. Recordin que l'article 3 de la Constitució diu que s'ha de donar suport al català i a tot el que representa la pluralitat lingüística de l'Estat; un estat, un govern que en termes generals no compleix les seves pròpies lleis, vostè ho acaba de dir.

La llei de l'any 2005, de 15 de novembre, implicava la restitució dels papers confiscats a Catalunya després de la Guerra Civil; això no s'ha complert. La mateixa ministra n'havia donat la paraula, em consta que ella ho volia fins i tot entregar, i em consta que hi ha hagut ordres superiors perquè això no passés en el moment final d'aquesta legislatura, sense cap motiu perquè això no succeís.

Em consta també i tots vostès saben que no es respecten les lleis d'aquest Parlament: des del punt de vista del que és la llei del català, del que són les lleis d'educació i del que ha estat fins i tot la llei de l'occità, així ha succeït. No cal que m'hi estengui.

I em consta que vostès saben que es fan polítiques culturals contràries als interessos de Catalunya. L'actitud que l'Estat està tenint, i el seu Govern, amb els arxius i amb els llegats dels ciutadans de Catalunya és absolutament inadmissible; una actitud que vostès coneixen, fent negociacions a banda de la mateixa negociació que pugui estar fent el nostre propi Govern o les nostres pròpies institucions.

Per tot això, doncs, què vol que li proposi? Doncs, simplement que intentarem que es canviï aquesta actitud de fons que ha anat mantenint-se al llarg dels últims anys. Estem sotmesos –i aquest Parlament ho discuteix molt sovint– a una asfíxia notable des del punt de vista fiscal. Jo tinc la convicció que també hi ha, hi ha hagut una actitud d'asfíxia des del punt de vista cultural. No sempre en som conscients, però tinc l'absoluta convicció que és tant o més important que l'altra, perquè tot plegat ens sotmet a un notable estrès des del punt de vista cultural, un estrès que es pateix en la vida diària i, sobretot, en la capacitat cultural d'imaginar i d'estar centrat en les coses que ens convenen. Esperem que tot això canviï.

Moltes gràcies.

La presidenta

La pregunta següent és sobre el règim retributiu del personal al servei de l'Administració de la Generalitat.

Pregunta

al Govern sobre el règim retributiu del personal al servei de l'Administració de la Generalitat (tram. 310-00133/09)

La formula la il·lustre senyora Llanos de Luna, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

María de Llanos de Luna Tobarra

Gracias, presidenta. Señora vicepresidenta, ayer el Consejo Ejecutivo aprobó un decreto ley por el cual se

aplaza el abono del 20 por ciento de la paga extraordinaria de Navidad a los funcionarios de la Generalitat. ¿Podría decirnos para cuándo se prevé el pago de la totalidad de la citada paga extra?

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyora Joana Ortega, vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Sí, gràcies, presidenta. Diputada, miri, vostè sap perfectament que l'incompliment per part del Govern de l'Estat de la disposició addicional tercera, que representa 759 milions d'euros per a Catalunya, ha tingut conseqüències que han afectat el conjunt de la població catalana; ara mateix ho explicava el conseller d'Economia en una resposta al diputat Laporta, que ha afectat els pagaments a diferents proveïdors, però també ha afectat el pagament de les nòmines dels funcionaris. Avui, dia 21, es paga la nòmina ordinària, amb el complement de productivitat, i el dia 28 es pagarà el 80 per cent de la paga extraordinària, i el 20 per cent queda ajornat fins que hi hagi el pagament de la disposició addicional tercera, del qual, doncs, segurament el seu partit a Madrid té molt a dir en el moment de fer-lo efectiu, no?

Per tant, aquesta és la resposta a la pregunta que vostè em feia.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la il·lustre senyora diputada.

María de Llanos de Luna Tobarra

Gracias, presidenta. Vicepresidenta, usted no puede hacer pagar al colectivo de empleados públicos la falta de previsión y planificación presupuestaria consignando como ingresos lo que en realidad eran meras expectativas y con la agravante de que, a punto de finalizar el ejercicio presupuestario, a punto de finalizar el año, es cuando ustedes se descuelgan con esta medida.

Vicepresidenta, quiero decirle que ustedes están creando alarmas no solo en el colectivo de los funcionarios, sino en la población en general, ya que estos anuncios de graves problemas de tesorería para pagar nóminas ponen de manifiesto la negligencia y la falta de previsión del Gobierno de la Generalitat.

No podemos entender cómo ahora se puede decir que no se pagará a los funcionarios la totalidad de sus nóminas, cuando existe un presupuesto aprobado en el que se consignó la partida correspondiente a las remuneraciones del personal de la Generalitat hasta el 31 de diciembre. La medida acordada del retraso del 20 por ciento de la extraordinaria es insólita e irresponsable. Los graves errores de planificación y de previsión ponen de relieve que es un gobierno sin seriedad y que improvisa medidas sobre la marcha.

Los funcionarios ya han demostrado su sacrificio y solidaridad con la crisis al haber ya soportado un recorte de sueldos del 5 por ciento, acordado por el Go-

bierno del señor Zapatero y que CiU facilitó. Ahora les vuelven a pedir un nuevo sacrificio y de forma inesperada, a escasos días del ingreso de la nómina, a escasos días de la Navidad, cuando los empleados públicos ya tienen, en la mayoría de los casos, comprometidas estas cantidades, que en muchos supuestos son para equilibrar la ya mermada balanza económica familiar.

Vicepresidenta, nuestro grupo entiende que se deben asumir responsabilidades políticas por su Gobierno, por la grave negligencia cometida en la planificación de la tesorería.

Muchas gracias.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyora vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Gràcies, presidenta. Miri, senyora Llanos, això té una resposta molt clara i una solució molt clara: que pagui el senyor Rajoy en dos dies la disposició addicional tercera. (*Forta remor de veus.*)

Deixi'm que li digui una cosa, i m'agradaria que es posés en la defensa del Govern...

La presidenta

Un moment... –un moment, un moment–, si us plau. (*Pausa.*) Senyora vicepresidenta, continuï.

La vicepresidenta del Govern

Sí, senyora Llanos, jo li agrairia que es... (*per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de la vicepresidenta*) ...a defensar..., i al cantó del Govern de la Generalitat per defensar el poble de Catalunya.

Vostè creu que són expectatives el no-compliment d'un acord signat i, a més a més, acordat en una reunió de la comissió bilateral? Jo hi era. Que no ens hem de creure la paraula del Govern? És això, el que vostè em diu? (*Veus de fons.*) I la del seu Govern? No ens hem de creure...? (*Veus de fons.*) Per tant, escolti, no em deixi..., no... (*Remor de veus.*)

La presidenta

Un moment... –un moment, un moment–, la que respon és la vicepresidenta.

La vicepresidenta del Govern

Bé. En tot cas, senyora Llanos, vostès tenen l'oportunitat, ara, d'esmenar aquesta pàgina negra de la política espanyola amb Catalunya.

També, deixi'm veure la situació kafkiana, perquè qui fins ara governava de l'Estat, doncs, ara ens recolza perquè portem als tribunals el Govern de l'Estat, i qui, d'alguna manera, doncs, votava a favor de la disposició addicional tercera, que eren vostès, ara amaga el cap

sota l'ala quan té la responsabilitat de portar-la a terme. (*Veus de fons.*)

Per tant, senyora Llanos, les xifres són les que són; el Govern té una actitud totalment transparent, rigorosa i responsable, i exigim i demanem allò que ens correspon, que són els 759 milions de la disposició addicional tercera.

Moltes gràcies.

La presidenta

La pregunta següent és sobre la situació del personal docent i d'administració i serveis de les universitats públiques.

Pregunta

al Govern sobre la situació del personal docent i d'administració i serveis de les universitats públiques (tram. 310-00134/09)

La formula l'il·lustre senyor Pedro Chumillas, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, honorable presidenta. Senyor conseller, la conjuntura econòmica actual, les restriccions pressupostàries que han començat, per cert, per aquesta cambra –i crec que així és com ha de ser–, afecten també les universitats catalanes: el pressupost d'aquest any 2011 s'ha vist afectat de forma important.

Recentment hem sentit al Parlament els rectors de les universitats catalanes i ens han mostrat amb orgull els resultats acadèmics i de recerca de les seves institucions. També hem sentit, recentment, anuncis dels mateixos rectors en la direcció que més ajustos pressupostaris els obligarien a aprimar el capítol 1 de despeses, és a dir, el de personal, tant docent com de pas.

Quin és el capteniment del Govern en aquest punt?

La presidenta

Té la paraula, per respondre, l'honorable senyor Andreu Mas-Colell, conseller d'Economia i coneixement.

El conseller d'Economia i Coneixement

A veure, concentrant-me en el tema del personal vull fer constar que, del 2000 al 2010, s'ha doblat el pressupost de les universitats; el personal docent investigador ha crescut un 20 per cent; el personal d'administració i serveis ha crescut un 30 per cent, i el nombre d'estudiants ha baixat un 12 per cent. Aquest creixement era segurament necessari, però no és sostenible en aquests ritmes. El 2010 el capítol 1 de les universitats representa el 112 per cent de la transferència de la Generalitat a les universitats, quan la Llei de pressupostos requereix que no se superi el 90 per cent.

El capteniment del Govern en temes de personal universitari és el de tendir... –tendir, no immediatament, però–, el de tendir en aquest 90 per cent que creiem

que és el nivell de sostenibilitat del sistema, tot i incrementar la qualitat, l'eficiència i la internacionalització de les universitats.

Les universitats estan fent una bona feina. Les universitats i la recerca són un magnífic exemple de com amb menys s'està fent més.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula l'il·lustre senyor diputat.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyora presidenta. Senyor conseller, la universitat és la institució clau per al desenvolupament professional i educatiu dels ciutadans des de fa decennis, i no n'hi ha cap de més d'important; potser en altres èpoques ho podien ser el comerç, la indústria o, fins i tot, l'exèrcit; però, li ho dic perquè cada euro, cada minut del seu temps dedicat a la universitat és molt més valuós que dedicat a qualsevol altra cosa.

El comitè de governança és una eina que va en la bona direcció. Em parlava, vostè, que sembla correcte la dotació pressupostària per personal, però tenim encara una altra preocupació, i és que el model docent està canviant, sembla que està canviant des d'un model funcional a un model de contractació. Llavors, això pot ser o pot significar que es vulgui un sistema universitari català diferent del sistema universitari espanyol. Estupend, però.... Pot tenir conseqüències: passar d'un sistema funcional d'oposicions a un sistema de contractació pot donar resultats a curt termini, resultats financers i de tresoreria; però, a mig i llarg termini, pot convertir les universitats en empreses sotmeses als mateixos problemes que les empreses productives financeres i, fins i tot, immobiliàries, les que siguin.

Una cosa és posar els costos del sistema sobre la taula i una altra canviar al sistema els seus fonaments. Veiem que és impossible dedicar-se a investigar si aquesta feina no forma part del treball diari d'un professor, que és el que succeeix amb els professors contractats.

Com que se m'acaba el temps li diré, senyor conseller, si no pensa que ficar-se en això de...

La presidenta

Senyor diputat...

Pedro Chumillas Zurilla

...és ficar-se en l'autonomia universitària canviar aquest sistema.

Gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Andreu Mas-Colell.

El conseller d'Economia i Coneixement

La contractació de professors l'estem orientant per la via de la revitalització del programa Serra Húnter de capacitat de talent a les universitats, i, efectivament, aquest

implica posar èmfasi a la via laboral per la via funcional.

Escolti, i quan parlem de la via laboral no estem parlant de contractes precaris. Això és el que té la immensa majoria dels nostres ciutadans, ho saben?, els que treballen, els contribuents, n'hi ha que són funcionaris, que són una proporció petita, i n'hi ha que tenen contractes laborals estables, i idealment voldríem que tot hom tingués contractes laborals estables.

Per tant, quan estem parlant del programa Serra Húnter estem parlant de professors universitaris que tinguin contractes laborals estables, que és el que tenen a Europa. El nostre model és el model europeu. És un model que està funcionant i que a la resta de l'Estat es mira amb admiració, és el model perquè evolucioni a tot l'Estat. Per tant, sí...

La presidenta

Senyor conseller, se li ha acabat el temps.

En conseller d'Economia i Coneixement

...pretenem posar èmfasi en aquesta via.

La presidenta

La pregunta següent és sobre la Cooperativa Agrícola de l'Aldea.

Pregunta

al Govern sobre la Cooperativa Agrícola de l'Aldea (Baix Ebre) (tram. 310-00137/09)

La formula la il·lustre senyora Núria Ventura, del Grup Parlamentari Socialista.

Núria Ventura Brusca

Gràcies, presidenta. Honorable conseller, el passat dia 1 de desembre els 4.300 veïns i veïnes de l'Aldea s'aixecaven amb la notícia sobre la dramàtica situació de falta de liquiditat de la secció de crèdit de la seva cooperativa agrícola. La primera conseqüència, evidentment, va ser que els impositors, no tots productors però sí veïns i veïnes del municipi o d'altres localitats properes, no han pogut disposar dels seus diners pel bloqueig dels comptes: en total 1.190 persones afectades.

Per tant, en primer lloc, des del Grup Parlamentari Socialista volem mostrar el nostre recolzament i la nostra solidaritat a tots els afectats, pagesos, jubilats, comerciants, homes i dones que des d'aquell dia han viscut amb una situació d'angoixa permanent i que han hagut de ser ajudats pel fons impulsat per l'ajuntament, amb recursos d'altres administracions, i, sobretot, també pel suport entre els mateixos veïns i l'ajuda d'associacions sense ànim de lucre. Si alguna cosa bona ha portat, precisament, aquesta situació és l'onada de solidaritat.

Més de vint dies després, a partir d'aquesta setmana, i segons ens ha confirmat vostè mateix fa pocs minuts,

els veïns podran començar a disposar dels seus diners, tal com preveu, també, el Pla d'actuació dissenyat pel Govern de la Generalitat.

Ens agradaria, conseller, que, més enllà d'aquestes dades importants i més enllà també d'aquest pla de rescat que ha previst la Generalitat, ens dibuixés també avui en seu parlamentària quins són els possibles escenaris de futur. A més, amb l'objectiu que aquesta situació no es torni a repetir, li volem preguntar si la Generalitat té previst adoptar algun tipus de mesura i si creu que els mecanismes de control i inspeccions prèvies al dia 1 de desembre, en el cas concret de la secció de crèdit de la Cooperativa Agrícola de l'Aldea van funcionar correctament.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Andreu Mas-Colell, conseller d'Economia i Coneixement.

El conseller d'Economia i Coneixement

Els mecanismes de control i supervisió eren exactament els mateixos, amb les mateixes persones, que hi havia durant el Govern anterior. La meua evidència és que fan la seva feina satisfactòriament.

La situació de l'Aldea, dintre del seu dramatisme, s'està encarrilant. I s'està encarrilant bé per una raó fonamental, perquè les inversions de l'Aldea, els actius de l'Aldea són bons, no són líquids, no han sigut immediatament líquids, però són bons. Els diners no s'han perdut. Les hipoteques que tenen són hipoteques amb un nivell de morositat molt baixa. I això és el que ha fet possible que això es pugui encarrilar.

En aquest procés, efectivament, hi ha hagut molta solidaritat, molt ajut d'altres cooperatives, etcètera; però, em sembla que, dintre de tot, la bona notícia és que ningú ha regalat res. No ha fet falta –no ha fet falta–, perquè la situació de base era bona. Altres cooperatives, per exemple, han comprat les hipoteques, i, per tant, han creat liquiditat, etcètera.

La presidenta

Per pregar, té la paraula la il·lustre senyor diputada.

Núria Ventura Brusca

Sí, conseller. Insistiríem en quins són els escenaris de futur en els quals treballa la Generalitat. I, més enllà d'aquest pla, que no li ho qüestionem, sí que, en canvi, volíem fer una crítica a les formes en la seva aplicació. I li demanem, des del Grup Parlamentari Socialista que, a partir d'ara, es treballi més encara de la mà de l'Ajuntament de l'Aldea respecte a les possibles solucions.

La lleialtat institucional ha de prevaler en qualsevol relació entre les administracions. I, per tant, és imprescindible aquest contacte més fluid encara entre l'ajuntament i la Generalitat per tal d'accelerar aquesta tornada a la normalitat que tots desitgem.

Gràcies, conseller; gràcies, presidenta.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable conseller d'Economia i Coneixement.

El conseller d'Economia i Coneixement

La Generalitat té els seus funcionaris; l'ajuntament, els seus funcionaris; hi han posat moltes hores, molts dies de feina a treballar en aquest tema, i ho han fet, colze a colze, ho han fet en col·laboració. Comptem amb el reconeixement de l'alcalde, etcètera.

O sigui, aquest és el tema menys important de tots. Les coses s'han fet amb col·laboració. El desenvolupament del tema de l'Aldea ara passa per assegurar que l'activitat productiva de la cooperativa es desenvolupi bé. Per això la cooperativa necessita més activitat, és a dir, necessitaria idealment que molta..., que més dels productors utilitzessin la cooperativa del que la utilitzen ara. Caldria, per tant, un cert increment del nivell crític –activitat productiva–, i també necessita una gestió, podríem dir, més professionalitzada o més informada de..., diguem-ne, dels principis econòmics...

La presidenta

Honorable conseller, se li ha acabat el temps.

El conseller d'Economia i Coneixement

...i financers.

La presidenta

La pregunta següent és sobre la política d'immigració.

Pregunta

al Govern sobre la política d'immigració (tram. 310-00138/09)

La formula la il·lustre senyora Consol Prados, del Grup Parlamentari Socialista.

Consol Prados Martínez

Sí. Gràcies, senyora presidenta. Senyor conseller, aquest mes de desembre, ara fa tres anys, firmàvem el Pacte nacional per a la immigració. Un acord, ho vull recordar, entre la majoria de les forces polítiques i una molt àmplia i diversa representació de la societat civil i de les administracions públiques. L'objectiu que ens va portar a aquest acord, crec que encara vigent, el de definir les línies prioritàries i necessàries en la gestió de la immigració.

Crec que tots estem d'acord que és un tema estratègic per al nostre país. Dijous passat vam fer la primera reunió de seguiment del pacte amb el seu Govern. Creiem que tard, que s'ha trigat massa a fer aquesta primera reunió, tot i la demanda per part de tothom; tard per dues raons: pel canvi de Govern, ara ja fa un any, i també per la situació social i econòmica actual que ens ha de fer revisar quines són les properes línies que s'han de tirar endavant des d'aquest pacte.

Senyor conseller, li preguntem quina és la seva valoració.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Josep Lluís Cleries, conseller de Benestar Social i Família.

El conseller de Benestar Social i Família (Josep Lluís Cleries i González)

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, des del Govern de la Generalitat mantenim per continuïtat institucional l'esperit del Pacte nacional per a la immigració; a més a més, precisament, la setmana passada vint-i-set noves entitats es van sumar al pacte, i, a més a més, creiem que hem de seguir treballant en la política de fer un sol poble, i, a més a més, en una política amb la immigració basada en els drets, però també en els deures. Aquest és el nostre compromís. Aquest és el nostre treball.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la il·lustre senyora diputada.

Consol Prados Martínez

Sí. Vull recordar que el Pacte nacional per a la immigració és un instrument que defineix polítiques, polítiques no només per a la integració de la immigració, sinó que sobretot han de ser polítiques per al conjunt de la població. És a dir, aquest pacte el que ha de definir és com governem els impactes de la immigració des de la política, des de les administracions i des del conjunt de la societat. Cal fer balanç. I la situació social i econòmica ens esperona a actuar amb intel·ligència, amb política i amb recursos.

Per nosaltres hi han tres elements que considerem que haurien de definir les línies per als propers temps, conscients, molt conscients de la situació: la integració de la immigració en la nostra societat des dels principis democràtics; el reforç dels serveis públics, perquè en aquesta situació que vivim menys recursos i més necessitats pot provocar més sentiment de competència per als recursos, i l'actuació en zones urbanes amb risc d'exclusió, on la crisi està colpejant amb més cruïra.

Què ens trobem per part del Govern? Tot el contrari: una llei d'acollida que estableix els instruments d'integració, però que no s'està desenvolupant amb totes les garanties; el retall dels serveis públics, que posa en risc la cohesió, i la supressió de les convocatòries de la Llei de barris.

És per això, senyor conseller, que creiem que cal revisar el full de ruta precisament en aquests moments tan complicats per tal de salvaguardar la cohesió i evitar el risc de fractura social.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable conseller de Benestar Social i Família.

El conseller de Benestar Social i Família

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, entenc la seva preocupació, perquè, fixi's, l'any 2009 l'Estat aportava 43 milions al Fons d'acollida i l'any 2011 n'aporta 14. O, per exemple, aquest any 2011 hem pogut executar cinc plans pilot a diferents municipis de Catalunya i l'Estat només n'ha volgut prorrogar tres per a l'any vinent, amb una retallada de l'import que hi aporta, i ha deixat a fora l'Ajuntament de Badalona i ha deixat a fora l'Ajuntament de l'Hospitalet, que no s'entén. O, per exemple, agafem tota la competència en els certificats de l'esforç d'integració i l'aportació de l'Estat per a tota aquesta gestió és zero —és zero.

Per tant, evidentment, nosaltres estem fent un esforç; el pacte nacional és una prioritat, el Pla de ciutadania, i ho estem fent, com he dit, amb continuïtat institucional, i sobretot amb un programa, el nostre, que aposta per la convivència, per la cohesió, per fer-ho a partir d'una llengua i cultura comunes, que ha de ser la d'integració, la llengua i la cultura catalanes, i sembla que ho estem fent amb les dificultats del moment, que hi són, i l'altre dia ho vam explicar, però també amb una decisió clara de seguir contribuint a aquesta cohesió social.

Ho estem fent amb els recursos que tenim i, això sí, amb tota la il·lusió i tota l'empenta, perquè ens hi juguem el futur de Catalunya.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, iniciem les preguntes al molt honorable president de la Generalitat.

Pregunta

al president de la Generalitat sobre l'explicació dels desavantatges que comporta la dependència fiscal de l'Estat espanyol (tram. 317-00091/09)

La primera és sobre l'explicació dels desavantatges que comporta la dependència fiscal de l'Estat espanyol, i la formula l'il·lustre senyor Joan Laporta, del Grup Mixt.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, presidenta. Persones properes al Govern han manifestat la voluntat de celebrar un referèndum sobre el pacte fiscal en el cas que el Govern espanyol no vulgui negociar un millor finançament per a Catalunya.

President, molts som els que pensem que la majoria de catalans, doncs, no tenen una visió prou clara del que és el pacte fiscal, de què és la dependència econòmica d'Espanya, de què és el dèficit fiscal, i molt especialment no tenen una visió clara de com afecta directament el dèficit fiscal, doncs, la seva vida diària, la productivitat, el tancament d'empreses, la creació d'empreses, l'atur; com els afecta directament en la seva butxaca.

En aquest sentit, la pregunta. La pregunta és que, a més de denunciar l'impagament dels 759 milions d'euros de la disposició addicional tercera de l'Estatut corresponent al 2008, quina és la estratègia del Govern per explicar a la ciutadania els desavantatges que ens suposa en tots els àmbits –polític, social, econòmic– la dependència fiscal de l'Estat espanyol.

Gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Artur Mas i Gavarró)

Gràcies, senyora presidenta. Senyor diputat, com vostè sap, el Govern, doncs, no fa gaires setmanes va donar a conèixer els treballs d'aquell grup d'estudi que parla de les balances fiscals i per tant de com evoluciona el dèficit fiscal entre Catalunya i l'Estat espanyol.

I la millor manera de sensibilitzar la ciutadania és explicar la veritat, com evolucionen aquests dèficits, que, com vostès saben, segueixen sent molt grans, gairebé monstruosos, inassumibles des de molts punts de vista, i al mateix temps posar amb exemples molt quotidians quina repercussió té aquest dèficit fiscal sobre les espatlles dels ciutadans de Catalunya. I això es fa en forma de modernització de l'economia, es fa en forma d'internacionalització i es fa en forma d'estat del benestar.

I, quan se sap que la factura global d'aquest dèficit fiscal són 15.000 milions d'euros més o menys cada any, això té una repercussió directa en totes aquestes coses que li deia. I això el Govern ho explica cada vegada que pot, de manera continuada i de la manera més pedagògica possible.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Sí. President, en el debat de política general del passat 28 de setembre, davant de la possibilitat que es donés l'escenari que no s'aconseguís el pacte fiscal aquesta legislatura, doncs, vaig proposar-li que incorporés a la seva agenda política treballar perquè Catalunya sigui un estat.

Vostè em va contestar literalment que triem el moment quan hem de fer-ho, fem-ho quan toqui de veritat, quan tinguem una estratègia definida, quan sapiguem quin govern, doncs, governa a Madrid, quan sapiguem quina majoria té aquest Govern i també, doncs, com planteja les coses aquest Govern espanyol. A més a més, també em va dir literalment que també hauríem de veure quines majories nosaltres hem aplegat en el conjunt del Parlament de Catalunya.

Bé. President, ara ens trobem, doncs, que ja sabem quin govern governa a Madrid, és el del PP, té una ma-

joria absoluta. Com planteja les coses aquest Govern és el que tots volem, evidentment: combatre la crisi i l'atur. Però sobretot s'ha vist clar que no tenen com a prioritat dins de la seva agenda política el pacte fiscal per a Catalunya, un pacte fiscal inspirat en el concert econòmic. Això ens continuarà asfixiant financialment la Generalitat, seguirà fent patir els catalans.

Jo us demano, president, amb tot el respecte que us dec i amb tota la simpatia que us tinc, que no perdem una legislatura, que no fem patir més els catalans i que incorpori a la seva agenda política treballar perquè Catalunya sigui un estat.

Gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Gràcies, senyora presidenta. Senyor Laporta, li asseguro que l'última de les coses que a mi m'agrada fer és fer patir els ciutadans del nostre país. Per tant, procurarem que no sigui així.

Però ja que vostè em fa el recordatori de tot el que es deia en aquell moment, jo també li voldria recordar, amb el mateix to, doncs, de cordialitat que vostè utilitza, que sempre li vaig dir que el que uneix més en aquest moment les forces polítiques catalanes i la societat catalana, i les uneix amb grans majories, que jo espero reforçar en el Parlament de Catalunya en les properes setmanes, és el pacte fiscal. Si hem d'abordar el camí de la capacitat de Catalunya d'anar prenent les seves pròpies decisions, si hem d'abordar aquest camí, del dret a decidir, abordem-lo allà a on hi ha els màxims consensos possibles, perquè és allà a on ens barallarem menys, és allà a on dividirem menys la societat, i, en canvi, són objectius molt importants.

Vostès saben que hi ha una sèrie de grups aquí al Parlament que estem a favor clarament del pacte fiscal –vostè també– en la línia del concert econòmic; intentem incorporar els grups, en les properes setmanes, que no estan a favor d'això per definir una posició catalana el més àmplia possible que correspongui al consens social que hi ha sobre aquesta matèria del pacte fiscal.

La presidenta

La pregunta següent és sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta

al president de la Generalitat sobre el pacte fiscal i la reorientació de la política del Govern (tram. 317-00087/09)

I la formula l'honorable senyor Joan Puigcercós, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Joan Puigcercós i Boixassa

Gràcies, senyora presidenta. Senyor president, agafant les darreres paraules seves en la darrera intervenció, hi ha un consens majoritari a Catalunya per al concert econòmic, però, pel que vam poder veure a Madrid, el senyor Rajoy no està en aquesta línia.

Després del cop de porta que va fer el senyor Rajoy al pacte fiscal en la línia del concert econòmic i el cop de porta a Catalunya, vostè pensa reorientar la seva política en aquesta cambra?

La presidenta

Té la paraula, per respondre, el molt honorable president.

El president de la Generalitat

Senyor Puigcercós, vostè entendrà que, si som gent raonable, i nosaltres procurem ser-ho, el que no farem és jutjar tota la política d'un govern abans de ser govern. Hem d'esperar que el senyor Rajoy prengui possessió, que és avui mateix, que nomeni el seu Govern, que a partir d'aquí comenci a funcionar. Tothom té dret a tenir un marge de maniobra i un marge de confiança.

Nosaltres ja vam demostrar ahir que quan s'han de marcar distàncies perquè el tema Catalunya no queda ben tractat, les marquem, no hi tenim cap problema. Però de la mateixa manera li dic que nosaltres òbviament aquest marge de maniobra al senyor Rajoy, com a futur president del Govern espanyol, l'hi donarem. I a partir del moment en què veiem com evolucionen les coses, anirem decidint.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula l'honorable senyor Joan Puigcercós.

Joan Puigcercós i Boixassa

Gràcies, senyora presidenta. Senyor president –amb tota la simpatia i respecte–, qui té gana somia pa. I és evident que un debat d'investidura és un debat d'investidura i és en definitiva el que defineix, el que defineix ben clarament, quines són les línies d'un govern. I la majoria de catalans i catalanes que van voler escoltar-ho i van voler seguir-ho van veure quins eren el discurs, el to, la lletra i la música del senyor Rajoy.

Dit això, en vint-i-quatre hores hem pogut veure aquest cop de porta..., vostè no ho veu així, nosaltres entenem la seva prudència, però en vint-i-quatre hores hem viscut el cop de porta del senyor Rajoy a Catalunya i per altra banda hem viscut l'entrega per part del Govern dels pressupostos per al 2012 en aquesta cambra; pressupostos dels quals ja li dic que el Grup d'Esquerra Republicana comparteix dos objectius, que vostès diuen defensar: el primer és intentar contenir el dèficit –ho compartim–, i intentar mantenir la cohesió social en aquest país, amb les dificultats que tenim en aquests moments.

Però en el que no estem d'acord és en com arribar-hi. Els seus pressupostos concentren la càrrega sobre els mateixos... La prova la tenim en els treballadors públics o la tenim en la pèrdua de poder adquisitiu de bona part de la classe treballadora i mitjana d'aquest país.

Nosaltres els hem fet unes propostes, en les diferents reunions que hem tingut en el Departament d'Economia, que els seus representants han reconegut que eren tècnicament possibles i viables –altra cosa és si políticament vostès hi estan d'acord–, en les quals proposàvem una distribució de la càrrega: augmentar el tram més alt de l'IRPF fins a 250.000 euros, a les persones de més de 250.000 euros; recuperar el darrer tram del 6 per cent de població de l'impost de successions, de les rendes més altes, o, en definitiva, crear un impost sobre dipòsits bancaris. Això són 670 milions d'euros pel cap baix i això ens permetria una redistribució de la càrrega.

Senyor Mas, estan vostès disposats a plantejar un acord a Catalunya que ens faci referendar una proposta que vostè diu... –com ha dit molt bé, hi ha consens social per al concert econòmic–, perquè hi hagi unitat a Catalunya, i treballar per una redistribució de la càrrega en aquests pressupostos, per arribar a un acord nacional a Catalunya, per arribar a un acord català?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Sí; gràcies, senyora presidenta. Senyor Puigcercós, vostè em deia: «En aquestes darreres hores hem viscut una sèrie de coses.» I té en part raó. Però deixi'm recordar-li que en aquests darrers dies i setmanes hem viscut l'acabament d'un govern, que no és del Partit Popular, en aquest cas és del Partit Socialista, que ho ha incomplert gairebé tot. Van entrar enganyant i se'n van enganyant. I a més a més en coses flagrants respecte als interessos de Catalunya –abans se n'han comentat algunes. Aquesta és la realitat.

Ara, dit això, bé, escolti'm, una altra cosa és la situació a Catalunya. I aquí som nosaltres que ens ho hem de fer. Aquí el PSOE, el PP a nivell espanyol ja són una altra cosa. Aquí som els partits catalans els que ens ho hem de fer.

I en aquest sentit jo els he de dir que jo agraeixo, per exemple, l'actitud, diguem-ne, inicialment positiva del Grup d'Esquerra Republicana per poder parlar del tema dels pressupostos. Jo ho agraeixo. Nosaltres teníem l'obligació com a govern d'enviar un projecte al Parlament. Ara ja és aquí. A partir d'aquí queden un mes, un mes i mig, dos mesos, fins a la seva aprovació.

Què els demano, jo? Que es mantingui aquesta actitud positiva. El Govern té ganes de parlar-ne amb tots vostès i també amb el seu grup, com vàrem intentar aquest any que ara s'acaba. I espero que en puguin sortir, doncs, no només un diàleg constructiu, sinó a més a més uns resultats concrets. Per què? Perquè la situació

és la que és i entre tots hem d'intentar enfrontar-nos-hi i superar-la.

La presidenta

La pregunta següent és sobre la situació política.

Pregunta

al president de la Generalitat sobre la justícia, l'equitat i la redistribució de recursos en la política d'ingressos dels pressupostos de la Generalitat per al 2012 (tram. 317-00088/09)

I la formula l'il·lustre senyor Joan Herrera, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Joan Herrera Torres

Senyor Mas, m'agradaria que m'assenyalés els elements de justícia, d'equitat i de redistribució en la nova política d'ingressos del seu Govern.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Doncs, miri, entenem que és així en la majoria dels casos que s'han previst. Agafi el tema del transport públic, agafi el tema de l'aigua, agafi el tema de les matrícules universitàries..., molts d'aquests temes van en aquesta línia –després, a la rèplica, li ampliaré aquesta informació–, però també deixi'm dir-li una cosa: ens van estar demanant, vostès, durant molt de temps que, en lloc d'actuar en la línia de reduir la despesa, s'actués en la línia dels ingressos; i ara que s'actua en la línia dels ingressos tampoc els agrada.

Senyor Herrera, és que a vostès, fem el que fem, no els agradarà mai re.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Herrera.

Joan Herrera i Torres

Senyor Mas, ens agradaria un impost sobre les grans fortunes, se'n recorda? Ho va plantejar vostè aquí. On és? Enlloc. L'impost sobre les grans herències? Enlloc. L'impost sobre la contaminació? Enlloc. El pla de lluita sobre el frau fiscal, senyor Mas, on és? Enlloc.

Li dic tot això perquè vostès sembla que demanin perdó per mantenir l'IRPF, quan el que haurien de plantejar és una reforma de l'IRPF, fent que qui més té pagui més –no estem en un moment excepcional–, i després apugen el preu del transport, la T-10, un 12 per cent. Això sí, abaixen a Barcelona ciutat l'impost de circulació. Apu-

gen l'accés a un bé bàsic: l'aigua. Apugen l'accés a la universitat. I el que és de traca –de traca, senyor Mas– és l'impost sobre la malaltia; és tan equitatiu que, com més malalt et poses, més pagues. Aquesta és la seva redistribució. (*Remor de veus.*)

Miri, fent que dels deu fàrmacs més utilitzats només s'expedis el fàrmac més barat, s'estalviarien 90 milions d'euros. Però vostès opten, senyor Mas, i opten per incomplir el seu compromís, no aplicant mesures de copagament i introduint aquest nou impost sobre la malaltia, sense discriminar ni rendes ni malalts crònics.

Tot això, a més, ho fan afegint no només el manteniment de les retallades, sinó l'ampliació de les retallades. En educació i en salut, un 5 per cent; en universitats, un 9 per cent; en Empresa i Ocupació, un 7,5 per cent. En Benestar també redueixen.

Des del juliol, a l'àrea de Barcelona hi ha tres noves rendes mínimes d'inserció. Això no és decent, senyor Mas, i això és conseqüència de les seves polítiques i dels seus pressupostos.

Retallen en funció pública. Teníem 51.000 interins, en tenim 27.000, senyora Ortega, i això afecta la salut pública i l'educació pública. I ara, noves retallades. I la realitat és que avui estan pujant, precisament, els preus, amb una doble clatellada: més retallades i pujada de preus per a l'accés a drets bàsics.

A Europa la gent demana més inversió, la gent demana un ajust més dilatat, cada cop més gent demana un ajust més dilatat, per no enfonsar l'economia, i redistribució per no deixar-ne ningú al marge.

És per això que li dic que aquests pressupostos no valen, i és per això que li dic que nosaltres, des del catalanisme popular, entenem que avui el que toca és (*remor de veus*)...

La presidenta

Senyor diputats se li ha acabat...

Joan Herrera Torres

...no entrar en el joc de les especulacions, a veure com ens entenem amb vostès, i no presentar esmena a la totalitat, a veure si corregeixen una...

La presidenta

Senyor diputat, ja ha acabat.

Joan Herrera Torres

...política tan... (*La presidenta retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments. Persisteix la remor de veus.*)

La presidenta

Per respondre, té la paraula el molt honorable president.

El president de la Generalitat

Sí, gràcies, senyora presidenta. Senyor Herrera, vostè..., em fa una mica de gràcia, perquè és que ni per Nadal és capaç de tenir un to amable. *(Rialles.)* És curiós, eh? Ni per Nadal. *(Pausa.)* No, no, escolti, si jo ja procuraré respondre-li tot això.

Per exemple, l'impost de les grans fortunes, que vostè deia. No hi ha un impost del patrimoni que ja ha posat l'anterior Govern socialista i que se suposa que el Govern del Partit Popular mantindrà? Doncs, miri, aquest ja és l'impost de les grans fortunes. És evident. El que no farem és dos impostos sobre exactament el mateix. Nosaltres érem més partidaris d'un impost dit «de les grans fortunes», en substitució de l'impost de patrimoni, que en aquell moment, quan es va anunciar, no existia; però això ja hi serà.

Segon. Es mantenen, efectivament, els tipus de la renda de les persones físiques més alts, que vostès van posar. I en lloc d'abaixar-los els mantenim. I això vol dir que estem seguint una política que vostès van dissenyar, que la gent que més ingressa hagi de pagar més. Que és que els empipa, que fem això? Perquè sembla que els incomodi. A vostès el que els agradaria que nosaltres això ho abaixéssim molt, perquè d'aquesta manera podríem fer la demagògia, el populisme, etcètera, als quals vostès estan tradicionalment acostumats, però quan fem segons quines coses es queden sense arguments, i aleshores cauen, desgraciadament, en aquest tema del populisme.

I, per cert, parlant de l'aigua, del transport públic, etcètera, aquest Govern ha dissenyat títols i tarifes per a la gent aturada, que vol dir que deixaran de pagar increments per tot això. Vostès, quan estaven en el Govern, no ho varen fer, es van oblidar dels aturats, que deu ser una mesura molt social i un capteniment molt clar des del punt de vista de l'equitat social que vostès acostumen a defensar tradicionalment.

(Remor de veus.)

La presidenta

La pregunta següent és sobre la situació política.

Pregunta

al president de la Generalitat
sobre l'actitud cap al Govern
de l'Estat (tram. 317-00086/09)

I la formula l'excel·lentíssima senyora Alícia Sánchez-Camacho, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Alícia Sánchez-Camacho i Pérez

Moltes gràcies, molt honorable presidenta. Molt honorable president de la Generalitat de Catalunya, quina és la seva actitud o quina serà la seva actitud cap al nou Govern d'Espanya, després del seu vot negatiu en la investidura d'ahir de Mariano Rajoy?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Gràcies, senyora presidenta. Senyora Sánchez-Camacho, qui vota a Madrid no és el Govern de la Generalitat, són les formacions polítiques. Suposo que vostè a mi m'interpella com a president de la Generalitat, no com a president de Convergència i Unió.

Com que no acostumo a amagar el cap sota l'ala, doncs, també li contestaré, malgrat que crec que la pregunta no estava orientada estrictament al president de la Generalitat, no? Nosaltres tenim una actitud de col·laboració lleial, posant com a condició prèvia que primer és Catalunya, per a nosaltres, i després, la resta. Interpreti el que va passar ahir en aquest sentit. Per a nosaltres, com a govern i com a formació política que dona suport al Govern, primer Catalunya i després la resta. Si el «primer Catalunya» és equilibrat i respectat, nosaltres col·laborem amb tota intensitat i amb tota lleialtat. Si això entenem..., i això és una opinió subjectiva, òbviament, no?, però si entenem que aquest «primer Catalunya» no es dona, aleshores nosaltres, òbviament, podem tenir un altre tipus de col·laboració, que no pot ser tan intensa.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula l'excel·lentíssima senyora Alícia Sánchez-Camacho.

Alícia Sánchez-Camacho i Pérez

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor president, la pregunta ha estat clara: l'actitud del Govern de Catalunya, que resulta que té un grup a Madrid que ahir va votar que no a la investidura de Mariano Rajoy. *(Remor de veus.)* I vull recordar-li, senyor president, que vostès ahir van cometre un gran error. Vostès ahir van perdre una oportunitat per als catalans i per a Catalunya, perquè vostès ahir van votar que no a la investidura d'un govern que el que vol és reduir l'atur a Catalunya, que el que vol és treure Catalunya de la crisi, que ho farà amb la resta d'Espanya.

I miri si vostès han comés un error, que ja estan justificant aquest error contínuament, dient que aquest grup va votar «no» a la investidura de vostè mateix en aquesta cambra. Però amb una diferència molt clara, les mitges veritats no són veritats totals: vostès van fer un acord d'investidura amb el Partit Socialista i ahir el senyor Rajoy no va fer acords d'investidura amb ningú, i els va estendre la mà a vostès més que a d'altres.

Senyor president, pensi més en Catalunya i en els catalans, però en la Catalunya plural, la Catalunya de tots. Perquè vostès van perllongar una agonia de legislatura del senyor Zapatero i ara voten que no a l'oportunitat de canvi de Mariano Rajoy. Li demano, senyor president, serietat; serietat, rigor i alçada de mires, perquè els moments que viu Catalunya són molt crítics, són molt difícils, i jo espero que hi hagi una col·laboració

del Govern d'Espanya amb el Govern de Convergència i Unió, amb el Govern de la Generalitat. Perquè li dic: el Partit Popular no els pagarà amb la mateixa moneda, el Partit Popular no actuarà com vostès. Nosaltres estem actuant amb responsabilitat cap al país, encara que som oposició, i vostès, decebent, han actuat irresponsablement, sent govern de Catalunya.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Gràcies, senyora presidenta. Bé. Vostè fa paral·lismes amb Catalunya. Si els fa, aleshores ha d'entendre que l'anàlisi s'ha de fer tota sencera. Vostès van dir que no a la investidura meva com a president de la Generalitat. Nosaltres no tenim majoria absoluta en el Parlament de Catalunya, a diferència del Partit Popular en el Parlament espanyol; per tant, és obvi que nosaltres necessitem més ajut que no pas un partit que té majoria absoluta en un govern –això vostè ho ha d'entendre, perquè això és pura aritmètica, pures matemàtiques, és la situació que hi ha. I a partir d'aquí què ha passat a Catalunya? Vostès van dir que no a la nostra investidura, perquè no els devia convèncer el que jo devia dir, perquè vostès suposo que no van dir que no perquè havíem tingut un acord només ja amb el Partit Socialista, sinó perquè no els devia convèncer el que jo vaig dir en el moment de la investidura, que és exactament el problema que hem tingut nosaltres a Madrid: que no ens ha convençut, a hores d'ara, el senyor Rajoy.

Ara, a partir d'aquí, vostès què han fet? Han pogut col·laborar amb el Govern de Catalunya durant aquests darrers mesos, malgrat haver dit que no a la nostra investidura? Doncs, sí, vostès hi han col·laborat. Doncs, escolti'm, per què hi han col·laborat? Perquè segurament –segurament– en algun moment d'aquesta legislatura, d'aquest darrer any, han entès que algunes de les coses que nosaltres fèiem mereixien un cert suport, encara que fos en forma d'abstenció.

Doncs, esperem que el senyor Rajoy comenci a prendre mesures, perquè a hores d'ara no n'ha pres cap, per lluitar contra l'atur i tot això que diu, no n'ha... (*Veus de fons.*) Esperí, no és cap crítica, dona, no és cap crítica. (*Remor de veus.*) Que no...

La presidenta

Un moment... –un moment–, si us plau... (*Pausa.*) Ja, president.

El president de la Generalitat

No ha pres cap mesura, perquè no ha tingut temps, i, quan les prengui, aleshores les jutjarem i la col·laboració anirà graduant-se en funció del tipus de mesures que prengui, però també respecte a Catalunya.

La presidenta

La pregunta següent és sobre la situació política.

Pregunta

al president de la Generalitat sobre què pensa fer, com i amb qui en la tercera fase de la legislatura (tram. 317-00089/09)

I la formula l'honorable senyor Joaquim Nadal, del Grup Parlamentari Socialista.

Joaquim Nadal i Farreras

Gràcies, senyora presidenta. Molt honorable president, parlant de la investidura, de la de fa un any, vostè deu recordar perfectament aquella conversa que vam tenir, poca estona abans de la investidura, en què vostè deia: «Aquesta legislatura tindrà tres fases: d'ara –desembre 2010– fins a les eleccions municipals; de les eleccions municipals fins a les eleccions generals, i a partir de les eleccions generals.» Ja hi som, ja hi ha un nou president del Govern d'Espanya, hem arribat a la tercera fase.

Què pensa fer, com ho pensa fer i amb qui ho pensa fer?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el molt honorable president.

El president de la Generalitat

Doncs, miri, què pensem fer? Llegeixi's els pressupostos de l'any 2012 i entendrà què és el que hem de fer en aquest moment tan complicat.

Com ho pensem fer? Doncs, amb rigor, serietat, sentit de la responsabilitat, dient la veritat, no enganyant la gent i afrontant les circumstàncies, per dures que siguin, amb el màxim coratge i procurant, a més a més, exercir lideratge i convertir Catalunya en un exemple dels bons.

I amb qui? Amb tothom que hi vulgui col·laborar.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Joaquim Nadal.

Joaquim Nadal i Farreras

Miri, president, de fet, vostè ahir va dir una cosa que transcendeix la investidura del senyor Rajoy, i fins i tot transcendeix els pressupostos de la Generalitat que ahir va presentar el conseller Mas-Colell. Va dir: «Catalunya viu un moment molt greu, crític, el més crític dels últims vint-i-cinc anys.» Vol dir fins i tot que, passat un any de govern seu des d'aquella investidura, estem pitjor ara que fa un any.

I planteja la qüestió i diu: «Reclamo consensos. Parlo a tothom, i a tothom igual, i que s'hi apunti qui vulgui, al consens sense rectificacions.» Proposa adhesions, no proposa consensos. I, si reclama consensos però no proposa rectificacions, és molt difícil que no torni a passar allò que ha passat tot aquest any, que és que ha anat fent la viu-viu de mala manera i ha alimentat una política de retallades indiscriminades que no han satisfet a ningú i que han fet molt de mal a les persones que viuen a Catalunya.

I en aquest sentit, senyor president, el primer secretari del Partit dels Socialistes de Catalunya, Pere Navarro, que ens acompanya a la tribuna, diumenge li va estendre la mà i li va dir: «Escolti, podem parlar de tot, i podem parlar-ne en profunditat, si abordem una agenda política que ho abordi tot; que posi, no Catalunya o no només Catalunya, els catalans i les catalanes per davant, i que doni confiança als ciutadans que ara no ens veuen perquè estan treballant i que doni esperança als ciutadans que ara potser ens veuen perquè no tenen feina.»

Primer les persones, després Catalunya, finalment les polítiques per a Catalunya i per a les persones.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Bé. Efectivament, ahir vaig fer un comentari sobre la situació crítica que viu el país; suposo que vostès comparteixen que això és així. Vostès aleshores ho aprofiten dient: «Això està pitjor i, per tant, és culpa de la Generalitat de Catalunya, de l'actual Govern», més o menys ha dit això. I jo, com que estem a prop de Nadal, li contestaré de la manera més amable possible. Ja li admeto que segurament, doncs, el Govern no ha encertat amb totes, totes les decisions. Jo li puc admetre que hi ha hagut marges d'errors per la rapidesa amb què hem hagut de prendre algunes decisions. I no jutjo res més. Ho deixo aquí.

Segon, crec que hem fet una feina important durant aquest any de redreçament d'algunes coses –deixi-m'ho dir d'aquesta manera–, amb més o menys èxit, però crec que això ha estat així.

Tercer, aquesta feina continuarà, perquè el rumb el tenim establert. Sabem on volem anar i sabem que hem d'aixecar aquest país, però que això no es farà sense sacrificis i sense esforços col·lectius. I jo crec que això també ho saben vostès.

Aleshores, dit això, vostè deia: «Home, estem pitjor.» El context general està pitjor: Europa ha anat a pitjor, Espanya està pitjor i el món, desgraciadament, està pitjor. I nosaltres formem part de tot això. I, dintre d'això, no hem de fer-ho servir d'excusa, sinó d'al·licient per, nosaltres, intentar destacar una mica més per sobre dels altres.

Dit això, jo agraeixo totes les mostres que hi hagi de voluntat de consens. Ens trobaran parlant de tot això, amb vostès i amb els altres grups que també ens ofereixen aquest tipus de diàleg i de consens. No anem amb idees preconcebudes definitives. El diàleg hi pot ser i el consens també. Però jo només els demano una cosa: que no ens fem trampes al solitari. Aquest any 2012 Catalunya ha de sortir dient: «Complim l'1,3 per cent perquè és la norma europea.» I ara ho hem de fer. I això requereix un gran esforç. I requereix parlar clar i requereix prendre decisions molt complicades que no agradaran a tothom.

Si vostès aquesta norma, aquest codi el poden complir, sabent que això no agradarà a tothom, es pot parlar de moltes coses amb vostès i amb altres grups de la cambra.

La presidenta

La darrera pregunta és sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta

al president de la Generalitat sobre les perspectives per al 2012 i les principals actuacions previstes (tram. 317-00090/09)

La formula l'il·lustre senyor Jordi Turull, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Jordi Turull i Negre

Sí, moltes gràcies, presidenta. Molt honorable president, aviat farà un any del nou Govern; un any que no ha estat gens fàcil; un any d'endreçar i posar ordre; un any de molts sacrificis, però tots en un sentit: treure el país de l'atzucac i mirar superar molts riscos que teníem a sobre; un any de molt coratge i molts esforços per estabilitzar les finances públiques; un any també, al nostre entendre, per començar a aprendre a viure d'acord amb les nostres possibilitats; un any que amb el que hem fet o el que ha fet aquest Govern creiem que hem superat el primer graó per sortir del forat, i és el de la credibilitat, dins i fora del país. Un primer graó que és bàsic en el context actual, però som conscients que encara en falten uns quants per aixecar el vol en tots els ordres.

Per això, entenem que el que fem l'any 2012 serà crucial. Un any 2012 crucial, però també, alhora, ple d'incerteses de coses que no depenen només de nosaltres, però que ens poden afectar molt: incerteses amb relació a què acabarà passant a Europa, amb ella mateixa i amb la seva capacitat de reacció efectiva davant de tot allò que l'amenaça; incerteses respecte al sistema financer i al crèdit; incerteses respecte de l'Estat espanyol, si surt o no del risc de ser intervingut; incerteses sobre el tracte de l'Estat espanyol respecte a Catalunya i les demandes del poble de Catalunya; incerteses per saber si el 2012 hi haurà o no un punt d'inflexió pel que fa a la recuperació del nostre país en molts ordres. Com deia, un any 2012 tan crucial, però també tan ple d'incerteses.

Amb tot això, ahir el Govern va presentar els pressupostos per a aquest any 2012; uns pressupostos que ni defugen la realitat ni enganyen, en la línia de la temptació aquella que sobre el paper es podria aguantar tot, i uns pressupostos, a més a més, malgrat totes les dificultats, fets amb criteri: mantenir i assegurar el que és essencial del nostre estat del benestar, seguir endreçant les finances de la Generalitat i cercar uns nous recursos per a allò que també és bàsic en aquests moments, no?

És per tot això, president, que, rellegant aquestes reflexions, li voldríem preguntar, un cop transcorregut aquest primer any de govern, quines són les seves perspectives i accions principals que, al seu entendre, cal concretar i es poden donar aquest any 2012 que començarem ben aviat?

Moltes gràcies, presidenta; moltes gràcies, senyor president.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Gràcies, senyora presidenta. Senyor diputat, vostè deia que aquest darrer any ha hagut de servir per intentar guanyar credibilitat com a govern, com a país. Crec que això, modestament, ho hem fet a base de prendre decisions que aparentment eren complicades, però que en la seva majoria calia prendre.

Vostè em deia: «Perspectives de cara a aquests propers temps.» Deixi'm començar per avui mateix, avui i demà. Avui tenim tres lleis importantíssimes, les anomenades «lleis òmnibus», de simplificació de l'Administració, d'agilitat, de reactivació econòmica. Per cert, lleis òmnibus que el mateix nou president del Govern espanyol ha lloat públicament. Bé. Doncs, això vol dir que tenim una feina important en aquest Ple –tenim una feina important. (*Remor de veus.*)

Segona feina important de cara a les perspectives per a l'any que ve. Crec que, posats a dir tota la veritat, difícilment l'any que ve serà un any de reactivació econòmica. Tots sabem que serà un any encara difícil des del punt de vista del funcionament de l'economia. Però hem de posar les bases perquè en el moment en què vingui el relançament econòmic, la reactivació, a Catalunya l'agafi en millors condicions. I els pressupostos van per aquí, per sanejar unes finances públiques que permetin que la Generalitat recuperi la seva capacitat d'actuació en els propers anys, i la recuperi plenament, amb gran intensitat, des del punt de vista de la modernització de l'economia, des del punt de vista del suport al teixit empresarial, des del punt de vista de les polítiques socials, des del punt de vista de la internacionalització i de les infraestructures. Per això necessitem sanejar els comptes públics. I això és el que estem fent també: preparant clarament aquest futur.

I tercer, les perspectives són que, malgrat aquestes gran dificultats, jo espero que acabarem l'any 2012 millor del que acabem aquest 2011. I aquí molts actors hi són cridats: nosaltres com a govern, vostès com a Parlament, el futur Govern espanyol, que hi té una part important de responsabilitat amb les decisions que prendrà.

Aprofito per dir que a les decisions que estiguin ben orientades en la línia de la política econòmica, nosaltres hi donarem suport, costi el que costi, perquè estem acostumats a posar la cara en decisions difícils; però també recordo que, per nosaltres, serà essencial el tracte que rebí Catalunya.

La presidenta

Acabada la sessió de control, passem ara al següent punt de l'ordre del dia, que és la situació de compatibilitat d'un diputat.

Situació

de compatibilitat d'un diputat
(tram. 234-00024/09)

La secretària quarta donarà lectura del Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre la compatibilitat del diputat Albert Rivera, que ha estat publicat en el dossier del Ple.

La secretària quarta

Gràcies, presidenta. Senyors i senyores diputats..., el Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats diu així: «La Comissió de l'Estatut dels Diputats, en la sessió tinguda el 29 de novembre de 2011, ha acordat establir el dictamen següent: després d'estudiar la legislació vigent a Catalunya en matèria d'incompatibilitats dels diputats del Parlament de Catalunya i d'examinar les noves dades declarades pel diputat Albert Rivera Díaz, relatives a les activitats professionals, laborals o empresarials que exerceix i els càrrecs públics que ocupa, d'acord amb l'article 12.2 del Reglament i la legislació aplicable, la comissió, en compliment del que disposa l'article 11.2 del Reglament, proposa al Ple la situació de compatibilitat del diputat Albert Rivera Díaz.

»Palau del Parlament, 29 de novembre de 2011.»

La presidenta

Es pot considerar aprovada aquesta proposta per assentiment? (*Pausa.*)

Si no hi ha, doncs, cap objecció, queda aprovat el dictamen.

Projecte de llei

de modificació de la Llei 12/2010,
del 19 de maig, del Consell de Govern
Locals (tram. 200-00016/09)

I passem al punt 3 de l'ordre del dia, que és el sisè punt de l'ordre del dia: Proposta de tramitació en lectura única del Projecte de llei de modificació de la Llei 12/2010, del 19 de maig, del Consell de Govern Locals. (*Veus de fons.*)

Senyores diputades, senyors diputats, recordin que s'ha de votar immediatament –immediatament. (*Remor de veus.*)

D'acord amb l'article 126 del Reglament, el Govern ha sol·licitat la tramitació d'aquest projecte de llei en lectura única. Per tant, procedirem, en primer lloc, a la votació sobre la tramitació en lectura única d'aquest projecte. S'entén que els vots afirmatius són a favor de la tramitació en lectura única i els negatius en contra.

Crido a votació per si hi ha algun diputat que no sigui a l'hemicicle i immediatament votarem.

(Pausa llarga.)

Procedim a la votació.

Comença a la votació.

Queda aprovada la lectura única per 90 vots a favor, 1 en contra i 38 abstencions.

Passem, doncs, al debat. D'acord amb l'article 126.3 del Reglament, s'ha de substanciar segons les normes establertes pels debats de totalitat; i, en acabar el debat, el conjunt del projecte de llei se sotmetrà a una sola votació.

D'acord amb l'article 105.2 del Reglament, presenta la iniciativa, l'honorable senyora Joana Ortega, vicepresidenta del Govern i Consellera de Governació i Relacions Institucionals.

(Pausa.)

El vicepresident primer

Quan vostè vulgui, senyora vicepresidenta.

La vicepresidenta del Govern

Gràcies, president. No ve d'un segon, acabarem..., les diputades que abandonin la sala. Doncs bé, moltes gràcies, molt honorable president. Honorable conseller, senyores i senyors diputats..., bé, em permetran que comenci aquesta intervenció agraïnt als diputats que han permès que avui puguem tramitar aquesta modificació de la Llei del Consell de Govern Locals per lectura única.

I m'adreço a la cambra preparant i presentant aquest projecte de llei, que és cert que hem demanat que es tramiti per lectura única, perquè, en cap cas, hem de posar de manifest, en cap cas canvia l'esperit del consell, sinó que únicament aquesta modificació va en la línia de poder adequar, aquest instrument que ens mana l'Estatut, adequar-lo a la situació econòmica en què vivim, i que avui, a més a més, en el si del debat, del control al Govern ha estat presidit tota l'estona.

I em permetran que els expliqui que una mostra del ferm compromís que té el Govern amb el desenvolupament, com els deia, del Consell de Govern Locals va ser la seva creació el propassat dia 27 d'octubre, amb un acte solemne –amb un acte solemne– al Consell de Cent de l'Ajuntament de Barcelona, i que va comptar amb el consens unànim del món, amb el consens també unànim dels diferents partits polítics i de les entitats municipalistes. Veig aquí, a la sala, diferents alcaldes que hi varen assistir, i, per tant, van poder compartir aquesta fita important de creació d'aquest òrgan de l'Estatut.

Aquest consell..., aquest Consell de Govern Locals està cridat a ser l'òrgan que tindrà un paper clar els propers mesos en el seguiment, en el desenvolupament de les diferents iniciatives legislatives de referència, iniciatives que estem preparant i que vostès coneixent sobradament, com són la Llei de governs locals i la Llei d'hisendes locals. Sé, a més, estic convençut

da, senyores, senyors diputats, que comptarem amb la complicitat, amb la col·laboració del consell en aquesta tasca, així com també hi comptarem en l'objectiu comú de garantir els principis de cohesió local, la participació i la implicació del municipalisme en els projectes de llei que els afectin.

Tot i això, sabem, entenem i compartim que la creació d'aquest organisme no ha de suposar –i aquest és l'objectiu prioritari, si em permeten, d'aquesta modificació–, la creació d'aquest organisme no ha de comportar una càrrega extra en les finances de la Generalitat. I, per tant, hem de buscar, en aquest sentit hem buscat la forma de garantir l'esperit i les funcions i el funcionament amb què va néixer el consell. I és en conseqüència que creiem que cal procedir a fer aquesta petita modificació en la regulació, que en cap cas, com els deia, afecta el consell, respectant en tot moment el seu funcionament autònom i la seva naturalesa, com els deia, recollida en l'Estatut d'autonomia.

Amb l'objectiu, a més, que no es produeixi cap increment en les despeses, s'ha proposat suprimir, tal com diu l'exposició de motius de la llei, tota referència a l'autonomia pressupostària, així com el personal propi del Consell de Govern Locals, sense perjudici que el Govern hagi de donar suport al consell mitjançant el departament que disposi de les relacions amb l'Administració local, en aquest cas el departament que jo mateixa presideixo.

Així mateix, també hem cregut necessari fer encara més clara la participació de les entitats municipalistes que tant de treball, per altra banda, han realitzat en benefici de totes les viles i totes les ciutats del nostre país que les agrupen; doncs, hem de fer més clara aquesta participació, amb l'aclariment en el procediment de designació també dels representants del Consell de Govern Locals als organismes de la Generalitat.

El context, també, en què ens trobem ens obliga a replantejar moltes coses. Ara hem de ser més curosos que mai –i abans en parlàvem– amb la configuració de les nostres administracions; aquest és un repte de país que estic convençuda que tots vostès comparteixen. Tenim el deure amb els ciutadans de ser eficients i de construir entre tots unes administracions properes i amb voluntat de servei. Avui, en aquest sentit, el Parlament, doncs, farà un pas endavant amb l'aprovació d'aquestes lleis òmnibus, que van també en la línia d'apropar, de preservar i de fer més fàcil la relació entre l'administrat i el Govern.

De ben segur que abans mai no havíem tingut aquesta necessitat, com ara, de revisar el que hi ha, i fins i tot, si és el cas, d'estudiar la supressió de tots aquells àmbits administratius que poden acabar generant duplicitats o que puguin acabar generant costos innecessaris. Des del Govern, des del Consell de Govern Locals, des de les entitats municipalistes, i també des del Parlament, ens caldrà treballar molt l'any vinent en aquesta direcció.

I és imprescindible també que avancem en la línia de la coordinació i de la cooperació institucional entre administracions, ara més que mai. El principi de lleialtat institucional ha d'esdevenir el principi rector amb

què hem d'actuar en les nostres relacions dia a dia. I és imprescindible en aquest sentit que treballem plegats i que les accions dels diferents nivells d'administració sobre el món local, com els deia, siguin coordinades, siguin coherents i siguin també especialment complementàries.

Aquest, com els deia, és el principal deure que tenim amb els ciutadans, i per tant és en aquest sentit que els demano la seva aprovació, el seu vot favorable en aquesta modificació de la Llei de governs locals, que compta també amb el vot favorable, unànime, de la Comissió de Govern Locals, i que va en la línia, com els deia, de desenvolupar un instrument que ens marca l'Estatut, sense que tingui un increment ni en la despesa ni en el personal—per tant, no engrandint les administracions—, i en la línia, sobretot, de fer d'aquesta màxima coordinació i col·laboració entre les administracions un principi rector que ens ha de guiar aquests propers anys.

Gràcies, senyores i senyors diputats.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, senyora vicepresidenta. Per a la intervenció dels grups, en nom del Grup Socialista té la paraula la il·lustre senyora Laia Bonet.

Laia Bonet Rull

President... Molt breument, per expressar el posicionament a favor del nostre grup parlamentari. Votarem a favor d'aquesta reforma de la Llei de Consell de Govern Locals, bàsicament per dos motius. Molt sintèticament, perquè coincidim amb la voluntat manifestada pel Govern de la necessària contenció en el dimensionament del sector públic, en un moment, en un context com l'actual, i això passa en aquest cas per les dues propostes que dibuixen aquesta reforma, sobretot la supressió de l'autonomia pressupostària i l'exclusió de la previsió, la possibilitat de tenir personal propi, perquè en definitiva l'important són les funcions del Consell de Govern Locals, i no pas si les pot exercir amb aquestes dues condicions o no. Entenc que el que hi ha és una garantia de l'oferiment dels mitjans necessaris perquè desenvolupi les funcions i, per tant, es veuen salvaguardades sobre la base del text aquestes funcions del Consell de Govern Locals. Perquè pensem, en definitiva, que aquestes funcions són més que importants. El Consell de Govern Locals neix amb la voluntat de ser l'òrgan que haurà de traslladar la voluntat del món local i, per tant, la veu del món local en la tramitació d'iniciatives legislatives i en la tramitació de plans i programes que afectin el món local.

Deia «dos motius». El segon és clar, encara més sintètic: perquè s'adequa al marc de què beu la Llei de governs locals, que és l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Tot el nostre suport, per tant, a aquesta reforma, sense cap mena de dubte, però permetin-me fer dos comentaris últims.

Un, sobre la forma de la tramitació. El nostre grup s'ha abstingut, s'ha abstingut en la forma de tramitar aquest projecte de llei per lectura única. Perquè volem recordar una vegada més que tramitar un projecte per

lectura única significa bàsicament dos fets. Un de primer, celeritat, però aquesta mai pot ser l'excusa. Celeritat perquè es presenta i s'aprova en un sol ple. I un segon element: no només celeritat, sinó també impossibilitat de presentar esmenes per part dels parlamentaris d'aquesta casa. És a dir, és un contracte d'adhesió: o tot o res, o ho compres tal com ve o ho rebutges tot en pes. I aquest és l'element que considerem més rellevant als efectes d'utilitzar aquest mecanisme per part del Govern.

I aquí sí que vull recordar que en el que portem de legislatura una tercera part dels projectes de llei que han entrat en aquesta cambra —una tercera part— han anat per aquesta via, i això crec que no és irrellevant. La legislatura va començar un any, apliquem-ho en aquest cas, la legislatura va començar fa un any, i en un any un terç dels projectes han vingut amb lectura única. Van tardar, d'aquest any, deu mesos a constituir el Consell de Govern Locals, que en fa dos mesos, veiem avui aquest projecte de llei, i avui s'ha d'aprovar. Jo crec que per elaborar un projecte de llei de cinc articles hauríem pogut gestionar-ho d'una altra manera, sobretot si tenim en compte que aquesta cambra ha hagut de tramitar un projecte de llei..., no un, ni dos, sinó tres, i n'hi ha dos més en camí, de més de dos-cents articles en cinc mesos, per fer una comparativa. És a dir, si fem esforços aquí per córrer, si us plau, escoltin la veu d'aquesta cambra. Per tant, la crida al respecte a la funció d'aquesta cambra.

I després, un últim comentari. És evident que estem completament d'acord amb el missatge donat, amb la importància d'escoltar el món local i, per tant, amb la importància del Consell de Govern Locals. Escoltar els ajuntaments és respectar-los, i això passa necessàriament per ser lleials amb ells. Per tant, ja que fem el discurs de la lleialtat, si us plau, apliquem la mateixa lleialtat que exigim a l'Estat en el pagament dels deutes a la Generalitat també en el pagament dels deutes de la Generalitat al món local, perquè la lleialtat ben entesa no és només la que es predica i es reclama dels altres, sinó la que es practica dins de casa, i això, si no ho tenim clar, crec que les coses grinyolen.

I, parlant del tema, nosaltres fa tres mesos vam entrar dues mil preguntes al Departament de Governació per saber exactament quina és la situació financera de la Generalitat amb relació a cadascun dels ens locals del nostre país, a cada municipi, a cada comarca, el deute pendent i els compromisos de despesa futura. Bé, hem tardat tres mesos a rebre la meitat d'aquestes respostes. I és una sola resposta —és una sola resposta. No hi ha cap xifra; no sabem a hores d'ara, malgrat que se'ns ha pretès contestar, encara no sabem quin és el deute pendent amb cadascun dels nou-cents, gairebé un miler de municipis, incloent-hi les comarques, que ho preguntàvem també pels consells comarcals. Doncs, la resposta és la mateixa per als mil casos, i a més a més no es fa altra cosa que dir: «Contestem allò que ja va dir la vicepresidenta en la interpellació que va formular sobre aquest tema en el Parlament», sense veure... El dia que vulguem saber quines són les línies d'actuació del Govern de la Generalitat en matèria del món local i de polítiques locals, ho demanarem

amb aquestes paraules, però volíem saber les xifres del deute en cada municipi, i seguim, malauradament, sense tenir resposta.

Bé. Simplement per dir: corresponem a la seva mà estesa, donem el nostre vot, evidentment, a la reforma d'aquesta llei, però, si us plau, el que no pot ser és que no se'ns escolti.

Gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, senyora diputada. En nom del Grup Popular, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Pere Calbó.

Pere Calbó i Roca

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, l'Estatut d'autonomia defineix el Consell de Governos Locals com l'òrgan de representació dels municipis en les institucions de la Generalitat, i determina alhora que ha de ser escoltat en la tramitació parlamentària de les iniciatives legislatives que afecten el món local i en la tramitació de plans i normes reglamentàries del mateix àmbit. La llei que regula el consell afegeix com a funcions pròpies la defensa de l'autonomia local. Aquestes funcions del Consell de Governos Locals, que concreten l'Estatut i la llei reguladora, són molt importants per a les corporacions locals, ja que els permet aportar la visió del món local en l'activitat legislativa i reglamentària.

Aquesta és la definició estatutària i legal del Consell de Governos Locals, però des del Grup Parlamentari del Partit Popular creiem que hem d'anar més enllà, en el sentit de concebre el Consell de Governos Locals com la representació del municipalisme davant del Govern de la Generalitat, aquella representació que aporta una visió pràctica tan propera als problemes dels ciutadans. I aquesta veu del municipalisme ha de ser escoltada de forma permanent, i no de tant en tant, des del nostre punt de vista. Els ajuntaments presten molts serveis públics als ciutadans i, a més, recullen d'una forma molt directa les necessitats i demandes reals d'aquests ciutadans. Per tant, el consell, des de la nostra visió, ha de ser un òrgan de treball conjunt i permanent entre la Generalitat i el món local per garantir uns serveis públics de qualitat.

El Grup Parlamentari del Partit Popular donarà suport al projecte de llei presentat i alhora hem donat suport a la seva tramitació en lectura única. Podríem fer algun esment o alguna acotació al marge, que podia haver corregut més, el Govern de la Generalitat, a l'hora de portar aquest projecte de llei en aquesta cambra; però, en tot cas, donem suport a la tramitació en lectura única.

Entenem que el projecte de llei fa dues coses. Per una banda, adequar a la realitat econòmica i de crisi que patim els recursos humans i materials de què el consell ha de disposar, i entenem que en el plantejament fet en el projecte de llei les modificacions introduïdes garanteixen –que això és l'important per nosaltres– que el Consell de Governos Locals podrà dur a terme les funcions que té atribuïdes per l'Estatut i per la llei,

i, en definitiva, el que fem és adequar aquest instrument a la realitat actual.

I, per altra banda, també s'aprofita la modificació de la llei per aclarir com es designen els representants del consell en els organismes de la Generalitat. En aquest sentit –ja ho ha esmentat la vicepresidenta–, es reconeix un important protagonisme en aquesta designació a les entitats municipalistes, és a dir, aquelles entitats que representen els municipis catalans.

Nosaltres donarem suport a aquesta modificació legal, amb el benentès que aquestes entitats municipalistes en les seves propostes de designació seran capaces de reflectir el pluralisme del municipalisme català. El nostre municipalisme, per sort, és un municipalisme plural.

Deixant clar el posicionament del Grup Parlamentari del Partit Popular sobre els aspectes concrets que presenta o que planteja el projecte de llei, sí que voldríem acabar fent una reflexió sobre el fons que representen aquestes modificacions.

Amb la constitució del Consell de Governos Locals –que avui adequem i millorem aquest òrgan–, entenem que no assolim cap objectiu. No es tracta –i aquí diferim del que acaba d'afirmar la vicepresidenta– que demostrem un gran convenciment en aquest òrgan constituïnt-lo. Entenem que cal alguna cosa més, cal quelcom més; constituïnt-lo no n'hi ha prou. Senzillament –i per això no és menys important– ens dotem d'un instrument de gestió i de govern entre el Govern de la Generalitat i el món local; és un instrument, és el mitjà, no és la finalitat. No ens serveix dir que hem assolit un gran objectiu constituïnt-lo. Escolti, per nosaltres, això és merament un instrument, un instrument de gestió que ens permet escoltar la veu de les corporacions locals, però que sobretot ens ha de permetre garantir uns serveis públics de qualitat. I aquests sí que són l'objectiu fonamental, segons el parer del nostre grup parlamentari, que hem d'assolir: garantir aquests serveis públics de qualitat als nostres municipis.

I, per tant, en aquest àmbit, i sobretot per la urgència del municipalisme català en les qüestions plantejades, hem de fer esment i hem de recordar, aprofitant que tenim la vicepresidenta aquí, la moció que es va aprovar en aquest Ple el passat 20 d'octubre sobre les relacions i els compromisos institucionals amb els ajuntaments.

Evidentment, no es tracta que ara reproduïm i llegim el contingut de la moció, que és coneguda, perquè ha estat aprovada per aquesta cambra, no es tracta d'això, però sí, per la urgència dels nostres ajuntaments, sí que és necessari recordar alguns aspectes d'aquesta moció, aquells que deien abonar als ens locals abans..., amb què aquesta cambra instava el Govern a abonar als ens locals, abans d'acabar l'any 2011, el deute que la Generalitat hi tingui pendent i en els casos que això no sigui possible fixar també abans d'acabar l'any un calendari per al pagament del deute. Hem de recordar aquest mandat del Parlament.

També hem de recordar el mandat del Parlament al Govern en el sentit de garantir el manteniment de l'aportació econòmica de la Generalitat derivada d'acords i convenis ja signats que afectin l'exercici de les compe-

tències municipals i especialment els serveis ja prestats pels ajuntaments. Hem de fer aquest recordatori al Govern de la Generalitat.

I alhora també hem de recordar que s'han d'integrar les retallades pressupostàries, en el cas que n'hi hagi, en un sol paquet per tal que els ajuntaments puguin fer les seves previsions. Hem de recordar aquest mandat, de nou, al Govern de la Generalitat.

Totes aquestes actuacions que es demanen al Govern de la Generalitat i la resta que es recullen o estan recollides en la moció s'adrecen a assolir el nostre objectiu que parlava abans, l'objectiu fonamental quan ens plantejem aquest instrument de gestió, que és garantir uns serveis públics de qualitat als nostres municipis.

I és per això que, quan el Govern de la Generalitat acaba de fer la presentació dels pressupostos de la Generalitat, ens veiem en l'obligació de recordar al Govern que en aquests pressupostos es faci un compliment efectiu d'aquests mandats del Parlament de Catalunya envers el Govern.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'il·lustre senyor Jaume Bosch.

Jaume Bosch i Mestres

Gràcies, presidenta. Vicepresidenta, som conscients que aquest projecte de llei que modifica la Llei del Consell de Governos Locals, tal com vostè ha explicat, té el vistiplau de la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació Catalana de Municipis. En conseqüència, si els destinataris principals de la llei, que són els ajuntaments, hi estan d'acord, nosaltres lògicament hi votarem a favor.

Entenem que en moments de crisi econòmica i de greus retallades en els serveis públics no té sentit dotar d'infraestructura nova un nou organisme si això pogués suposar augmentar la despesa.

Ara bé, dit això, volem deixar constància també d'algunes reflexions afegides.

La primera, el mètode. La Llei del Consell de Governos Locals va ser aprovada el mes de maig del 2010, després d'una tramitació al Parlament de més de sis mesos. Ara es porta en aquest Ple una modificació, en tràmit de lectura única, sense la lògica reflexió i diàleg que permet el treball en ponència i sense la possibilitat de presentar esmenes. És per això que ens hem abstingut a l'hora de votar si es veia en lectura única.

El Govern, entenem nosaltres, usa i abusa del tràmit de la lectura única. I quan no l'utilitza també limita igualment la capacitat d'aquest Parlament d'analitzar, debatre i pactar els projectes de llei. En tindrem un exemple en les lleis òmnibus que discutirem a continuació, on Convergència i Unió i la Mesa del Parlament no s'han

estat de realitzar una interpretació que fins i tot menysté el paper fonamental d'un organisme tan important com el Consell de Garanties Estatutàries, a qui no s'ha permès ni tan sols interpretar la llei que el regula.

La Llei del Consell de Governos Locals va ser aprovada al maig de l'any passat en plena crisi econòmica. I Convergència i Unió, que avui governa, hi va votar a favor. En aquella ocasió, el ponent de Convergència i Unió, el diputat Lluís Corominas, va dir el següent: «El consell no és un òrgan que creï noves estructures, tampoc és un òrgan que creï nous treballadors, no és un òrgan que creï nova despesa.» Qui s'equivocava el senyor Corominas llavors o s'ha equivocat avui la vicepresidenta?

El Govern proposa modificar la disposició final, punt 4, que deia que el Govern ha de garantir que el consell disposi de mitjans materials i personals, per un nou redactat que diu: «El Govern aportarà els recursos materials i financers per garantir el seu funcionament.» On és la diferència? En el tema del personal?

El meu grup sempre va interpretar que l'aportació de mitjans i de personal no tenia per què comportar noves places i nova despesa, sinó que es podia utilitzar allò de què ja disposa el Departament de Governació. I crec que la intervenció del diputat Corominas que abans he citat també anava en aquesta direcció.

Però més enllà d'aquesta interpretació –si es vol aclarir, ho aclarim–, si haguéssim pogut presentar esmenes, el meu grup hagués proposat alguna disposició transitòria que ajornés la possibilitat de disposar de recursos humans i materials fins d'aquí a un temps o fins que les possibilitats pressupostàries de la Generalitat ho fessin possible, sense necessitat de canviar vuit punts de la llei.

Per què? Home, doncs, perquè el Consell de Governos Locals és una institució creada per l'Estatut, que el defineix com l'òrgan de representació de municipis i vegueries en les institucions de la Generalitat, i que estableix que la seva regulació s'ha de fer per llei. És un organisme estatutari, que juga un paper clau en la tramitació de les iniciatives legislatives i parlamentàries que afectin les administracions locals. I, en coherència amb l'autonomia local, el consell ha de disposar d'autonomia per donar compliment a la seva funció, que és defensar els interessos de les administracions locals. I aquesta autonomia pot comportar la necessitat de disposar de la capacitat d'aprovar el seu pressupost i regular els seus mitjans personals i materials sense dependre del Govern.

Per això, n'hauríem volgut parlar i estudiar fórmules alternatives. I l'acord de la federació i l'associació de municipis no és suficient per privar aquest Parlament de fer bé les lleis que aquest Parlament ha d'aprovar.

Per això, el meu grup avui vol manifestar, primer, que l'aprovació d'aquestes modificacions és per nosaltres provisional i que plantejarem el retorn al text inicial quan les circumstàncies ho facin possible.

Segon, manifestem que vetllarem perquè no es degradi la funció que l'Estatut encomana al consell; no volem que el Consell de Governos Locals esdevingui un orga-

nisme ornamental que es reuneix una vegada l'any per beneir allò que fa el Govern. El que ordena l'Estatut està fins i tot per damunt de la voluntat de les entitats municipalistes.

I el paper del consell ha de ser decisiu davant els reptes del municipalisme català els propers mesos. Un, l'exigència que la Generalitat pagui els deutes als ajuntaments. Vicepresidenta, el món local ha donat sobrades mostres de solidaritat amb el Govern de la Generalitat en les seves reivindicacions de millor finançament davant del Govern de Madrid. Jo crec que pertoca també que la Generalitat compleixi les seves obligacions amb els ajuntaments, que estan passant una situació molt complicada, per moltes circumstàncies, però una d'afegida és els deutes que té la Generalitat amb els ajuntaments.

I el segon repte –s'hi ha referit la vicepresidenta–, la negociació de la Llei de governs locals i de finançament local que el Govern es va comprometre a presentar durant el proper trimestre i que avui reiterem el nostre..., el proper trimestre durant... (*Veus de fons.*) Hi ha una moció, vicepresidenta, que diu que és durant el proper trimestre, eh? I nosaltres reiterem el nostre oferiment de parlar des del primer moment, de buscar acords en aquestes dues lleis, que són molt importants.

Però –tercer punt–, instem el Govern, ja des d'ara, a donar compliment a allò que disposa la nova disposició final i a dotar el Consell de Govern Locals dels recursos materials i financers necessaris per garantir el seu correcte funcionament.

Avui fem una modificació que no és cap millora. Avui, és una modificació, podríem dir, trista; no estem aportant res de nou que enriqueixi la llei.

En resum, voluntat d'estalvi, sí; degradació d'allò que diu l'Estatut, no. Per això, el nostre sí és un sí crític, un sí vigilant i un sí exigent.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'ihustre senyor Marc Sanglas.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Gràcies, presidenta. Honorable consellera, diputats, comparec aquí en representació del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana per manifestar el suport a la modificació de la Llei del Consell de Govern Locals.

Hem donat suport a la tramitació per via de lectura única, tot i que algun altre diputat que m'ha precedit ha indicat o ha presentat les contraindicacions que suposa aquest mecanisme. El cert és que les modificacions proposades van moltes en un sentit..., segurament era millorable en algun punt, però que entenem que tampoc..., el poc gruix de la mateixa modificació no comportava, diguem-ne, un altre mecanisme que no fos el de lectura única.

Pel que suposa la modificació en si, hi donarem suport. Però ja els advertim també que en tot cas els posarem

deures, perquè, si entenem que el món local no és aliè a la crisi, al context de crisi, i que les administracions locals han estat sempre les primeres que s'han adaptat a les situacions reals... Cal recordar, doncs, que les administracions locals van ser les primeres administracions que van començar ja a reduir els seus pressupostos davant de la imminent crisi; eren la primera administració que tocava la ciutadania i per tant detectava clarament quins eren els efectes de la crisi. Per tant, van ser –i amb una actitud prou responsable– els qui van començar a adaptar pressupost i mesures anticrisi.

Per tant, el món local és conscient també que aquesta crisi afecta i ha arribat ja a l'àmbit de la Generalitat, i per tant hi ha donat el seu suport, i així va quedar de manifest en la Comissió de Govern Local, que les entitats municipalistes, per tant, representatives del món local, donaven suport a aquesta modificació de la llei.

Per tant, nosaltres també en aquest sentit –i entenem que va ser allà on nosaltres també ja hi vam introduir un seguit de modificacions– entenem que, si el món local ja ha manifestat clarament el seu suport a aquesta modificació, no podia ser d'una altra manera que nosaltres també hi donéssim suport.

D'altra banda, entenem que el Consell de Govern Locals, una eina creada arran de l'Estatut i que, per tant, era una cosa nova que tot just, com manifestava la vicepresidenta, acabem de posar en marxa després d'aquestes eleccions municipals... La llàstima, segurament, és que aquesta retallada d'autonomia econòmica que fem a través de la llei segurament no haurà permès o no permetrà desplegar amb la màxima amplitud el que podria ser tota l'activitat que ha de poder desplegar aquest Consell de Govern Locals. Però en tot cas entenem que això és una situació temporal, que és una situació provisional, i que, en el futur i tenint en compte una millora de la situació econòmica, segurament podrem tornar a portar a aquest Parlament una modificació legislativa que permeti, doncs, tornar al punt inicial.

Entenem, doncs, que aquest Consell de Govern Locals, que va néixer en el si de l'Estatut, amb molta il·lusió, perquè institucionalitzava el món local en l'Estatut –el món local formava part, se sentia partícip, se sentia que formava part de l'estructura institucional del país–, doncs, entenem que és un òrgan que entre tots l'hem d'ajudar a desplegar i especialment des del Govern. És evident que, en el món de l'Administració, en el món de la política, si no hi ha uns recursos al darrere, difícilment podrem fer acció política. I, per tant, també el que els demanem i aquí els demano ja, senyora consellera..., el fet que hi hagi una dotació pressupostària mínima ben pactada amb el món local que permeti un funcionament digne d'aquest òrgan; digne respecte al que suposa aquest òrgan i al que ha de significar o significa per al món local.

Entenem, doncs, que..., i esperem..., perquè això sí que els ho deixem a les seves mans, tot i que després, evidentment, haurà de passar a través d'un pressupost..., però deixem a les mans del Govern la capacitat, diguem-ne, de dotar econòmicament aquest òrgan del Consell de Govern Locals. El que no ens agradaria, senyora consellera, ja li ho dic d'entrada, és que en

temps propers haguéssim de presentar alguna proposta des d'aquest grup parlamentari exigint major finançament, perquè des del Govern s'ha escanyat econòmicament el funcionament d'aquest òrgan. Esperem que no serà així.

Senyora consellera, escolti, hem donat el suport d'entrada, els hem dit que manifestem..., en tot cas, deixi'ns que..., i amb les experiències que tenim en aquesta cambra parlamentària de portar coses que s'aproven i que després no s'apliquen..., doncs, permeti'm, senyora consellera, que tinguem una certa prevenció amb el que pugui passar amb allò que s'aprova i allò que s'acaba aplicant. Per tant, confiança màxima; però que, en tot cas, deixin-nos també que, com a oposició, que és la feina que ens pertoca, exercim aquesta feina de control, i li dic que esperem que no, per tant, li dono, d'entrada, el vot de confiança que això serà d'aquesta manera.

També –i segurament no és objecte d'aquesta llei, però toca referir-s'hi davant de la situació de gravetat econòmica dels ajuntaments–, li demanem l'aplicació ja..., com han fet altres diputats que m'han precedit, l'aplicació ja de les mocions que s'han aprovat en aquest plenari, donant compliment, doncs, a les diferents resolucions que obliguen el Govern a pagar i a fer efectius els compromisos que té adquirits amb el món local.

I no és una queixa, diguem-ne, perquè el món local es queixi, perquè és una realitat efectiva. En aquests moments, consellera, no cal que li ho amagui, suposo que és prou conscient de la realitat que hi ha, vull dir. Però, en tot cas, reiterem, perquè entenem també que ho hem de fer, que pertoca, ajudar els ens locals a poder sortir d'aquesta situació de crisi de manera immediata. I vostès poden contribuir, segurament, a través d'un pressupost que vindrà, però especialment amb tot allò que queda pendent, perquè no hi ha pitjor sortida o no hi ha pitjor preocupació per als ajuntaments que veure que tenen o haurien de tenir, perquè pressupostàriament ho tenen comptabilitzat, uns diners que no els acaben d'arribar i, per tant, no poden fer efectiu els seus pagaments també cap als proveïdors, i efectivament això acaba produint un cercle viciós.

Per tant, li demanem, li reiterem el compliment de les mocions que hem aprovat, que hem pactat amb vostès a més a més; per tant, tampoc, i ja ho sap, quan hem portat des d'Esquerra Republicana temes de finançament del món local els hem pactat amb vostès, tampoc hem anat a una situació de màxims, som conscients també de en quina situació ens trobem, però també demanem aquest màxima implicació.

Hem estat lleials amb vostès demanant i reclamant al Govern espanyol que ens retorni allò que és nostre. Doncs, en tot cas, també, li demano lleialtat cap als ens locals que els puguin ser abonades, que se'ls pugui pagar tot allò que els correspon i que, en tot cas, un dels motors més importants també en aquests moments de crisi són els ajuntaments. Per tant, doncs, que puguem disposar d'uns ajuntaments que, com a mínim, puguin obrir la porta, perquè ens estem començant a trobar amb això: ens acabarem trobant amb ajuntaments que hauran de començar a tancar serveis i això encara generarà una major crisi social.

Per tot això..., i, en tot cas, manifestar de nou el vot favorable a la modificació de la Llei del Consell de Govern Locals, sempre que, i en tot cas amb l'advertement aquest que tractin amb les dificultats que suposa el moment, però que tractin amb suficient dignitat aquest consell de governs locals, que entenem que és l'òrgan de màxima representació dels municipis a nivell institucional.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Subgrup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyor Albert Rivera.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, senyora presidenta. Honorable consellera, diputats i diputades, des del Grup de Ciutadans sempre hem insistit en aquesta cambra i ho seguirem fent, consellera, que reduïm totes aquelles estructures polítiques, tot aquell cost que pugui tenir ara mateix en plena crisi una repercussió sobre les arques públiques i especialment sobre les butxaques dels ciutadans.

La vicepresidenta ha estat parlant durant molt de temps d'aquesta modificació d'aquesta llei. I, quan hem vist la modificació, l'únic que han constatat, que hi estem d'acord, és que el pressupost d'aquest ens, que és el Consell de Govern Locals, depengui d'aquest Parlament i que en aquest Parlament es discuteixi dintre del capítol de Governació o de la tasca que ho pugui fer el Govern.

Per tant, hi estem d'acord? Sí. És aquesta la solució a les duplicitats de les estructures a Catalunya? No, ni de conya, que es diria col·loquialment, no?; no, no ho és. Perquè, en aquesta cambra, aquest mateix Govern s'ha oposat votant que no a crear una comissió d'estudi de duplicitats a Catalunya. Hi seguirem insistint. Creiem que a Catalunya hi han duplicitats. Creiem que li estem demanant increment de taxes, retallades salarials als funcionaris mentre tenim estructures duplicades. I ho tornaré a dir per enèsima vegada, i no ho dic jo, ho diuen membres del Govern, però no fan res.

Vostè, consellera, ja ha dit, no sé quantes vegades, que hi han consells comarcals que son prescindibles, que hi han estructures prescindibles, que hem de fer coses. Però, sap què passa? Que quan se sotmet a votació al Parlament, vostès voten que no, consellera! Si és que *està*..., al butlletí de Parlament ja s'ha debatut. Vostès estan farts de dir que hi han duplicitats, però després, quan arriba l'hora de la veritat, no les suprimeixen, fan igual que la resta, fan igual que va fer el tripartit.

Per tant, jo els demanaria, i hi tornarem a insistir tota la legislatura, que adequem les estructures a la realitat, que tinguem una estructura Estat, Generalitat i món local. I, per tant, tot el que hi hagi pel camí, posem fil a l'agulla.

Consells comarcals. Vegem com poden funcionar els consells comarcals. Vegem si per mancomunitat de serveis sense mil deu càrrecs públics amb dietes, amb remuneració, amb estructura política, podem prescindir d'ai-

xò. Podem fer una mena de consells on treballin conjuntament els alcaldes sense fer estructures polítiques? No creuen, vostès, que és l'hora de fer-ho, ara o mai? No creuen, vostès, que és l'hora que des de Catalunya i a les Corts es comenci a parlar si necessitem cinquanta diputacions alhora que tenim les disset comunitats autònomes? No hem fet un estat autonòmic? Quin sentit tenen les cinquanta diputacions? És el moment! Ja sabem que el senyor Rajoy s'hi oposa. El senyor Rajoy vol tenir cinquanta diputacions, entre altres coses perquè també perquè als partits els serveix per col·locar la seva gent, i vol tenir les comunitats autònomes.

Doncs, nosaltres volem suprimir duplicitats per servir millor els ciutadans, sobretot per això, i les empreses, i per tenir menys costos i no haver d'apujar els impostos i no haver de rebaixar els salaris dels funcionaris o haver de fer retallades. És molt senzill, és matemàtica, i les matemàtiques són sumar i restar. Per tant, restem estructura, restem burocràcia i, en canvi, millorem o garantim, com a mínim en plena crisi, els serveis bàsics: la salut, l'educació, els serveis socials o la justícia. Aquest és el nostre plantejament.

Votarem a favor en aquesta llei, però sabent que aquesta llei no és una solució, que el que es fa és modificar simplement un articulat on fa dependre els pressupostos de la Generalitat. I, per tant, amb això vull que quedi molt clar que no donem cap pas endavant, com ha dit un altre portaveu, sinó, en tot cas, reconeixem la realitat pressupostària que tenim.

Hem de donar passes i seguirem insistint des de Ciutadans perquè aquesta legislatura s'abordi el debat de les duplicitats. I, vostès com a Govern, en comptes d'anar a la defensiva –perdoni'm, senyora consellera–, haurien d'anar a l'atac, haurien de ser els que anessin al capdavant d'això. I no estan sent valents ni vostès i, possiblement, ni en el seu mateix partit.

Ja sé que és difícil dir-li a qui és alcalde que potser passa a ser regidor. Ja sé que és difícil dir-li a qui és conseller d'un consell comarcal que deixarà de ser-ho. Suposo que ha de ser molt difícil dir-li a un president de diputació que deixarà de ser-ho. Però és que el problema el paguen els ciutadans, i els partits polítics estem per servir els ciutadans, no perquè els ciutadans serveixin els partits polítics. Llavors, canviem l'ordre, donem-li la volta tots plegats i liderem això. Tant de bo ho faci el Govern, i, si no, seguirem insistint des d'aquesta cambra perquè estem convençuts que aquesta és part de la solució, no tota la solució però sí part de la solució.

Gràcies, presidenta, honorable consellera, diputats i diputades.

La presidenta

A continuació, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té la paraula l'exce·lentíssim senyor Alfons López Tena.

Alfons López i Tena

Molt honorable presidenta... Il·lustres diputades i diputats i honorable vicepresidenta del Govern, no estem

d'acord amb el sistema, ja no reiterarem aquesta qüestió, el fet que es faci per lectura única és com governar per decret. I, a més, en aquest cas específicament no dona peu a resoldre algun dels problemes, algun dels errors, que crec que involuntàriament, segurament, hauran comès en la redacció d'aquesta reforma.

No estem d'acord tampoc a pensar que aquesta reforma es fa per qüestions pressupostàries, perquè aquí no hi ha res previst en matèria pressupostària, es fa per altres raons. Vostès, per la raó que sigui, no volen que existeixi el Consell de Govern Locals, com que existeix en l'Estatut d'autonomia de Catalunya i no el podem suprimir formalment amb una llei òmnibus, i, en conseqüència, el que fan és deixar-ho en els llimbs: sense pressupost, sense personal. Al deixar-ho sense pressupost i sense personal..., sense autonomia d'organització del pressupost internament i sense personal; però, d'una manera, per altra banda, contradictòria.

A mi, de les intervencions que ens han precedit, m'ha cridat l'atenció el fet que semblava que estiguéssim parlant d'una altra reforma o d'una altra llei, perquè aquí no es parla d'allò que s'ha dit. El que es fa en aquesta reforma és treure al Ple la competència..., al Ple del Consell de Govern Locals la competència d'aprovar el pressupost del consell. Qui l'aprovarà ara? Perquè el que farà els pressupostos de la Generalitat, presentats pel Govern i aprovats pel Parlament amb el contingut que sigui, serà atribuir-li una partida pressupostària, però el pressupost del mateix consell també l'haurà de fer el Parlament de Catalunya?, el pressupost com a tal, desglossat, detallat, amb cadascuna de les partides?

També el que fan en aquesta matèria, seguint en la mateixa línia, és la de suprimir que el president tingui la potestat organitzativa sobre el personal al servei del consell. Qui la tindrà? Segurament ningú, perquè aquí el que preveuen és que enlloc apareix personal, enlloc. No..., prohibeixen, diuen també que els acords del Ple de consells locals treuen la competència de l'aprovació del pressupost del consell; treuen l'article 20 íntegrament en tot allò que el Consell de Govern Locals ha d'elaborar i aprovar anualment el seu projecte de pressupost, sense posar-hi cap alternativa, per tant, no se sap qui aprova el seu pressupost.

I el que és més greu és que en l'article 19 i després en la disposició final el que determinen és..., desapareix l'expressió «que el Govern ha de garantir que el Consell de Govern Locals disposi dels mitjans materials i personals», «materials» continua, «personals» desapareix; amb la qual cosa estem aquí amb un òrgan que no té previsió de personal; la millor manera que un òrgan no existeixi i no funcioni és que ningú treballi allà, perquè, qui farà la feina? No hi ha personal –no hi ha personal–, en absolut, perquè aquí no hi ha personal.

El Govern deixa de tenir l'obligació de dotar de personal, que això és el que estava en la llei anterior. No ens enganyem! Aquí no es parlava en cap moment, en la llei anterior, que s'hagués de fer contractacions noves. Per això..., això no té res a veure amb una qüestió pressupostària. No es parlava de contractacions noves. No es parlava que el personal fos adscrit al Consell de Govern

Locals. (*Veus de fons.*) En la llei, no, senyora vicepresidenta –en la llei, no. En la llei que es va aprovar en aquest Parlament en la legislatura passada, l'any 2010, no es deia, en cap moment, que el personal fos adscrit al Consell de Govern Locals i que fos personal contractat pel Consell de Govern Locals. El que es deia és que Govern de la Generalitat ha de garantir que el Consell de Govern Locals disposi del mitjans materials i personals necessaris per a iniciar les seves activitats. Ara vostès el que treuen és la paraula «personals».

I, en canvi, a més, cometen un error, com que ara és lectura única no es podrà esmenar, i és que en l'article 19, quan suprimeixen l'estatut del personal, quan suprimeixen que correspon establir l'organització del personal al seu servei, aprovar i modificar la plantilla..., ara no se sap qui ho haurà de fer, qui haurà de determinar aquesta organització de personal i aprovar de modificar la plantilla que el Govern havia de..., en l'antiga redacció, la que avui canviarà, havia de subministrar-li, i que, a més, el Consell de Govern Locals feia la relació de llocs de treball. Tampoc se sap, ara, qui l'ha de fer; evidentment, com que no hi ha cap previsió de personal, ningú l'haurà de fer.

Però mantenen el primer paràgraf, el que diu que ha de..., «el Consell de Govern Locals ha de disposar dels mitjans materials i personals i dels recursos financers necessaris.» Com quedem? –Com quedem? Com ha de tenir aquests mitjans materials quan el Govern ja no té l'obligació de proveir-ho, ni està facultat per proveir-ho, conseqüència...

La presidenta

Senyor diputat, vagi acabant.

Alfons López i Tena

Ara acabo, senyora presidenta, senyora presidenta del Parlament. Per tant, per això votarem en contra d'aquesta modificació, perquè no té res a veure amb qüestions pressupostàries, té a veure amb el buidatge del Consell de Govern Locals i té a veure, a més, amb una tècnica legislativa que és pròpia del Govern d'incompetents del qual vostè n'és la vicepresidenta.

La presidenta

Té la paraula, a continuació, l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable presidenta. Honorable vicepresidenta, bé, jo entenc les finalitats d'aquesta proposició del llei, les finalitats d'eficiència, les finalitats de contenció de la despesa, atesa la situació econòmica i amb el benentès que no hem de sobredimensionar l'Administració pública.

Amb tot això, demano que el Parlament segueixi escollint, doncs, els organismes que donen veu als municipis, atès que una cohesió i una coordinació entre la Generalitat i els ens municipals la considero molt

necessària i ha de ser més estreta que mai, atès que els nostres conciutadans estan patint, doncs, la pitjor crisi dels darrers vint-i-cinc anys.

Dit això, les qüestions que afecten el benestar com educació, sanitat i tot el que fa referència als serveis socials, la primera Administració que detecta aquests problemes és l'Administració municipal, l'Administració dels ens municipals, no? I, en aquest sentit, doncs, penso que entre la Generalitat i els ens municipals cal una cadena de transmissió eficient que no desatengui les demandes dels ciutadans, i tot això per garantir una cohesió territorial.

Dit això, estic a favor de no sobredimensionar l'Administració de la justícia i potenciar la interlocució amb els ens municipals.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre senyor Lluís Corominas.

Lluís M. Corominas i Díaz

Gràcies, presidenta. Aquest és un projecte de llei molt breu, molt curt i sense més complexitat. Segurament per això hem volgut en totes les intervencions anar buscant les puntetes aquestes que es podrien trobar, no?, però no justifica algunes de les intervencions que s'han fet el contingut del projecte de llei, que potser ho justificaria la llei que vam aprovar en el seu moment o ho justificaria el Projecte de llei de governs locals, que esperem portar dintre del proper període de sessions, però no el contingut d'aquest projecte de llei que avui es sotmet a aprovació.

Primer de tot, destacar tres aspectes. El que ara era motiu de debat: el concepte pressupostari i de personal. En el seu moment ja vam anar cap a aquesta filosofia que no hi hagués una estructura pesant, no era crear un organisme nou, però el que s'ha volgut ara és deixar-ho encara més clar, eh?, perquè no hi hagués riscos en el futur que se'ns convertís, doncs, en una administració més, cosa que no vol cap de nosaltres i, per tant, cap dels grups parlamentaris que hi vam donar suport. I, per tant, com que no era l'esperit en aquell moment, doncs, creiem que ara és bo que tot això es concreti.

En segon terme, el Consell de Govern Locals té unes funcions molt clares, i el que es fa és intentar, doncs, encara deixar-ho més evident: aquesta representació en els òrgans de la Generalitat i aquest organisme de defensa, de debat i de ser garants de l'autonomia local davant de qualsevol actuació legislativa que es pugui fer i participar des de l'inici en la tramitació parlamentària, etcètera. I, per tant, això també es deixa palès d'una manera evident en aquesta modificació.

El tercer, i molt important... I potser algun dels representants dels grups parlamentaris que m'han precedit no coneix prou el món local; i no és una acusació, senzillament és una constatació, perquè hi ha

hagut alguna afirmació que, si no, no s'entén. A Catalunya, afortunadament, i de fa molts anys, tenim un associacionisme municipalista plural, divers, que s'ha fet molt fort i que és molt representatiu del món local, i hi ha hagut alternança política i ni l'Associació Catalana de Municipis i Comarques, que en aquest moment presideix en Miquel Buch, alcalde de Premià de Mar, ni la Federació de Municipis de Catalunya, que presideix en Manel Bustos, en cap moment han deixat de fer, i governés un govern o un altre, de sindicat del món local. I això és així. I si no ho tinguéssim ho hauríem de crear, potser amb una llei del Consell de Govern Locals que fes un municipalisme fort... No, però és que això ja existeix. I, per tant, no crear una entelèquia a través d'una llei d'un consell de governs locals nous, a veure a qui anirem a buscar... Doncs, els mateixos que en aquest moment ens representen: la Federació de Municipis i l'Associació Catalana de Municipis i Comarques. O crearem una altra cosa per veure si algú acaba tenint una representació que l'electorat no li ha donat? Oi que no? I oi que tots ens sentim ben representats i quan s'ha de confrontar amb el Govern, sigui el govern que sigui, el d'ara o el d'abans, s'ha posat el municipalisme per davant dels interessos de partit? Doncs, el que fem amb aquesta llei, també, amb la modificació de l'article 18, en el punt 2 i a la lletra h, el que es fa és, encara més, palesar que el municipalisme a Catalunya és fort i, per tant, donar-li aquesta força que sempre ha tingut.

Dit això, sí que em voldria referir, ja que la resta d'intervinents, doncs, han volgut fer durar el debat, a algunes de les afirmacions que s'han fet. Primer de tot, amb la lectura única. És cert que la lectura única hauria de ser excepcional, però jo els convido a llegir l'article 126, i, evidentment, doncs, tots vostès saben què diu, però els recordo que la lectura única està justificada quan la naturalesa del projecte o la simplicitat de la formulació del que es proposa justifica aquesta lectura única. Home, llegeixin el projecte de llei; evidentment, tant la simplicitat del que es proposa com la naturalesa del projecte justifiquen aquesta lectura única. Si hi ha algun projecte de llei en què està justificada precisament és aquest. Si vostès es queixen d'altres que s'han tramitat, mirem-los un per un, però aquest d'avui precisament justifica la lectura única.

També la senyora Bonet s'ha referit abans als deu mesos que hem tardat a constituir el Consell de Govern Locals. No és cert: el projecte de llei en preveia la constitució dintre dels sis mesos següents a les eleccions, i es va fer, tot i les dificultats, perquè estàvem en període electoral, però es va fer; hi havia eleccions a Madrid, però es va fer dintre d'aquest període. Per tant, es va complir.

El senyor Calbó s'ha referit a la moció, igual que el senyor Sanglas i alguna altra intervenció també, al compliment de la moció. Evidentment, tenim una situació molt més difícil que la que teníem quan vam aprovar aquella moció; ho dic des d'un punt de vista de tresoreria i de les circumstàncies econòmiques, que s'hi han afegit algunes decisions del Govern central aquests últims temps. Però també saben vostès que la Generalitat està fent el possible per respondre a ca-

dascuna de les peticions d'ajut que alguns dels ajuntaments, consells comarcals i administracions supramunicipals de Catalunya en aquest moment li estan fent, perquè hi ha casos molt extrems, i ho coneixem. I, per tant, tenen la conselleria oberta. En aquest sentit, també dir-los que ara, en el debat pressupostari, evidentment, serà un bon moment per reproduir el contingut d'aquella moció, que era una moció molt extensa, senyor Sanglas, com vostè ja ha recordat.

Pel que fa al que ha dit el senyor Bosch, m'agrada que citi els clàssics, senyor Bosch, però no hi ha cap contradicció entre el que vaig dir jo i el que la conselleria en aquest moment ha aportat. Vostè mateix ho ha dit: l'esperit de tot això el compartim, que és l'important. Perquè al final aquí no es tracta de crear un personal, senyor López Tena, nou; no es tracta de crear un pressupost nou. El que en aquell moment vam parlar amb les entitats municipalistes i que avui encara hi estan d'acord és que si s'ha de fer una reunió del Consell de Govern Locals, doncs, aprofitem els recursos que en aquest moment ja té el món municipal o el mateix Govern, és a dir, sales de reunions, secretaries, siguin de l'ACM o de la federació, o siguin de la mateixa conselleria. I, per tant, no fem una cosa que després només seria incrementalista. I, per tant, amb els recursos que hi ha des del municipalisme i que hi ha des del mateix Govern és amb el que funcionarem. I aquest és l'esperit. Que potser no quedava prou clar? D'acord, però ara precisament el que hem volgut és deixar-ho clar del tot, eh? I, per tant, per això hi havia aquest aclariment.

Bé. També, si em permet, senyor Bosch, diu que avui fem una aprovació trista... Jo crec que avui Iniciativa no està amb l'esperit nadalenc que li reclamava el president Mas, eh? És a dir, en tot cas, ja són dues intervencions amb un to dallò. Espero que ens anem recuperant..., no sé si les lleis òmnibus serviran per a això, però anem recuperant..., aquest esperit trist que deia, que el vagin abandonant. En tot cas, la resta no estem tristos o, en tot cas, estem esperançats.

Bé. També, pel que fa a la intervenció que ha fet..., a Esquerra Republicana, ja m'hi he referit, però també pel que fa a la intervenció que ha fet l'Albert Rivera, en nom de Ciutadans, senyor Rivera, jo crec que es confon de projecte. I vostè ja fa molt temps que està col·locant el discurs dels consells comarcals a qualsevol intervenció del món local. Avui no toca –avui no toca–, avui no parlem dels consells comarcals, eh? La Llei de governs locals, que el Govern s'ha compromès a presentar-la dintre del proper període de sessions, és on s'haurà de fer aquest debat. I l'altre dia jo li deia, en un altre àmbit: és cert, s'ha de fer aquest debat, s'ha de fer, i nosaltres som els primers interessats. I, si llegeix el llibre de sessions de l'anterior legislatura, a totes les intervencions que vam anar fent vam reclamar que després de trenta anys de municipalisme al nostre país tornéssim a parlar de quines competències tenim a cada nivell d'administració i, per tant, quina administració les pot prestar amb major efectivitat i millor eficiència. I, per tant, si aquí hi ha d'haver supressions, evidentment, fem-les, eh? I, per tant, aquest debat es podrà fer en el seu moment i, evidentment, doncs, hi som tots convidats.

Bé. Res més. Per manifestar, evidentment, el vot favorable del nostre grup parlamentari.

(Pausa llarga.)

La presidenta

Iniciarem la votació del projecte de llei.

Comença la votació.

El projecte de llei ha estat aprovat per 128 vots a favor i 3 en contra.

Projecte de llei

de simplificació i millora de la regulació
(tram. 200-00008/09)

Passem ara al punt tercer de l'ordre del dia, que és el debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Afers Institucionals sobre el Projecte de llei de simplificació i millora de la regulació.

Per tal que vostès sàpiguen els horaris, aquest projecte de llei tindrà probablement una durada de dues hores, i deixarem les votacions per a primera hora de la tarda.

Per tant, comencem i fem la substanciació de tot el debat. D'acord amb l'article 112.1 del Reglament, presenta la iniciativa l'honorable senyora Joana Ortega, vicepresidenta del Govern i consellera de Governació i Relacions Institucionals.

La vicepresidenta del Govern

Sí, gràcies, presidenta. Faré ús d'una única intervenció pel que fa referència als tres projectes de llei que fa escassament mig any el Govern va remetre a la cambra, com els deia, aquest conjunt de tres lleis, col·loquialment conegudes com «les lleis òmnibus», amb el clar objectiu de simplificar l'Administració, d'agilitzar els tràmits que en diferents moments la ciutadania ha de fer davant d'aquesta, i també de facilitar i d'impulsar l'activitat econòmica.

Avui, passats uns mesos de debat profund en el si de les respectives ponències, aquestes lleis s'elevan al Ple per a la seva aprovació final. Però vagi per endavant un agraïment sincer del Govern a totes aquelles persones que, bé sigui al capdavant de les ponències en representació dels diferents grups parlamentaris o bé sigui des de l'assistència a aquestes, ho han fet possible.

Encetem avui, ara, aquí, el tram final del debat parlamentari que, més enllà dels continguts, dels quals ara els parlaré breument, ens permetrà, com deia a l'inici, complir amb l'objectiu de celeritat que en el seu dia s'havia prefixat el Govern; un objectiu, el de no eternitzar el tràmit parlamentari, que no ha perseguit, en cap cas ni en cap moment, coartar la llibertat ni el marge de maniobra dels grups parlamentaris, sinó que, ben al contrari, pretenia posar, com més aviat millor, un nou marc legislatiu a disposició del conjunt de la ciutadania i, particularment, de les persones i dels sectors més emprenedors.

No ha estat un procés senzill, no ha estat un procés fàcil. En sóc conscient, el Govern n'és conscient, perquè a la complexitat derivada de la naturalesa d'uns textos legislatius que modifiquen un nombre important de lleis hi hem afegit el «solapament», inicialment no previst a la tramitació parlamentària de per si ja prou complexa, com els deia, hi hem afegit una campanya electoral. Raó de més, per tant, si m'ho permeten, per reiterar aquest esforç a totes les persones que ho han fet possible.

Vostès saben que ahir, com és prou sabut per tots vostès, el Govern va remetre al Parlament el Projecte de pressupostos per al 2012, i també la Llei de mesures fiscals i financeres; uns projectes de llei que seguiran la tramitació preceptiva, però que, llegits en l'actual context econòmic, ens dibuixen amb precisió, ens dibuixen amb nitidesa, quins són els objectius del Govern: garantir la sostenibilitat de les finances públiques, a curt i a llarg termini; prioritzar la despesa social, i transmetre la credibilitat del Govern a la societat en general i, molt particularment, als mercats.

Hi ha, però, un altre objectiu del Govern tan important com els assenyalats en el Projecte de llei de pressupostos, que és el d'ajudar de manera decidida, de manera compromesa, a la recuperació econòmica. I això és exactament el que pretenem amb aquest paquet de lleis anomenades «lleis òmnibus»: donar la mà als emprenedors, aplanar-los el camí, posar-nos a la seva pell, fer aquest principi d'empatia per fer les coses més fàcils, per fer les coses més senzilles. I això és així perquè el Govern és conscient, és plenament conscient que ha d'escometre les dues prioritats bàsiques del país: la racionalització, com els deia, de les finances públiques que afectin el menys possible a allò que hem convingut que és necessari, el nostre estat del benestar, i, simultàniament, posar les bases per a la necessària recuperació de la nostra economia. I això, exactament això, és el que pretenem amb aquest conjunt de lleis que avui debatrem i avui votarem en aquesta cambra. Dues cares d'una mateixa moneda: racionalització dels comptes públics i creació de les millors condicions per a la recuperació econòmica; dos objectius complementaris, dos objectius avui en dia indissociables.

Un paquet legislatiu, aquest, que és una condició necessària per a la reactivació econòmica, però no suficient. I en som plenament conscients. Però és un conjunt legislatiu que ens situa en el paradigma que dibuixa l'orientació europea recollida en la carta coneguda com la *Small Business Act* i que persegueix quelcom tan senzill com legislar des del punt de vista de les petites, de les mitjanes empreses. Quelcom, segurament, molt fàcil de dir, però més difícil, pel que es veu, de fer: pensar en petit. Pensar des de la lògica d'allò que constitueix el gruix del nostre teixit productiu: les petites, les mitjanes empreses, i no a l'inrevés com passa de vegades, com hem fet, de vegades, tots plegats. Massa sovint hem pensat i hem legislat a la mida de les grans empreses i hem obligat a les petites i mitjanes empreses, a les microempreses a adaptar-se. Per tant, ras i curt, aquesta hauria de ser una pràctica ja del passat.

Un canvi de paradigma, també, que va acompanyat d'alguns canvis al si de l'Administració per fer-la, com

els deia, realment més àgil, més propera i més amigable. I som conscients de la singularitat d'aquest paquet legislatiu. Som conscients que les lleis anomenades «òmnibus» s'escapen de la lògica que acostuma impregnar altres lleis de caràcter més sectorial. Per tant, no hi busquin, perquè no hi és, un fil conductor temàtic. No les jutgin per una suposada coherència interna més pròpia de les lleis sectorials convencionals.

Ara sí, jutgin-les, si us plau, pel grau d'assoliment d'un objectiu que persegueixen, pel grau de simplificació administrativa que acabin assolint, per la capacitat real que aquestes tinguin d'agilitzar les nostres relacions amb l'Administració i, molt particular, per l'agilització dels processos relacionats amb l'economia productiva. Jutgin-les per la capacitat que aquestes tinguin de facilitar el camí als emprenedors, de facilitar el camí a les empreses, a les persones que estan disposades a jugar-se-la per crear riquesa, per crear treball, per crear oportunitats, perquè al capdavant són elles les que veritablement contribuiran de manera decisiva, de manera decidida, a superar la severa crisi que estem travessant.

Arribats aquí, permeti'm que en aquesta darrera part de la meva intervenció torni a deixar clar l'agraïment sincer del Govern a tots els ponents que amb el seu esforç, amb les seves aportacions, han fet possible que ara i aquí estiguem substanciant l'últim tram d'aquest procés legislatiu. I que ho fem ara segurament és rellevant per al Govern i per al país, ja que vol dir que podrem encetar un nou any en un marc legislatiu més adequat a les necessitats reals de la nostra economia, i aquest era un dels objectius del Govern: no perdre més temps.

Que ho fem aquí és un signe inequívoc que el Govern i també aquesta cambra utilitzen a fons les pròpies competències per posar-les al servei d'allò que crec que ens uneix a tots: la reactivació de la nostra economia.

Per tant, i és en aquest sentit que els demano el seu vot afirmatiu en aquests projectes de llei que avui tenen com a fi el tràmit parlamentari que varem engegar ja fa uns mesos.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, vicepresidenta del Govern. Ara té la paraula el relator designat per aquesta llei, d'acord amb els articles 109 i 112, que és el senyor David Bonvehí.

David Bonvehí i Torras

Honorable president... Vicepresidenta, diputats, diputades, com a relator de la ponència del Projecte de llei de simplificació i millora de la regulació és una satisfacció avui poder presentar la tasca d'aquesta ponència, de la primera llei del paquet de les anomenades «lleis òmnibus».

La ponència d'aquesta llei va ser nomenada el dia 15 de setembre del 2011 i ha estat integrada per aquest mateix diputat que els parla, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió; per la diputada Laia Bonet, del

Grup Parlamentari Socialista; pel diputat Pere Calbó, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya; pel diputat Salvador Milà, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; pel diputat Oriol Amorós, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i pel diputat Alfons López Tena, del Subgrup de Solidaritat Catalana per la Independència. A tots ells aquest relator els agraeix la seva tasca, la seva dedicació i el seu bon fer en els treballs de la ponència.

També em toca, aquí, agrair el treball de la diputada Meritxell Borràs, de Convergència i Unió, i agrair especialment la tasca del lletrat Francesc Pau, de l'assessor lingüístic, senyor Espallargas, i del gestor parlamentari, senyor Zardoya.

La ponència aquest relator entén que ha mantingut en tot moment els propòsits que es marcaven en el text del preàmbul del projecte de llei. Aquesta llei pretén avançar en el procés de significació administrativa i amb aquesta finalitat introdueix en l'ordenament jurídic una sèrie de mesures que comporten simplificar tràmits i processos. Sempre, en els treballs de ponència, es va tenir molt clara aquesta voluntat: la voluntat de construir una administració pública, eficaç i àgil. I, com els dic, puc assegurar que aquesta voluntat ha estat molt present sempre en els treballs de ponència i en la comissió que es va votar el dictamen.

La consecució d'aquesta finalitat i el rang legal de moltes de les normes que s'havien de modificar va provocar que el procediment legislatiu per tal de modificar-les fos agrupar en aquest sol text, en un sol text, les mesures necessàries per a modificar aquestes lleis. Aquest mecanisme legislatiu de la llei òmnibus ha estat sovint discutit en ponència, en la Comissió d'Afers Institucionals, i suposo que també serà objecte de debat en aquest Ple. Però aquest mecanisme s'ha utilitzat amb l'única finalitat d'introduir en l'ordenament jurídic català una normativa coherent amb els principis de simplificació, efectivitat, objectivitat i agilitat; principis que, per altra banda, en la tramitació d'aquesta llei he constatat que són principis que tots els grups d'aquest Parlament comparteixen en gran mesura.

Com a relator també puc assegurar que aquesta llei, que va néixer d'un projecte de llei del Govern, pot ser considerada com una llei de tots els grups parlamentaris: tothom hi ha fet aportacions, tothom hi té esmenes pròpies incorporades en el dictamen d'aquesta llei.

En el dictamen aprovat a la comissió prop d'un centenar d'articles, dels dos-cents onze que tenia l'articulat, han estat modificats arran del treball de ponència i de la votació de les conseqüents esmenes. Això ve a confirmar, com els deia, que aquesta llei tothom se la pot sentir seva.

Cal tenir present que al projecte de llei s'hi van presentar 525 esmenes, de les quals més d'una tercera part han estat acceptades o transaccionades. Així mateix, cal destacar que de les compareixences sol·licitades pels diferents grups la mateixa ponència va recollir diverses demandes dels diferents compareixents, sobretot aquelles qüestions que afectaven el món local. Te-

níem molt clar tots els grups que al món local..., als ajuntaments no se'ls havia de deixar de banda d'aquesta reforma legislativa.

Cal, doncs, al meu entendre, que estiguem satisfets d'aquesta llei. Segurament uns grups haurien volgut anar una mica més enllà en la simplificació, segurament d'altres no tant; però, en tot cas, junt amb les dues altres dues lleis que avui també es veuen en aquesta cambra, han de servir per fer un salt endavant a la nostra administració per simplificar-la i millorar la seva eficàcia, tot al servei dels ciutadans i, sobretot, a l'emprenedoria d'aquest país.

En aquesta llei, la que ens ocupa, es modifiquen trenta-dues lleis, que afecten a vuit grans àmbits. No obstant, cal remarcar que en cada un d'aquests vuit àmbits es modifiquen lleis diferents temàticament, fet que pot haver dificultat la tasca parlamentària dels diputats; però que, en tot cas, crec que també ha comportat una visió general de la normativa per part dels diputats ponents i una consciència de la nombrosa normativa catalana que actualment està vigent.

Detallàrem una mica, si m'ho permeten, les lleis que es modifiquen. En l'àmbit agroambiental es modifica la Llei de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, la Llei de qualitat agroalimentària, la Llei de l'IRTA, la Llei d'avaluació ambiental de plans i programes, la llei per la qual s'estableixen normes addicionals de protecció dels espais d'interès natural afectat per activitats extractives i la modificació del text refós en matèria d'aigües de Catalunya. Aquesta última ha estat una llei àmpliament debatuda.

Un segon gran àmbit el trobem en l'àmbit cultural i de l'esport: s'ha modificat la Llei de foment i protecció de la cultura popular i tradicional i de l'associacionisme cultural, la Llei de l'esport, la Llei de l'exercici de les professions de l'esport i la Llei del cinema.

En l'àmbit de dret privat, el tercer àmbit, es modifica el Llibre segon del Codi civil de Catalunya, relatiu a la persona i la família.

El quart àmbit, més encaminat a l'àmbit econòmic, malgrat que hi ha una llei de les òmnibus específicament de promoció econòmica, en aquesta s'hi modifica la Llei d'activitats firals, la Llei de cooperatives, la Llei de seguretat industrial. Aquesta última també objecte d'un llarg debat entre els grups parlamentaris.

En el cinquè àmbit, l'àmbit de seguretat, es modifica la Llei de protecció civil de Catalunya, la d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya, la dels centres d'atenció i gestió de trucades d'urgències 112; la de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives, i la de regulació de les festes tradicionals amb bous.

El sisè àmbit és de l'àmbit social i sanitari. Aquí es modifica la Llei d'ordenació farmacèutica de Catalunya, la de les mesures de suport de retorn dels catalans emigrats i llurs descendents, la de serveis socials, la d'accés a l'entorn de persones acompanyades de gossos d'assistència, la de polítiques de joventut i la Llei del dret i les oportunitats en la infància i l'adolescència.

El setè gran àmbit és de territori. En aquest àmbit es modifica la Llei de ports de Catalunya, la Llei d'ordenació del transport en aigües marítimes i continentals, la Llei de transport per cable, la Llei ferroviària, la Llei de carreteres i la Llei de protecció del Cap de Creus.

I, per últim, un últim gran àmbit de procediment administratiu que procedeix a modificar la Llei de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

En tots aquests àmbits, com he dit, s'ha produït un debat a fons en els articles que es modificaven en la ponència. I, finalment, dilluns passat, dia 12 de desembre, a la comissió d'Afers Institucionals es va aprovar el dictamen incorporant-hi les esmenes que es van aprovar. Els grups presents a la comissió es van reservar el dret a votar les esmenes que no es van incorporar, esmenes que avui es votaran en aquesta sessió plenària.

En conjunt, aquest relator entén que la llei recull mesures que simplifiquen els tràmits administratius i recull modificacions legals que s'han estimat necessàries per a l'assoliment d'una millora de la regulació, en general, de la normativa catalana.

Només em queda agrair, novament, la feina realitzada pels ponents i pels serveis del Parlament en la tramitació d'aquesta llei. Sóc conscient, i també ho deia la vicepresidenta, que no ha estat gens fàcil; la tramitació no ha estat gens fàcil, però segur que el resultat serà molt i molt positiu.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Bé. Ara tenen la paraula els diversos grups parlamentaris. Per posicionar-se sobre el text del dictamen, i també per defensar les esmenes reservades.

En primer terme, té la paraula la il·lustre diputada senyora Laia Bonet, en nom del Grup Parlamentari Socialista.

Laia Bonet Rull

Moltes gràcies, president. Intervinc per posicionar-nos en aquest debat d'aprovació del Projecte de Llei de simplificació i de millora de la regulació. Avui tot just fa cinc mesos, literalment cinc mesos, que va començar a tramitar-se aquest projecte de llei; en cinc mesos, hem estat capaços de portar-lo a aprovació. Aquell debat a la totalitat va servir per expressar de forma ben clara els objectius que tenia el nostre grup parlamentari amb relació a aquest projecte de llei i la resta de projectes que procedien d'aquell únic text que originàriament havia previst el Govern i que havia batejat informalment com a «lleï òmnibus».

Afirmàvem ja en aquell moment que compartíem els grans objectius: la simplificació, l'agilitat i la promoció de l'activitat econòmica; que no compartíem l'instrument ideat originàriament pel Govern, per desmesurat, aquell únic instrument que modificava un centenar de lleis, i que no en compartíem part de les mesures perquè no resolien els problemes que declaraven voler re-

soldre, perquè part del seu contingut no responia a una voluntat, entenem, de simplificació, d'agilització o de promoció de l'activitat econòmica. Entenem que això era així, que es despenia clarament del text i que darrere d'aquestes tres etiquetes, la simplificació, l'agilitat i la promoció de l'activitat econòmica, s'entreveia massa una deriva oculta o poc declarada, anunciàvem ja en aquell moment, que responia més a demandes d'interessos privats, que no pas a una visió i a una preocupació global sobre el servei o l'interès públic.

Per això volíem treballar-hi i volíem millorar-lo. Ho vam dir ja des del primer dia, i en això consistia el nostre compromís; un compromís de mà estesa, però coherent amb els nostres principis, amb la nostra manera de treballar, actuant amb responsabilitat i amb l'únic objectiu de fer front a la crisi, la prioritat política del nostre país, sense cap mena de dubte.

On som, cinc mesos després? Doncs, cinc mesos de treball intens han permès constatar que la nostra voluntat i predisposició al diàleg i a l'acord no s'han vist, en cap cas, correspostes pel Govern. Vam brindar suport, si podem millorar la llei, simplificant realment els procediments, o agilitzant o promovent l'activitat econòmica en els altres dos projectes, però fent-ho sempre en benefici dels ciutadans i les ciutadanes, una tasca més que mai imprescindible en un moment de crisi, en un moment tan difícil com el que vivim, en què tanta i tanta gent ho passa malament. Amb aquest objectiu, ho repeteixo, vam brindar suport. El vam brindar, però el Govern l'ha malbaratat.

En un projecte d'aproximadament dos-cents trenta articles i que modificava trenta-dues lleis, el nostre grup va esmenar gairebé la meitat d'aquest projecte, poc més d'un centenar d'esmenes vam presentar, cent dues, que afectaven just la meitat de les lleis que es modificaven: setze de les trenta-dues modificades per aquest projecte. Si vostès volen, vam modificar..., vam esmenar –vam esmenar– la meitat del projecte que es presentava.

Consideràvem aleshores, en el moment de presentar les esmenes, que calia millorar la meitat del projecte, perquè no responia realment als objectius declarats –en aquest cas, el de la simplificació–, o perquè no eren assumibles des del punt de vista de la qualitat dels serveis públics o de les polítiques públiques a què responien cada una d'aquestes lleis afectades. En definitiva, perquè no milloraven, sinó al contrari, la vida dels ciutadans afectats per aquestes lleis.

Doncs bé, d'aquest poc més d'un centenar d'esmenes presentades, tan sols catorze –ho repeteixo, tan sols catorze– han estat acollides bé en el seu text inicial o bé amb una transacció a través d'aquest. Tan sols catorze de cent dues. Decebedor. I més encara és decebedor si tenim en compte que d'aquestes catorze esmenes acceptades pel Govern, o transaccionades amb el Govern, cinc ja eren acords inicials a què havíem arribat en el debat a la totalitat. Decebedor, ho repeteixo.

És aquesta, la imatge de la mà estesa que predica el Govern i que reitera de forma permanent? O és aquesta, potser, hem de pensar, la conseqüència d'una mala dinàmica de treball en la ponència? Sincerament, no –sincerament, no–, no és així. Hem treballat amb rigor, hem

treballat amb voluntat de diàleg i amb flexibilitat, amb claredat de missatges i amb responsabilitat.

Deia que hem treballat amb rigor. No em repetiré, hem actuat sempre coherentment amb els principis i amb la voluntat declarada de millorar aquest text inicial del projecte de llei; un projecte de llei que no només diu ser de «simplificació», sinó –recordem-ho tots, perquè sovint ho oblidem– de millora de la regulació. Permetin-me que els digui, senyor diputats, que tots els que hem pogut treballar de prop aquest projecte de llei sabem que aquesta, «la millora de la regulació», és un dels més grans eufemismes per qualificar aquesta llei. La millora de la regulació quedava i queda encara avui molt lluny, molt lluny d'aquest projecte.

Hem treballat també, deia, amb voluntat de diàleg i flexibilitat. El ponent de Convergència i Unió, el senyor David Bonvehí, a qui de veritat agraeixo la seva disponibilitat en tot moment en el treball en la ponència –crec que ha estat clau per al bon funcionament de la ponència, ho dic i no em cansaré de dir-ho–, no ens podrà negar, tanmateix, que en tot moment hem treballat amb voluntat de diàleg. De diàleg, deia, i de flexibilitat en la negociació, quan vèiem que realment podíem aconseguir un objectiu, l'objectiu pretès, perseguit per les nostres esmenes, però buscant un redactat, una redacció diferent, alternativa, que permetés, d'alguna manera, que fos assumida per la majoria, o per una majoria. No hem estat intransigents allà on realment hi havia un marge de negociació. De fet, les nostres esmenes presentades ja s'esforçaven, d'alguna manera, a això, a no suprimir per suprimir, sinó que allà on hi havia un marge fèiem una esmena de modificació o d'alternativa a un concret redactat, per evitar el problema que detectàvem en l'article en qüestió (*veus de fons*) –de substitució, sí. No hem tractat senzillament de suprimir per suprimir, quan vèiem alternatives, ho repeteixo.

Deia també que hem treballat amb claredat, hem aplicat alhora claredat en els marges de negociació que teníem. Crec que això, també en això, el ponent de Convergència i Unió em donarà la raó. En tot moment, allà on vèiem que hi havia marge per a la negociació, ho dèiem; i si no n'hi havia, també ho hem dit. No hem marejat el treball en la ponència, i crec, malauradament, que no tothom això ho pot dir avui en aquesta cambra.

Deia també que hem treballat amb responsabilitat, finalment. El Grup Socialista, compartint els grans objectius declarats i reconeixent que l'agilitat, que la simplificació i la promoció de l'activitat econòmica que plantegen aquests projectes de llei, aquests tres que veurem avui, són fonamentals en temps de crisi econòmica, el Grup Socialista, deia, conscient d'això, es va comprometre des del primer moment a treballar amb celeritat.

Però la celeritat ha esdevingut precipitació en mans del Govern. Que una llei tan complexa com aquesta, ho repeteixo, amb dos-cents trenta articles, sigui tramitada i aprovada en cinc mesos, dels quals un correspon gairebé a la campanya electoral de les generals, un període que necessàriament ha afectat l'agenda de tots els ponents d'aquest projecte de llei, significa que s'ha hagut de córrer, i córrer molt. I passar de la celeritat a la

precipitació, com s'ha fet, sobretot en alguns moments d'aquesta tramitació, essencialment en la part final, en el treball en la comissió, pot fer caure fàcilment en l'atropellament, no tan sols de la garantia del bon resultat del treball, sinó fins i tot del respecte a la feina de la ponència i al seu paper. Pot arribar a caure fins i tot en la barroeria formal i en l'obertura de la veda a l'excés de tacticisme polític –mal entès, és clar– per part d'algun grup parlamentari. En aquest cas, permetin-me que faci una referència, evidentment, a la posició que ha mantingut el Grup Parlamentari del Partit Popular.

Permetin-me que en citi dues mostres. Parlava de la barroeria formal derivada de la precipitació, com quan el Govern, justament per les presses, oblida incloure gairebé mitja dotzena de lleis encara, a més a més de les trenta-dues que modifica, en aquest projecte de llei, en el moment d'aprovar-lo, i ens les presenta en forma d'esmenes durant la seva tramitació; unes esmenes que, evidentment, no hem pogut esmenar nosaltres, perquè van aparèixer sobrevingudament en el text.

I segon, una altra mostra, en aquest cas de l'excés de tacticisme polític mal entès per algun grup parlamentari; i aquí és on feia la referència al Grup del Partit Popular, de qui, és ben cert, no coneixem encara la posició a hores d'ara. Però, davant la rapidesa en la tramitació intentant fer un capmàs entre els possibles escenaris de pacte o no amb Convergència i Unió, el Grup del Partit Popular –escenaris de pacte o no tant en aquestes lleis, com en la de pressupostos, com en la de mesures, com la investidura del president del Govern de l'Estat–, el Grup del Partit Popular, deia, ha decidit deixar oberts els grans temes que hi havia en aquesta llei i arribar avui, el dia del Ple, sense que la resta de ponents sapiguem a hores d'ara quina és la posició que sosté respecte a aquests grans temes. Això, evidentment, sense tenir en compte que amb la seva actitud també ha fet saltar una part dels acords a què havíem arribat en els treballs previs de la ponència.

El resum fins aquí. He volgut recordar una premissa: els objectius declarats eren compartits, la simplificació. He volgut constatar també una realitat flagrant: el contingut del projecte no responia al missatge declarat en tots els casos. He volgut reiterar també el nostre compromís: el nostre objectiu era millorar el projecte i ho ha seguit sent en tot moment, millorar el seu impacte respecte a les persones. He volgut també reconèixer una sorpresa positiva, sense cap mena de dubte, en aquest context: la bona feina feta per la ponència, malgrat el context en què es realitzava. I també vull –i crec que ho he de fer– lamentar els tres grans problemes que ens hem trobat: la mà estesa del Govern crec que ha estat més de formes, més de paraula, que de fets; la precipitació en la tramitació per part del Govern, que amb tota probabilitat ha impedit que hi haguessin o hi poguessin haver més acords dels que hi hauran en la votació, o com la votació exemplificarà, i tercer, l'excés de tacticisme polític, mal entès, ho repeteixo, per part d'algun grup parlamentari.

A partir d'aquí vull deixar clar quin és el nostre posicionament de forma coherent amb aquesta exposi-

ció feta. Coherentment amb aquest objectiu declarat, no podem fer altra cosa que ser molt clars en el missatge avui de la votació. Allà on hàgim pogut millorar el text, hi votarem a favor; allà on no hàgim pogut millorar el text, hi votarem en contra. El missatge és clar: allà on ens semblava que ja hi havia simplificació i fins i tot ni tan sols ho hem esmenat, o bé havent-ho esmenat han estat acollides les nostres esmenes o transaccionades, hi votarem a favor; allà on no ha estat així, hi votarem en contra.

Tres exemples, només vull posar, ràpidament, de millora. Ha estat possible, per exemple, millorar el sistema d'acreditació d'entitats d'iniciativa privada per ala prestació de serveis socials; hi votarem a favor, per tant. Ha estat possible millorar el règim jurídic concretament pel que fa a l'avaluació de l'impacte de les normes; hi votarem a favor. Ha estat possible millorar el règim de les cooperatives; per què? Perquè el projecte de llei, curiosament, en el context actual, i evidentment sense la informació prèvia, acabava amb la tutela conjunta entre Treball i Economia sobre les seccions de crèdit de les cooperatives. Atenció: l'hem pogut recuperar gràcies a una esmena nostra. Hi votarem a favor.

Allà on no ha estat possible aquest acord, hi votarem en contra. Això ha passat en matèria d'aigües, ha passat en matèria de seguretat industrial, i ha passat en altres temes menors, fins i tot tècnics.

Acabo. Senyors i senyores diputades, més enllà del resultat final d'aquestes votacions i com quedi configurat finalment el text que avui se sotmetrà a votació –i pendants de la seva avaluació política i tècnica, que, de ben segur, farem–, sí que podem fer ara algunes reflexions sobre aquest procés; reflexions que potser també poden ser-nos d'utilitat per a aquesta legislatura o que almenys marcaran el criteri de treball d'aquest grup parlamentari els propers mesos.

Aquesta legislatura serà una legislatura de reformes; el Govern les té fixades en el seu programa electoral, o en el programa electoral del grup que li dona suport. La crisi i la seva evolució incerta obligaran a una permanent actualització legislativa, o a un conjunt d'iniciatives parlamentàries d'adequació. I nosaltres, i entenc que juntament amb la resta de l'oposició, també farem propostes alternatives.

Tot aquest esforç reformador cal fer-lo ràpidament, segur; o almenys tan ràpidament com les circumstàncies ho reclamin. Però no podem confondre urgència amb precipitació, provisionalitat i fragilitat jurídica. Si cal fer reformes, fem-les; si cal anar ràpidament, no perdem el temps; si cal actuar a fons, arromanguem-nos, però no a costa de reformes coixes, fragmentades, imprecises o poc solvents. Simplificar no és retallar, com el Govern del president Mas pot confondre, empeltat d'una dinàmica mutiladora de serveis i de despeses. Simplificar obliga a ser eficient i eficaç, i per això cal ser encara més precís, fi i treballar amb qualitat. Si volem que la nostra arquitectura juridicolegislativa sigui més senzilla, no ha de ser només més prima, més feble; ha de ser de més qualitat i de més precisió.

I per fer això, senyores i senyors diputats, hi ha tres regles que no podem oblidar i que a parer nostre han

estat reiteradament trencades i oblidades en aquests projectes. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*)

La primera –i acabo amb aquestes tres regles– el tactivisme és incompatible amb la urgència i amb la responsabilitat de la tasca parlamentària que volem escometre; tenim poc temps i a sobre no podem malbaratar-lo. Denunciem, per tant, aquesta actitud, i així, afirmem, no anirem de pressa, així ens estimbarem.

La segona: la urgència que el Govern pot marcar, evidentment, donades la seva majoria i la seva responsabilitat executiva, no pot ser un *trágala* ni un procés que trituri les mínimes exigències parlamentàries, les mínimes condicions tècniques i concertacions socials. El Govern té pressa, però no sempre sabem exactament on vol anar.

I tercera i última: el consens no pot forçar-se sense diàleg ni acords; consens no és adhesió. Si el Govern vol que aquestes reformes i les que puguin arribar en el futur siguin de país –és a dir, de caràcter nacional institucional–, siguin profundes –és a dir, que toquin els temes rellevants, els temes sensibles i importants del nostre sistema de serveis públics– i siguin duradores –és a dir, estables–, si vol que siguin de país, profundes i duradores, jo em pregunto: això es pot fer sense escoltar el primer partit, el principal partit de l'oposició i que té voluntat de govern?

El vicepresident primer

Il·lustre diputada...

Laia Bonet Rull

Es pot fer sense atendre les nostres raons? Senyors i senyores diputats, si el Govern vol anar lluny i amb tot-hom, l'acompanyarem, evidentment. Però si no sap on va, improvisa i menysté les nostres aportacions i el que representem, i fractura la societat catalana, evidentment, ens hi plantarem.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputada. També, per posicionar-se sobre el dictamen i defensar les esmenes reservades, té ara la paraula l'il·lustre diputat senyor Pere Calbó, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Pere Calbó i Roca

Gràcies senyor president. Senyora vicepresidenta, consellers, senyores i senyors diputats, en primer lloc, agrair al relator de la ponència, el senyor David Bonvehí, i a la resta de ponents que han participat en el treball de la ponència..., malgrat que a la senyora representant del Partit Socialista no li han agradat els nostres treballs, nosaltres li agraïm el treball que ha fet en aquesta ponència –i després m'hi referiré.

Bé. El títol del projecte de llei és «de simplificació i de millora de la regulació», i nosaltres, vist finalment el

treball final, entenem que és una tímida simplificació, i també entenem que només en una petita part suposa una millora real de la regulació. Nosaltres entenem que amb aquest projecte de llei no hem abordat una reforma profunda que comporti una simplificació efectiva i profunda de l'Administració. Aquesta entenem que és una reforma que resta pendent.

Simplifiquem una mica alguns procediments? La resposta és «sí». Millorem la regulació en algunes lleis? La resposta és «sí». Hem dut a terme una reforma de l'Administració que comporti la simplificació de l'Administració i dels procediments administratius i que millori substancialment la normativa? La resposta, clarament, és que no. Per tant, nosaltres entenem que aquesta és una reforma que resta pendent. Podríem dir ho d'una manera gràfica: hem tapat alguns forats, però no hem dut a terme una reforma profunda. I aquesta és una reforma a la qual no renuncia el Partit Popular de Catalunya, i aquesta és una reforma que entenem que el Govern haurà d'entomar i dur-la a terme.

Entrant una mica més en la concreció, les esmenes que ha presentat el Partit Popular de Catalunya en aquest projecte de llei han estat esmenes adreçades a diferents objectius. Per una banda, assolir l'objectiu real de menys burocràcia i menys intervencionisme innecessari. Un segon bloc d'aquestes esmenes han anat a impulsar, a fomentar l'activitat econòmica i, en conseqüència, el foment de la creació de llocs de treball. I també ens hem oposat a aquelles propostes del Govern que estaven contemplades en el projecte de llei que suposaven, realment, un major intervencionisme i que després m'hi referiré.

Sí que nosaltres no hem compartit una tècnica parlamentària legislativa que ha intentat el Grup majoritari de Convergència i Unió i que nosaltres no li donarem suport i ho direm d'una forma clara, que és reformar lleis que no estaven contemplades inicialment en el projecte de llei a través d'una esmena. Nosaltres no compartim aquesta manera de fer i, per tant, en aquests casos, que en total són dos, no hi donarem suport, sense entrar en el fons del que es demana en la seva modificació, no entrarem a valorar-los, són respectables, i fins i tot en alguns casos pot ser necessari, però entenem que no és la manera de fer-ho: no es poden modificar les lleis a través d'una esmena d'un grup parlamentari, obviant i impedint, doncs, el procés de participació pública que aquesta tramitació del projecte de llei ha comportat. Per tant, ho diem d'una forma clara.

Intentant ja anar una mica més a la concreció d'alguns aspectes, sí que voldríem destacar algunes concrecions.

En primer lloc, en la legislació amb referència a la matèria d'aigües. Bàsicament hi havia, per resumir-ho, dos elements fonamentals: si es permetia o no que el Govern pogués plantejar-se l'externalització del servei d'Aigües Ter Llobregat –això és un element fonamental–, i després com abordàvem la participació pública en aquest àmbit.

Nosaltres donarem suport a les modificacions plantejades, en tant que plantejarem una esmena transaccional, diverses en aquest àmbit, al Grup de Convergència i Unió, amb la qual facilitem aquesta gestió, però

ahora garantim un element que no estava garantit ni al projecte de llei ni després, posteriorment, a les esmenes presentades pel grup majoritari, que era que els recursos que es puguin generar d'aquesta gestió vagin realment a les competències en matèria d'aigua que té atribuïdes la Generalitat de Catalunya. Entenem que hi havia un risc que aquests recursos poguessin anar a altres finalitats, i entenem que amb aquesta transaccional quedava clar que aquests recursos es destinaran a la seva finalitat, que és la gestió de les competències en matèria d'aigua que té el Govern de la Generalitat de Catalunya atribuïdes.

I, en segon lloc, l'element de participació. Passem d'un model que no pel fet de ser més ampli garanteix més la participació, un model difícilment sostenible tal com estava plantejat, a un model més simplificat i que entenem nosaltres que pot garantir la participació, malgrat que sigui un model diferent del que es proposava. En aquest sentit hi ha una part d'aquesta participació que abans es canalitzava a través dels consells de conca, que ara es poden canalitzar a través del Consell per a l'Ús Sostenible de l'Aigua i, en aquest sentit, garantir aquesta participació pública en aquest àmbit que creiem que és important; però una participació real i efectiva, no una participació que impedia, doncs, el seu desenvolupament, per la manera que estava plantejada.

Un segon gran bloc és el bloc de la seguretat industrial, que aquí hem de diferenciar dos àmbits clarament. Un, sobre la supressió de l'Agència de Seguretat Industrial, que nosaltres és un objectiu que compartim; entenem que aquestes funcions que no desapareixen poden ser desenvolupades pel departament directament, i per tant en aquest àmbit hi donarem suport. I després un altre àmbit, que és tot el sistema dels organismes de control i de les ITV, en què creiem que realment, amb la transacció anunciada o l'àmbit anunciat pel Grup de Convergència i Unió, crec que s'equivoquen. És tornar a abraçar l'intervencionisme del tripartit, és tornar a compartir una visió de l'activitat econòmica absolutament intervencionista, que nosaltres no compartim de cap de les maneres. S'ha perdut una oportunitat, doncs, per permetre una major competència en aquest àmbit i per permetre realment un millor servei per als ciutadans.

El Grup majoritari de Convergència i Unió ha fet una reacció que ha estat agafar, abraçar el model d'Esquerra Republicana de Catalunya, del tripartit, i és un model que nosaltres no ens hi sentim, de cap manera, reflectits; és més, creiem que va en la direcció contrària del foment de l'activitat econòmica i de la simplificació administrativa. I és per això que en aquest àmbit nosaltres no podem donar suport, doncs, a les velles receptes, que ja hem vist que són tan dolentes per al nostre país.

A nosaltres ens ha sorprès un altre àmbit. Lamentem, i ho hem de dir d'aquesta manera... –i lamentem que no hi sigui el conseller, perquè ens hauria agradat dir-ho directament–, que és l'àmbit de la Llei de serveis socials. Nosaltres creiem que hem de denunciar una manca de diàleg per part del Govern, el no-diàleg; ens hem trobat amb una paret que ha suposat el no-diàleg respecte al nostre grup parlamentari. És evident que no passa re, és evident que és una decisió presa pel conseller i pel

departament, però és evident que nosaltres no acceptem ni xecs en blanc ni contractes d'adhesió. Per tant, no donarem suport a aquest àmbit, malgrat que algunes qüestions podríem compartir-les, però el que no acceptarem, de cap de les maneres, és el no-diàleg i els contractes d'adhesió. Senzillament, el departament s'ha equivocat amb el Grup Parlamentari del Partit Popular.

Per altra banda, nosaltres, malgrat que inicialment en els treballs de la ponència, amb la llei referida al Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència, 112, vam valorar i vam caminar cap a la proposta del Govern, creiem que, reflexionat més profundament i analitzat amb una perspectiva un xic més tranquil·la, més àmplia, creiem que hem de garantir que el Departament de Salut pugui estar present amb la màxima autoritat dintre d'aquest centre d'atenció, en els òrgans de govern d'aquest centre d'atenció, i, per tant, aquí també donarem suport al Govern en el plantejament fet.

Donarem suport a la modificació de la llei que fa referència a la protecció del cap de Creus, i sí que volíem fer alguns esments a altres lleis que creiem que són importants.

En primer lloc, respecte a la regulació de l'accés motoritzat al medi natural, creiem que amb la proposta inicial, doncs, es millora aquest accés al medi natural, però hi havia un element que nosaltres no compartíem, que és aquesta definició de com hem de fer aquesta regulació. En el projecte de llei sorgia o s'establia que havia de ser a través d'una ordre del conseller, i nosaltres entenem que això ha de sorgir del territori, que ha de sorgir de la definició de l'inventari comarcal, que defineixi quins han de ser aquests usos en aquest major accés que es defineix en la llei.

Nosaltres creiem en el municipalisme, creiem en l'Administració local, i no pressuposem d'antuvi que per tot s'ha de vetllar d'una forma intensa perquè no són capços de fer i dur a terme les seves competències. Nosaltres creiem que precisament aquestes administracions més properes al territori són les que han de tindre el protagonisme a l'hora de definir aquest accés al medi natural. I alhora també introduïem un element: que aquells espais protegits on hi hagués un òrgan gestor requerissin en determinats usos un informe favorable d'aquest òrgan gestor, perquè precisament és el que millor coneix si es poden definir o fer aquests usos en aquest àmbit.

Nosaltres compartim la simplificació dels organismes –perquè entenem que es poden fer directament des del departament– que s'ha establert en la modificació de la Llei de foment i protecció de la cultura popular i tradicional i de l'associacionisme cultural. Entenem que aquí..., la supressió de l'organisme la compartim plenament.

I, respecte al text únic de la Llei de l'esport, sí que volem dir algunes referències. Nosaltres no compartim la voluntat intervencionista que pretenia el Govern. El Govern pretenia, aquest Tribunal de l'Esport, que era un tribunal compost per la societat civil, pel Consell del Col·legi d'Advocats i per la UFEC, convertir-lo en un òrgan, podríem dir, governamental. Nosaltres no compartim aquesta manera de fer. I, per tant, finalment hem pogut transaccionar una esmena amb el Grup ma-

goritari de Convergència i Unió, en el sentit que garantim que aquesta societat civil pugui desenvolupar aquest paper, evitem aquest excés de governamentalització que pretenia el Govern i donem entrada també, doncs, a noves entitats, com pot ser el Col·legi de Llicenciats en Educació Física. Entenem que la transacció feta estableix d'una forma molt més equilibrada quina és la realitat en l'àmbit de l'esport, i, per tant, creiem que des d'aquest àmbit, doncs, assolim aquests objectius plantejats.

Molt ràpidament. Compartim i aquí hem transaccionat d'una forma àmplia les mesures, la llei que té per objecte les mesures de suport i el retorn dels catalans emigrats i llurs descendents. També en l'àmbit de la legislació en matèria de carreteres hem fomentat l'activitat econòmica i, per tant, hem introduït millores respecte a àmbits de la publicitat i altres qüestions. I respecte de la Llei del cinema també hem acordat que s'hi incorporaran dues esmenes que va plantejar el nostre grup parlamentari, que entenem que són representatives de les necessitats del sector i que, per tant, doncs, quedaran incorporades en el text legislatiu.

Compartim la simplificació que s'ha fet en l'àmbit de la legislació de les cooperatives, i per això hi donarem suport. I, respecte a la legislació sobre les polítiques de joventut, hem donat suport al Govern en la supressió d'aquells òrgans que enteníem que no aportaven..., realment, i que es podien simplificar, i hem discrepat amb el Govern en la supressió d'aquells instruments que enteníem que sí que, com a element de planificació i com a element de suport a les polítiques de joventut, era imprescindible que el Govern se'n dotés.

Respecte a la legislació en l'àmbit de ports de Catalunya, hem introduït algunes esmenes importants, en discrepància del Govern, que garanteixen la transparència necessària especialment..., sempre és necessària, però especialment en aquests dies.

I també, respecte a la legislació de ports i la legislació en matèria ferroviària, doncs, en el conjunt global hem arribat a acords amb Convergència i Unió i hem pogut incloure les nostres esmenes.

Una breu referència; tampoc ens hi volem allargar molt, perquè a nosaltres ens sorprèn l'obsessió del Partit Socialista..., que tenen amb el Partit Popular. Sincerament, ens dóna la impressió que no poden passar sense nosaltres, no?, perquè és una referència constant i jo crec que una mica sobreactuada.

Ens acusen de tacticisme polític. Nosaltres entenem que aquesta acusació és per tal d'amagar la seva incapacitat de diàleg. En comptes de reconèixer que són incapaços, el Partit Socialista, de dialogar amb el Govern, doncs, s'han d'excusar amb un atac al Partit Popular, que suposo que això els deu suposar molt rendible, i acusar-nos a nosaltres de tacticisme polític.

Senyora Bonet, el que no fem és una cosa, és fer-nos fotos amb llums i colors i que quedin en això, en una mera foto. Perquè, després d'aquelles fotos, si vostè ho recorda, senyora Bonet –recordi, eh?, aquelles grans fotos que vostès es van fer, com van sortir en els mitjans de comunicació–, que vostè vingui avui

aquí i faci el balanç que ha fet, realment, diu molt poc del Partit Socialista i diu molt de la seva incapacitat de dialogar. Del diàleg no només se'n parla, sinó que s'exerceix. I vostès han demostrat la seva incapacitat de dialogar. I, per tant, si vostès tenen problemes de diàleg amb el Govern, permeti'm l'expressió, és problema seu; no ens fiqui en aquesta festa, que no hi tenim res a veure.

Per tant, per cloure, hem donat suport al projecte de llei en tot allò que suposa simplificació i millora de regulació d'una forma real; amb les nostres esmenes hem intentat aprofundir en aquest objectiu, a prioritzar el foment de l'activitat econòmica i a evitar aquells intents del Govern que han comportat o que volien comportar un major intervencionisme.

I no hem donat suport a aquells aspectes del projecte de llei en què realment s'han plantejat qüestions que no estaven prou madures, en allò que suposava realment mantindre un intervencionisme absolutament injustificat –i el cas de la seguretat industrial serà un cas paradigmàtic en aquest sentit–, en aquelles qüestions també en què el Govern senzillament no ha volgut dialogar. I davant dels contractes d'adhesió, nosaltres diem «no».

Per tant, nosaltres volem acabar com hem començat, definint d'una forma clara i subratllant que resta pendent una veritable reforma que comporti una àmplia simplificació de l'Administració i dels procediments administratius. Entenem que avui hem fet un pas, si em permeten l'expressió, un passet, però que resulta absolutament insuficient.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyora vicepresidenta, senyors consellers i senyors i senyores diputats.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'honorable senyor Salvador Milà.

Salvador Milà i Solsona

Moltes gràcies, honorable presidenta. Senyors i senyores membres del Govern, diputats i diputades, des d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa pugem aquí més que mai per ratificar-nos en la posició inicial que vàrem tenir d'oposició frontal a les tres lleis òmnibus. I el debat que acabem de tenir ens hi confirma. I m'hi referiré.

Se'ns diu, per l'honorable vicepresidenta, que es tracta de simplificar, d'alleugerir, d'aclarir la normativa i de facilitar la vida als ciutadans. Amb la poca estona que tenim, creiem que li demostrarem que, per desgràcia, és tot el contrari.

Se'ns presenta un garbuix de normes mal redactades –li'n posaré alguns exemples que fan posar vermell–, amb incoherències, amb contradiccions, que atempten contra la seguretat jurídica, i que arribem en aquest Ple –en aquest Ple–, en aquest minut, sense saber encara quin és el text que aprovarem. Perquè el senyor Pere Calbó ha tingut la gentilesa d'informar-nos que hi han

unes transaccions sobre un tema d'aigües, que es veu que n'hi ha una altra sobre temes industrials, i aquí no sabem què votarem. I segurament, a més, encara serà més contradictori.

Però no ens enganyem, a part de la feina mal feta, que no té futur, a part d'una feina mal feta, quatre són les finalitats que es detecten clarament en el conjunt de les tres lleis òmnibus, que vam denunciar el primer dia: desfer, malbaratar i desautoritzar en cinc mesos la tasca legislativa de set anys, feta amb participació i escoltant la gent, i, a més, amb alguns casos d'autèntica voluntat de revenja, quasi de destruir obra feta en legislació, com la mediambiental, 2009, o la de seguretat industrial, 2008, capgirant una situació consensuada en aquest Parlament.

Reduir a la mínima expressió la participació de la societat civil. Ara ens assabentem que al tribunal de l'esport sembla que a l'últim minut han arreglat quelcom perquè hi hagi no sé qui. Però a tot arreu –a l'aigua, al Consell Sostenible de l'Aigua, en el tema dels organismes de Conca–, fora participació.

Tercer, i potser el més important, senyora consellera, vicepresidenta: afavorir de forma indissimulada els interessos de determinats lobbys econòmics que han vist traduïdes directament a la ponència les seves esmenes, enviades fins i tot en llenguatge SMS, que vostès no han tingut..., anava a dir una paraula forta, ni la paciència de mirar-se-les, i que ens hem trobat transcrit en un document del Parlament de Catalunya un SMS amb una *equis* al lloc del *por*. Vol dir que ni s'ho han mirat: tal com venia del lobby, si venia del lobby correcte, ens l'han incorporat, però afavorint determinats sectors i no altres curiosament.

En el sector farmacèutic, de la distribució farmacèutica, fan una política absolutament intervencionista, pròpia del segle XIX: continuen impedit la lliure competència en les zones urbanes, malgrat l'excusa és el tema de les zones rurals. Ah, però, en seguretat industrial, es carreguen tot un sector econòmic –estem a l'espera de veure aquesta transacció d'última hora–, que ens ha vingut a veure a dir: «Senyors, contribuïran a encarir els serveis de certificació i d'inspecció ambiental», faran que hi hagi desequilibri territorial entre un àmbit i altres del territori, perquè en definitiva no garanteixen un servei universal i territorialitzat. I això va en benefici de les empreses, de la petita, de la mitjana empresa del Pallars, del Pallars Jussà, de l'Urgell, etcètera, que no tindran el dret, com ara tenen, a pagar la mateixa tarifa a través dels serveis d'inspecció? No. Lliure concurrència, aquí sí.

Però, sobretot, aquests projectes, senyors i senyores diputats, el que pretenen és donar força legal al que s'ha presentat com a canvis conjunturals, necessitats urgents, però que ara se'ls vol donar permanència: retallades en l'àmbit mediambiental, retallades en l'àmbit social, retallades en l'àmbit del control democràtic i retallades també –també– en l'àmbit econòmic, a favor d'uns, en perjudici d'uns altres, perquè quan s'afavoreix un sector econòmic és en perjudici d'un altre.

Repeteix que avui hem vist el final d'un episodi complicat. Jo vull agrair aquí..., i compadir, si m'ho permeten, el senyor David Bonvehí, era la seva primera ponència i no ho ha tingut fàcil. I li reconec la seva bona disposició. Ho dic sincerament, i s'ha dit aquí, perquè realment li ho hem posat difícil. Però, cregui'm, malgrat que tingui aquesta sensació, no hem estat nosaltres que li ho hem posat difícil, ha estat el Govern al qual vostè dona suport que li ha deixat una patata calenta ingovernable. Ja li dic, pel seu bon govern, que afortunadament esperem que altres ponències que tingui no siguin tan complicades com aquesta.

Però vostè sap i saben tots els senyors i senyores diputats que aquest projecte no va acabar la seva feina en ponència, no va acabar, no es van tractar temes que avui acabem de tractar aquí. Acabem de fer treball de ponència, amb la intervenció del senyor Pere Calbó: per fi hem sabut què pensa el PP, que ho trobo molt bé, sobre matèria d'aigües i quina és l'esmena que ha pactat. I així en altres qüestions; en unes en un sentit, en unes altres en un altre. Ho vàrem fer constar, vàrem demana empara a la presidència i no la vàrem tenir.

Però és que a tot plegat s'hi ve a afegir una situació incomprensible. Nosaltres, el nostre grup parlamentari, el Subgrup de Solidaritat per la Independència, tretze diputats, hem demanat dictamen al Consell de Garanties Estatutàries. És un dret que tenim amb la Llei del consell a la mà, que diu que el 10 per cent dels diputats i dos grups poden demanar aquest dictamen. I la Mesa s'ha arroгат..., la Mesa d'aquest Parlament s'ha arroгат un dret que no té a jutjar el tràmit d'admissió del recurs, que claríssimament l'article 32 i els següents de la Llei del Consell de Garanties Estatutàries diuen ben clar que és al consell a qui correspon, en tràmit d'admissió de dictamen –article 25–, determinar si s'han complert, o no, les condicions.

Per tant, aquí s'ha atemptat contra uns principis que són fonamentals, i que ens sap molt greu, i ho diem a la presidència, amb tot sentiment: no ha fet la seva funció institucional, senyora o senyor president –no sé qui són. Però en tot cas no han emparat el dret dels diputats, no han emparat la presumpció que, en cas que hi hagin dubtes, s'ha de fomentar el major control democràtic. Sobretot fan un flac servei a la seguretat jurídica, perquè, amb un mes que hagués passat aquest dictamen pel Consell de Garanties Estatutàries, haurien millorat segurament molts dels disbarats tècnics que després portaran problemes en l'aplicació ordinària d'aquesta llei. I, si no, al temps.

Per tant, nosaltres volem dir solemnement en aquest punt que creiem que s'ha trencat una dinàmica en aquest Parlament que mai s'hauria hagut de trencar, que és prioritzar la qualitat de la feina legislativa i del dret de tots els legisladors a exercir la seva feina.

Per tant, nosaltres anunciem que acudirem a l'empara constitucional, que demanarem al Síndic de Greuges, que també hi té facultats, que dictami si això ha estat correcte, com ho ha fet, i exercirem tot el que calgui per la seguretat jurídica, per la qualitat democràtica i per la seguretat dels ciutadans.

Entrant en alguns temes, als quals m'he referit anteriorment, els més destacats. Són trenta-dues lleis i, a més, cinc més que s'hi volien afegir, com s'ha dit aquí. I hem d'agrair en aquest cas al Grup del Partit Popular que fins aquí no hagi arribat, és a dir que hagi plantat cara a aquesta intromissió parlamentària.

Mirin, en temes de medi natural: accés motoritzat als espais naturals. Fem el primer exemple d'allò que en diem un autèntic disbarat jurídic i a més un autèntic disbarat ambiental. Avui trobaran a *El Punt Avui* un article d'un catedràtic de dret administratiu de la Universitat Autònoma de Barcelona, el senyor Antoni Milian, que diu: «Si ja era censurable el text del projecte, la versió recomanada per la ponència, que incorpora bona part d'una esmena del Partit Popular, ens sembla inadmissible. Mentre en el projecte la circulació requeria encara una ordre del conseller» –com molt bé ha assenyalat el Pere Calbó, s'ho han carregat–, «ara el text de la ponència esvaeix pràcticament la intervenció administrativa, cosa que afavoreix i fomenta el descontrol.»

Però és que, a més, a l'hora de fer-ho, almenys facin-ho bé. Perquè, és clar, un article d'una llei... –només parlo si hi ha algun estudiant de primer de dret, que ja ho entendreà, només de primer de dret. Què diu? Que, això no obstant –això no obstant–, les prohibicions contingudes en els apartats 6 i 7 d'aquesta llei no seran d'aplicació si l'ordre d'autorització d'una activitat concreta diu que no són d'aplicació. Anava a dir que baixi en Duran i Bas i m'ho expliqui. És a dir, el principi de jerarquia normativa, se'l carreguen. Hi ha una cosa que està prohibida legalment, ergo no obstant l'autorització administrativa podrà dir que no s'apliquen aquestes prohibicions. *Anda*, té «bemoles»!

Però és que encara, a més, hi han perles gramaticals. Amb caràcter general... Perdó. En el cas de les activitats en el medi natural, a més es diu que «amb el consentiment dels propietaris es podran establir convenis amb els propietaris». Brillant també. És a dir, l'existència d'un conveni amb un propietari requereix, efectivament, el seu consentiment previ. No coneixem altre supòsit que pogués ser diferent.

Però el cap de Creus no el protegeixen, senyor Calbó, el desprotegeixen –el desprotegeixen–, i no han fet cas de totes les entitats ambientalistes del país.

A la Llei d'aigües, no sabem a quina modificació ens hem de referir, si a la que està en el text del dictamen, si a la que està en l'esmena de Convergència i Unió o si a la que està en la transacció que ens ha anunciat. Em sembla deduir que diuen que vostès admeten, dic ara el Partit Popular, que s'adscriuïn les infraestructures d'Aigües Ter Llobregat al Govern, però amb la condició que els recursos que es puguin obtenir de l'externalització del servei d'explotació de l'abastament d'aigües vagin a l'aigua.

Bé. No sabem per què no accepten les esmenes que hem presentat en el sentit que es quedés exactament com estava abans. O que en tot cas no ho votaríem igual, però en tot cas el coherent seria que ATLL s'adscriuís a l'ACA a tots els efectes, no a efectes eco-

nòmics per a determinades qüestions, però, en canvi, es diu que s'adscriu al Govern sense dir-nos ni tan sols a quin departament s'adscriu.

Anem a carreteres; també brillant, també per a l'antologia del disbarat jurídic. Senyors, han de saber que en els trams urbans en carreteres amb calçada separada s'autoritza la instal·lació de cartells en tots aquells trams, *a*, que tinguin velocitat igual a la màxima o inferior a la màxima. Estic disposat a pagar-li un dinar al senyor o senyora diputat que em digui en quins casos no està autoritzat. Si està autoritzat en tots els trams que tinguin velocitat igual a la màxima o inferior a la màxima, a on queda prohibit?

Claríssimament aquí, a més, és on s'ha vist la mà del becari del lobby corresponent que és aquí on van enviar aquella..., l'esmena amb la ics per *por* i que vostès han hagut de corregir..., bé, els Serveis Jurídics de la casa han hagut de corregir, ho suposo, per... (*veus de fons*), sí..., només miri l'informe. (*Veus de fons.*) Sí... –sí, sí–, senyor Rull, sí... No, no..., senyor Turull, comprovi-ho –comprovi-ho. I, a més, el bonisme, es tracta de controlar..., de prohibir la prestació de serveis de naturalesa sexual en els marges de les carreteres..., això, sí, evidentment, només de les carreteres de la Generalitat; és a dir que aviat, ho suposo, trobarem una guia publicada sobre quines són les carreteres de la Generalitat i les que no, perquè, com que no tenen competències..., és la Llei de carreteres de la Generalitat –és la Llei de carreteres. (*Veus de fons.*) Vagin dient que no.

Cooperatives de crèdit, s'ha dit. És gràcies a una esmena que van presentar els grups de l'oposició i que vàrem estar discutint a l'últim dia, coincidint amb el cas de l'Aldea, on es van adonar –posats a simplificar i a ajudar– que calia, també, preveure el fet que es donés compte al Departament d'Economia per al control de les activitats de les cooperatives de crèdit.

O el tema de la seguretat industrial, m'hi he referit anteriorment. Desmunten un sistema equitatiu, un sistema tarifari controlat públicament, que permet accedir a tothom, a totes les petites, mitjanes empreses, a tots els propietaris de vehicles, a tot el conjunt del territori, en peu d'igualtat; un model d'èxit que va ser molt discutit i contrastat amb el sector, amb els enginyers, amb els tècnics. Tothom va dir: «Aquest és el sistema.» I vostè s'ho carrega, simplement, perquè a algú li interessa poder anar a un sistema de concurrència en el qual tots aquells que no estiguin en àrees metropolitanes molt densament poblades i fàcilment accessibles hauran de pagar més. Quina manera d'ajudar la petita i mitjana empresa! Quina manera d'ajudar la concurrència i l'activitat, perjudicant els territoris menys poblats de Catalunya i els que estan més lluny de l'àmbit metropolità. I, en canvi, en farmàcies, com deia, es tracta de bloquejar la possibilitat que s'estableixin farmàcies en proximitat d'altres en zones urbanes, amb l'excusa que en les zones rurals s'han de protegir.

Carreteres i ferrocarril. Nosaltres veiem en un altre projecte que es presenta avui que vostès es donen la gran satisfacció de treure aquell article diabòlic de la Llei del dret a l'habitatge, que deia que, en casos declarats d'urgent necessitat d'habitatge era possible, prèvia

delimitació, expropiar per cinc anys el dret d'ús d'habitatge quan fa falta habitatge, i els esgarrips que va sentir el país sobre la política incautadora amb això de l'expropiació, fantàstic! I, ara, vostès, expropiació express. A tota aprovació d'un projecte d'una carretera o d'un ferrocarril, ocupació immediata del terreny, s'ha-gi o no de fer l'obra, pagant el 10 per cent del preu just i s'ha acabat la propietat privada. En què quedem? On són els esgarrips? On són els editorials de la premsa amiga, posant el crit al cel sobre la voluntat expropiadora i incautadora? Aquí hi és. Ah!, quan interessa, va bé, quan no interessa, no hem de parlar de l'expropiació; el mateix podríem dir, en definitiva, de tot el conjunt de les altres disposicions que tenim aquí.

Senyora vicepresidenta, facin-s'ho mirar. Aquesta llei, quan la intentin incardinar amb el conjunt de les disposicions legislatives, no lliga ni amb cola. No hi haurà manera d'entendre això. Aquests ciutadans als quals volen ajudar, aquests sectors empresarials, aquests sectors econòmics els diran: «Per favor, feu-vos-ho mirar!, posem ordre perquè això és inaplicable.»

I vull acabar aquí..., sé que el molt honorable president no hi és, però, a mi m'ha agradat molt, senyora presidenta, sempre veure el molt honorable president als actes de la Comissió Jurídica Assessora. De veritat, per dues vegades, i li he sentit dir coses fantàstiques: «Poques lleis, ben fetes, que s'entenguin, que siguin aplicables.» I, ara, fa una setmana, en l'acte del setanta-cinquè aniversari: «Seny i saber.»

Jo només els demano una cosa, em sotmeto al seu dictamen, posin aquesta llei en mans de la Comissió Jurídica Assessora, no ja del Consell de Garanties Estatutàries, que és on hauria d'estar, sinó posin-ho en mans de qualsevol professor de dret administratiu o de qualsevol jurista, i crec que n'hi han de prestigi...

La presidenta

Vagi acabant....

Salvador Milà i Solsona

...—sí, acabo, senyora presidenta—, de la Comissió Jurídica Assessora. I, de veritat, demanin-los que els passi allò que en diuen *brillo i esplendor*, perquè és... —a part de tots els aspectes socials, econòmics, jurídics, de seguretat que he dit—, és una vergonya per al legislatiu català: mai s'havia legislat tan malament per a tants pocs.

Gràcies.

La presidenta

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Sí, senyora presidenta. Honorable vicepresidenta, la veritat és que aquesta llei..., el debat sobre les seves característiques, sobre la forma de procedir i de trami-

tar parlamentàriament el vam tenir en la presa en consideració de les esmenes a la totalitat, i és inevitable, doncs, que avui tornem a fer una valoració, un cop vist tot el procés, dient allò que varem advertir que passaria, com han anat en el seu procediment, no? I com ha anat després de l'anàlisi detallat de cadascun dels capítols, de cadascun dels articles que hem pogut treballar en la ponència, on, per cert, volia començar agraint la feina del relator, el senyor David Bonvehí que, certament, ha tingut un paper..., que li ho han posat difícil, vicepresidenta —li ho han posat molt difícil—, i a la resta de portaveus parlamentaris que hem intentat capejar i salvar el que podíem amb una llei d'una complexitat extraordinària, no?, i que també voldria agrair la feina feta a aquells que van assistir a les reunions de ponència: la senyora Laia Bonet, el senyor Salvador Milà, el senyor Pere Calbó i, ja l'he esmentat, el senyor Bonvehí, no?

Però la veritat és que així no s'han de fer les lleis. Jo recordo la meua primera experiència parlamentària, va ser a l'entorn de com s'han de fer els projectes d'infraestructures, i les conclusions eren exactament les mateixes que ara ha dit el senyor Milà respecte als procediments legislatius. I la veritat és que ens vam afartar, al llarg de la campanya electoral, d'escollar, l'avui president Mas, de criticar la *soflama* o criticar l'excessiu corpus legal de la nostra legislació i parlar de poques lleis, amb el seu procediment que toca ben fet, que siguin comprensibles, que tinguin un objecte més o menys coherent tot ell... I això és justament el contrari del que hem fet aquí.

Jo recordo el gran escàndol que va suposar en anteriors legislatures a l'entorn de lleis d'acompanyament dels pressupostos i com es va fer un esforç importantíssim per concentrar les lleis d'acompanyament dels pressupostos només a això: a mesures que tenen a veure amb el finançament de la Generalitat. I vam fer un gran pas endavant en això, amb el consens de tots els grups, per exigència d'aquells que, aleshores, eren oposició. I vostès, aquí, han violentat el procediment legislatiu d'una forma espectacular.

De veritat, com a ponent d'aquesta llei, sento una certa vergonya davant dels ciutadans, perquè ens trobàvem parlant de coses molt diferents en ponència, en una ponència molt «apretada» pel Govern, amb la qual cosa s'ha intentat, doncs, que no tingués tot el temps que havia de tenir per treballar les coses, sinó fixant uns calendaris molt comprimits. I ens trobàvem parlant d'aigües, d'infraestructures d'aigües, al cap de cinc minuts, de treball sexual a les carreteres; al cap de cinc minuts, de ports; al cap de cinc minuts, de la Llei d'infància, i, al cap de cinc minuts, d'un altra cosa que no tenia res a veure-hi.

Sincerament, sento vergonya davant dels ciutadans d'haver tractat les coses d'aquesta manera, perquè alguns d'aquests articles afecten milers d'empreses, per exemple. I m'hi referiré en l'apartat de seguretat industrial, que és, potser, el que, a darrera hora..., i la veritat és que demano disculpes a la resta de grups de no haver-los enviat els textos, ho faré tot seguit quan acabi aquesta intervenció, però és que hem tancat a darrera hora, just abans d'entrar en aquest hemicicle,

es podria dir..., i així no m'agrada treballar, sincerament, ni a mi ni a ningú crec que li interessi treballar d'aquesta manera, però, en fi..., i, de la mateixa manera que hi han grups que no coneixen el que hem acordat en seguretat industrial –i entenc les seves queixes, i mirarem de fer-los-ho arribar, i, per això, també hem demanat que la votació es desplaçés a la tarda–, jo no en tinc ni idea del que ha quedat, finalment, en el capítol d'aigües. És a dir, no hem fet la feina de ponència. És a dir, portem un projecte legislatiu no ben acabat en aquesta cambra. Tot per què? Per unes presses que no s'entenen.

Aquesta tramitació ha estat un disbarat, no n'estem orgullosos davant dels ciutadans, tot i que insisteixo a agrair la feina dels companys de ponència. I encara –encara– hem pogut aturar algunes autèntiques barrabasades legislatives: fins a cinc lleis senceres es volien introduir via esmena. Però, que no ho saben que les lleis segueixen un procediment per fer-se, en el qual, per exemple, el món local ha de ser escoltat? Aquí, que tenim uns quants alcaldes..., que els agrada que les lleis no passin pel món local? O que tenim algunes persones que vénen dels agents socials, que els agrada que no passin pel Consell Econòmic i Social les lleis que han d'entrar en aquesta cambra?

Per tant, procediment, un zero; intencions del Govern a tirar endavant aquest procediment legislatiu, nosaltres no les compartim. És, certament, que hi havia –en molts àmbits es veia– més que una voluntat global homogènia i coherent d'abastar una simplificació i millora de la regulació en els diferents àmbits. La veritat és que a mi m'ha semblat, després d'estudiar-la amb deteniment i de treballar-la durant cinc mesos, una llei de les dèries de cada departament, perquè en uns llocs s'imposava més regulació... En l'àmbit de l'esport, volien posar-ho més difícil per a aquell ajuntament que vulgui tirar endavant un poliesportiu o una piscina. Volien complicar-li la vida. En l'àmbit de la farmàcia, han fet una política antiliberal totalment. En l'àmbit de la seguretat industrial, anaven a fer una barbaritat, al nostre entendre: anaven a fer una barbaritat desreguladora, que empitjorava la situació per a milers d'empreses. Hem buscat un acord –agraïxo molt la feina del senyor Bonvehí en aquest aspecte– i, finalment, hi hem arribat, i després m'hi referiré. Creiem que hem frenat això que anaven a fer, no?

Per tant, de coherència, cap. A cada banda, cada responsable del Govern ha dit: «Calla, aprofito que ara passa aquest òmnibus per davant de casa i li colo unes quantes coses.» Això ha anat així. Tant és així que, a darrera hora, cinc lleis per via esmena, sense cap tràmit informatiu de cap mena. És una violentació, de veritat, terrible del procediment parlamentari. I jo els demanaria, de debò, que no ho tornin a fer –que no ho tornin a fer–, els ho demano de debò.

Dit tot això, anem a pams i anem per feina. Nosaltres el que no farem és..., com que procedimentalment ha estat un desastre, no entrem a mirar l'articulat i direm no a tot. Nosaltres no hem tingut aquesta actitud. Nosaltres hem dit: «Bé. Com que aquí hi han articles que afecten la vida dels ciutadans, encara que no ens agradi treballar-los així, la nostra obligació és treballar-los

així.» I, per tant, ens hem ficat punt per punt, capítol per capítol, article per article, a veure en què podíem posar-nos d'acord.

Hi ha temes en els quals és molt difícil. Accés al medi natural: vostès i nosaltres –o el tema del cap de Creus– anem en direccions totalment oposades. Vostès desregulen i no creuen que el paisatge sigui un capital per al país. Nosaltres pensem que el paisatge és un capital per al país. Vostès creuen que fer-lo malbé, doncs, pot, encara, anar bé per a determinades activitats econòmiques molt concretes, i sembla que no van escoltar –sembla que no van escoltar-los– els compareixents d'entitats diverses, inclosos els propietaris forestals, els pagesos, que tots ells els van dir que no fessin aquesta modificació de les lleis d'accés a medi natural. Nosaltres, aquí, no hi podem estar d'acord.

Pel que fa aigües, tampoc. Pel que fa a aigües, nosaltres aquí hem vist un canvi patrimonial molt important del que era un patrimoni constituït durant anys pels municipis, a través de l'entitat de l'ATLL, com tot això, en un primer moment, es volia incorporar a l'ACA i, després, finalment, al conjunt del Govern.

Jo no sé, senyor Pere Calbó, com pot garantir que una cosa que està integrada en el Govern els recursos econòmics que es generin, després, tinguin un ús específic. Hauria de saber que la tresoreria és única. Darreament hem tingut un cas que uns diners que havien d'arribar per a infraestructures, al final, havien de servir per a una altra cosa. Per tant, no es queden tancats en un sistema de l'aigua aquests recursos. És molt difícil.

Llegirem amb atenció la transacció que ara mateix desconexim, i, si ens agrada, no tinguí dubtes que la votarem, però ho veiem una mica difícil.

Hi ha hagut una sèrie de temes on el Govern ha demostrat una certa mandra d'escoltar la societat. I això no és ni simplificació ni millora de la regulació. És a dir, canviar les composicions dels òrgans col·legials del Govern, eliminar-los o subjectar-los a la conjuntura política, això no és..., per exemple, l'Institut de Recerca Agroalimentària, no?, l'IRTA. Hi havia un sistema que deien: «Escolti, els experts que són membres d'aquest consell, doncs, resulta que tindran una durada dels seus mandats diferent de la dels mandats polítics.»

Nosaltres creiem que aquest tipus de coses fan molts llors la nostra democràcia, que hi hagin mandats de sis anys. De fet, si els busco articles d'opinió, a alguns de vostès, ja en trobaré uns quants en aquest sentit, de no subjectar tots els òrgans de participació, de diàleg amb la societat a la conjuntura política. Bé. Convergència i Unió, en aquest sentit, ha fet molts passos enrere, en aquesta llei i en d'altres a les quals em referiré més endavant.

Pel que fa a la Llei de protecció de la cultura popular, nosaltres volem denunciar «l'assassinat», perdonin que ho digui així, del Consell de Cultura Popular. A nosaltres ens sembla que aquest sector... I a més a més amb l'alegria i el suport entusiasta del Partit Popular, com acaba de manifestar aquí mateix el senyor Pere Calbó.

A nosaltres ens sembla que aquest sector sí que necessita un òrgan de participació, sí que necessita un òrgan independent que, si pot ser, doncs, estigui liderat per persones amb prestigi en el sector, i no s'ha de governamentalitzar. Jo estic segur que els diputats de Convergència i Unió són molt coneixedors de la cultura popular d'aquest país i del que suposa el món casteller i del que suposen tantes i tantes tradicions. I, per tant, que aquell lloc de reflexió, aquell lloc de trobada, aquell lloc independent del Govern o que podia ser independent del Govern, amb marge de participació, vostès se'l carreguin, jo estic segur que en el món de la cultura popular no els ho agrairà ningú, sinó tot el contrari. I, a més, ho fan amb el suport i l'aplaudiment del Partit Popular. No sé com els ho explicaran. Però jo crec que aquí s'han equivocat, i molt.

En l'àmbit de la Llei de l'esport, ostres!, quina obsessió contra algunes coses de l'anterior Govern absolutament particulars, irrelevants i innecessàries. Quin intervencionisme, quines ganes de complicar el procediment d'elaboració d'alguns elements esportius, no? Quin atac a associacions concretes amb noms i cognoms! Jo no havia vist mai una disposició addicional que digués: «I aquesta associació, si no canvia de nom en els propers cinc mesos, la fem fora del registre.» Ostres! De veritat, és una forma de governar que em deixa sorprès i que es contradiu moltíssim amb els seus discursos, no?

I quina mania a la Unió de Federacions Esportives de Catalunya! Però què els ha fet? Si representa el conjunt de l'esport federat de Catalunya, si és que no són propers ni a un partit ni a un altre, ni els hem de valorar des d'aquesta perspectiva. Però en tota una sèrie de capítols, un darrere de l'altre, modificacions legislatives contra la UFEC. No entenem què els han fet.

I estem preocupats amb el que ha dit el senyor Pere Calbó del Tribunal Català de l'Esport, perquè, de fet, hi havia una majoria parlamentària que ja garantia la no-governamentalització d'aquest tribunal. I vostès s'han fet enrere, senyor Pere Calbó. Ens hauran d'explicar la transacció, però vostès s'han fet enrere. No digui que l'ha garantit vostè la no-governamentalització. És veritat que el projecte original era la plena governamentalització d'aquest organisme. Però no l'ha frenat vostè, perquè sap que en comissió i en ponència hi havia una majoria parlamentària que impedia aquesta governamentalització. Vostè s'ha fet enrere; ja ens explicarà per què.

Escolti, seguretat industrial. Com dic, ens hauria agradat molt tenir un treball de ponència més llarg i no haver de negociar les coses a última hora, coses tan importants que afecten tanta gent. Jo vull agrair, però, la capacitat de diàleg del grup que dona suport al Govern en aquest capítol. En aquest els ho vull reconèixer; hem arribat a un acord.

Mirin, el projecte que surt d'aquesta transacció no és el que sortia en el text original, tampoc és el nostre, és un punt intermedi; és absurd en el resultat d'una negociació intentar valorar de qui ha quedat més a prop. Però, en tot cas, sí que és veritat que nosaltres teníem un sistema que garantia una qualitat de servei i una unitat tarifària a tot el país, i es podia construir això a

partir de cinc requisits dels quals quatre els hem pogut més o menys, per dir-ho així, salvar, i que s'anaven a perdre.

Per una banda, hi ha havia els serveis que han d'oferir les empreses controladores; serveis que és bo, simplifica el servei a la petita i mitjana empresa que enlloc d'anar a picar a dues finestretes, com deia el projecte original, ara puguin continuar picant només a una finestra: la mateixa empresa que inspecciona els tramitarà els papers. I això entenem que és un guany respecte al projecte original, on teníem la possibilitat que empreses inspectores que treballassin en dos nivells diferents, unes només controlant, d'altres controlant i tramitant. Aquí tenim simplificació; el projecte no era simplificació i la nostra esmena ha suposat simplificació.

Segona. Home, el projecte original desqualificava tècnicament la capacitat de les empreses. Ara hem posat en els capítols de requisits, als articles 81 i 82..., hem tornat a rearmar els requisits que es demanen a les empreses que operen a Catalunya. I, per tant, tindrem empreses operadores de control de més qualitat.

Tercera. Anàvem a perdre les exigències de desplegament territorial i, amb la nostra esmena, les mantenim. I, per tant, al mateix nivell que existien. És a dir, una menció que diu que reglamentàriament es determinarà el desplegament territorial que han de tenir els diferents organismes controladors. I hem aconseguit mantenir aquest tema. I, per tant, això sí, amb una menció clara que haurà de ser mantenint una equitat (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) de servei territorial.

Li demano un minut, senyora presidenta... (*Pausa.*)

Quarta. En el projecte que vostès van presentar, les empreses controladores acreditades en altres comunitats autònomes podien entrar a Catalunya tot i tenir menys requisits que els requisits que exigim a les empreses catalanes, per la qual cosa ja era una cosa que hi perdíem tots: hi perdien les empreses que operen com a controladores i hi perdien en qualitat de servei les empreses que necessiten els controls, tota la gent que ha de certificar un ascensor, que ha de certificar el control d'un reglament de baixa tensió, d'un manteniment frigorífic, del que sigui, etcètera, és a dir, milers i milers i milers d'empreses catalanes.

Per tant, aquí hem reintroduït la necessitat que les empreses que s'han acreditat fora, quan treballin a Catalunya, s'hagin d'acreditar d'aquells requisits que no compleixen o que no se'ls exigeix en altres comunitats autònomes, s'hagin d'acreditar a Catalunya. Per tant, aquí també hi hem guanyat.

Per tant...

La presidenta

Ja ha passat el minut, eh?

Oriol Amorós i March

Gràcies, senyora presidenta, per la seva flexibilitat. M'he deixat molts temes que voldria comentar. En tot

cas, sí que he volgut estar més extens en aquell que hem transaccionat a última hora, que, ja els ho dic, a nosaltres ens hauria agradat també alguna coseta més. Però, home, que de cinc elements que constituïen l'anterior model en mantinguem quatre, quan se'ls anaven a carregar tots cinc, a mi em sembla que és un bon balanç per a aquest capítol. I lamentablement no puc dir el mateix d'altres capítols de la llei.

La presidenta

A continuació, en nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula la il·lustre senyora Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Gracias, presidenta. *Consellera, consellers*, diputadas, diputados, el posicionamiento inicial de Ciutadans en esta ley fue aceptar su tramitación –por eso no presentó una enmienda a la totalidad– porque nos parecía y consideramos fundamental la simplificación de la Administración y la mejora de la regulación, nombre que se dio a este proyecto de ley sobre el que ahora nos volvemos a posicionar después de toda la tramitación correspondiente en comisión y que hoy finalmente concluye con su votación.

Sin embargo, este proyecto de ley junto con los otros que conforman la primigenia ley ómnibus son un ejemplo de un buen titular, pero de un contenido flojo e insuficiente, una práctica que parece haberse instalado definitivamente en el Gobierno de Convergencia y Unión.

El voto de Ciutadans, por ello, en términos generales, en la votación de los artículos, será de abstención. Votaremos a favor de aquellos artículos –los pocos– que hemos encontrado que nos han parecido positivos; sin embargo, votaremos en contra de aquellas cosas que ahora enunciaremos y aclararemos que nos parece un desacierto absoluto que figuren en esta ley.

Y este voto contrario o de abstención, en primer lugar, es por motivos de forma, porque, como también han expresado otros grupos parlamentarios, estas leyes privan a este Parlamento de realizar un debate en profundidad sobre materias sustanciales de nuestra legislación y que requerirían de un debate profundo, sereno y tranquilo.

Sin embargo, el Gobierno, bajo la excusa de la urgencia, introduce o nos cuela bajo un mismo proyecto de ley regulaciones tan diversas como son la prostitución, la regulación o desregulación del cabo de Creus, la Ley del cine y la consideración de agentes de la autoridad de trabajadores de empresas de seguridad privada cuando ejercen su trabajo en los transportes públicos.

Esta mezcla de temas inconexos que afecta a treinta y dos leyes nos parece una chapuza jurídica, un parcheo que en nada arregla sino que complica y una trampa política a la vez, porque, como vemos, algunos aspectos nada tienen que ver con la simplificación y sí con un tramitación encubierta y atropellada.

También votaremos abstención a esta ley por un motivo de fondo, ya que en ella se regulan aspectos que

podrían suponer, desde nuestro punto de vista, un grave peligro de merma de los derechos y de las garantías públicas de los ciudadanos.

No obstante, destacaremos aquellos puntos en este sistema de parches que desde Ciutadans valoramos como positivos y que, por ello, votaremos a favor.

Estamos a favor de eliminar entidades y órganos, como, por ejemplo, el Consell de Coordinació de Benestar Social, cuyas competencias serán ahora asumidas por el Consell General de Serveis Socials. Esta, y otras medidas de menor calado, como son en el ámbito cultural y deportivo en las que se simplifican los procedimientos administrativos. O la supresión de visados de los colegios profesionales para determinados certificados técnicos. O la delegación de funciones públicas en los colegios profesionales para aquellas funciones de comprobación documental o emisión de títulos administrativos habilitantes.

No obstante, y a pesar de que estas reformas las valoramos positivas, nos parecen reformas menores e insuficientes para todo el trabajo de simplificación que se debería abordar en la Administración pública catalana y sobre todo para el objeto de esta ley, que no debería ser otro que el de facilitar la vida a los ciudadanos, a las empresas y a los emprendedores.

Nos parece positiva también la introducción de la tramitación telemática, aunque todavía vemos muy lejana la creación de una ventanilla única, tal y como venimos insistiendo en Ciutadans, para atender a todos aquellos trámites administrativos de los ciudadanos y empresas, una herramienta que supondría dejar de marearlos con una burocracia incomprensible en la mayoría de los casos y muy costosa económicamente hablando. Sin embargo, no encontramos una sola medida real, efectiva y concreta que incida directa y significativamente en la simplificación de los procesos administrativos.

Y, entrando ya en los artículos que nos parecen cuestionables y de los que votaremos en contra, encontramos medidas que nada tienen que ver con los procesos de simplificación, sino más bien con el de confusión en un *totum revolutum*, como es la regulación que se nos propone en esta ley relativa al Parque Nacional del Cabo de Creus, donde se intenta introducir una reordenación de la delimitación del parque bajo la cual, tememos, se esconden intereses urbanísticos.

Un segundo ejemplo es el artículo que pretende otorgar la condición de agente de la autoridad al personal de seguridad privada cuando presten servicios de seguridad en las infraestructuras del transporte público de Cataluña.

Este asunto nos preocupa especialmente porque supone equiparar al estatus de un agente de policía, el cual ha pasado unas pruebas regladas, psicotécnicas y unas oposiciones que le otorgan el rango de agente de la autoridad, a trabajadores de una empresa privada de seguridad.

Desde Ciutadans apostamos porque el mantenimiento de la seguridad en los transportes públicos sea llevado a cabo por agentes de la policía local y de Mossos

d'Esquadra, de lo contrario no estaremos garantizando la seguridad de los ciudadanos en los términos y con las garantías legalmente exigibles.

Otro de los aspectos que el Govern de Convergencia quiere regular bajo el paraguas de la simplificación, como ya hemos indicado, es la ocupación temporal de las zonas públicas para ejercer la prostitución. Lo que se nos propone desde el Govern de CiU en este caso, que es que, para simplificar la Administración, debamos prohibir la prostitución en las carreteras, cuanto menos nos deja perplejos. No nos parece una medida ni necesaria, ni oportuna, según han podido..., a mí se me acaba el tiempo, pero según se ha podido hablar, de muchos otros ponentes que lo han hecho aquí.

La tramitación –y acabo, presidenta– de estas leyes omnibus, como ya he dicho al principio de mi intervención, ha secuestrado el derecho de los grupos parlamentarios a posicionarnos de una forma clara y profunda sobre cada uno de los diversos temas, que, repito, se han comprimido y disfrazado bajo el título de «simplificación y mejora». En definitiva, como indicábamos, un buen titular para una pobre ley, que, me temo, ha resultado ser un fiasco.

Muchas gracias.

La presidenta

A continuació, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té la paraula l'excel·lentíssim senyor Alfons López Tena.

Alfons López i Tena

Molt honorable presidenta... Il·lustres diputades i diputats, honorable vicepresidenta del Govern de la Generalitat, ja s'ha vist que aquesta llei, igual que les altres dos, són una acumulació de mal sense cap mena de bé. Hi ha un bé, hi ha un bé que li diré al final, en el qual..., entenem que aquesta llei, igual que les altres dos, produirà un benefici a un determinat sector de la societat.

Aquesta llei, per què es caracteritza? Pel caos. Estableix el caos, no té la més mínima línia conductora... Vostè sap que inicialment nosaltres vam estendre la mà, perquè enteníem que l'esperit o la música de les lleis omnibus –en el sentit de passar d'una regulació administrativa basada en la llicència, en el permís, en l'autorització, per a passar a un control *ex post facto* i, en conseqüència, a un sistema més angloamericà que no un sistema continental napoleònic– era un pas en la direcció correcta. Perquè després..., i, per altra banda, també vam demanar que no s'hi acumulessin..., és a dir, que no se violentessin els tràmits parlamentaris.

Vostès han incomplert les dues coses. La segona la van incomplir de seguida, la segona va ser immediatament incomplida quan la Mesa –i en aquest cas potser no n'és vostè la destinatària, sinó la presidenta, que està aquí al darrere– el que va..., és suprimir tràmits de..., tramitació parlamentària, quan..., bé, incomplint..., evidentment dins de les seves facultats, en aquest cas, però incomplint els acords a què s'havia arribat.

Posteriorment, una altra cosa: en les converses que vam tenir respecte al contingut de la llei, ens vam trobar que la seva posició era de contracte d'adhesió, és a dir, era simplement de: «Això és el que hi ha, i, per tant, si t'agrada ho votes, i si no, doncs, mira, és igual», amb la qual cosa, evidentment, en això no juguem, perquè de xecs en blanc no n'estenem, sobretot quan aquí no està fent-se això que anunciaven. Alguns dels grups ja s'han referit abans a les diverses modificacions que s'hi fan: passen d'un intervencionisme parcial a un intervencionisme absolut en segons quins casos, passa a ser un sistema que, ara que s'han mort Kim Il-sung i Kim Jong-il, al seu fill, Kim Jong-un, l'hi podríem enviar, perquè a Corea del Nord seria molt ben aplicable alguna de les reformes que vostès fan; en altres casos passen al sentit absolutament contrari, el que fan és no establir cap mena de control posterior, i, és clar, el principi d'administració no intervencionista, que no demana llicències ni permisos, sinó que posteriorment els controla i els sanciona, requereix que després hi hagi un sistema de control i de sanció. I vostès d'això s'han oblidat absolutament. No hi ha cap reforma en aquesta matèria, cap. L'única cosa que fan és treure llicències, treure permisos, treure requisits o ampliar els requisits, però què passa quan posteriorment resulta que aquella empresa, aquell particular, ha incomplert les seves manifestacions i no compleix els requisits establerts legalment? No passa absolutament res. Passa el mateix que passava ara, és a dir, la ineficàcia absoluta de l'Administració: el contenciós administratiu, procediment sancionador, etcètera, cosa que..., per això precisament, per aquesta ineficàcia en el sentit sancionador, existeix el principi de la llicència i el requisit. El que no val és que la llicència i el requisit en segons quins casos desapareguin i després ens trobem amb la mateixa regulació que hi ha ara, que és la de la ineficàcia.

Després també ens hem trobat amb una altra cosa: en aquest cas sí que no aplicant la llei, sinó d'una manera absolutament il·legal, a nosaltres se'ns va impedir presentar esmenes a aquesta llei. També ara d'una manera absolutament il·legal s'ha impedit que anem al Consell de Garanties Estatutàries, sobre la base d'entendre que qui ha presentat... Els recomanaria que llegissin allò que han aprovat en la Mesa que hi ha aquí al darrere, perquè entenen que allò que hem presentat..., és el Grup d'Iniciativa i el Grup Mixt. I, per tant, com que del Grup Mixt no s'acredita que hi hagi una majoria a favor de la presentació..., quan no ho ha presentat el Grup Mixt en cap moment. És la pura falsificació per la il·legalitat, per una mesa que al que està és al servei d'una estratègia política i no..., sense cap mena de sentit institucional ni de compliment ni de les normes, ni de les lleis, ni del Reglament.

En el contingut no entrarem, no em dona temps per a fer-ho. El contingut, tot ell..., amb el desgavell i el caos que s'ha generat, no ja amb el projecte inicial, amb els tres projectes inicials, sinó posteriorment, amb les esmenes arribades a última hora, amb les diverses intervencions de grups d'interès en els quals..., moltes vegades ni tan sols respectant els seus propis interessos, perquè no s'adonaven que allò que vestien per una banda ho desvestien per una altra, amb la seva inclusió, que el cas més, diguem-ne, paradigmàtic és el fa-

mós SMS transcrit i convertit en text articulat, un SMS, amb la redacció pròpia d'un SMS, amb el caos que han generat amb això, què passa amb aquesta matèria? A partir d'un moment determinat nosaltres vam..., la mà estesa no s'accepta, vostès proposen només un contracte d'adhesió, no accepten cap mena de diàleg en els àmbits polítics –no ja en els àmbits tècnics–, no es compleixen ni tan sols les reunions previstes per part del subgrup parlamentari, ja acordades per a parlar d'aquest tema per part del senyor Oriol Pujol –ara aquí no present i que, per tant, no m'ho podrà desmentir–, és a dir, no compleixen absolutament res.

A partir d'aquest moment, nosaltres què apliquem? Aquella regla de la política espanyola: «Cuando el enemigo se equivoca, no le distraigas.» Continuen equivocant-se. No amb el nostre vot, no amb la nostra col·laboració. Continuen equivocant-se. Perquè després d'això què passarà? Tots aquests sectors, els que han intervingut i tots els que no han intervingut, es trobaran amb un desgavell i amb un caos, que a qui en demanaran raó serà a vostès i als grups que aquí cometem l'error de votar a favor d'alguna d'aquestes normes, perquè són els que hauran de respondre davant dels ciutadans i dels actors econòmics, al trobar-se amb el desgavell i el caos que generarà aquest llei i les altres dues que vénen aquesta tarda, fetes així...

Perquè, és clar, a veure, per a poder legislar d'aquesta manera, escolti, per a legislar de manera autoritària cal tenir un aparell administratiu autoritari que funcioni. Per a fer de Partit Comunista de la Xina cal estar a nivell del Partit Comunista de la Xina. El que no cap és fer de Partit Comunista de la Xina però a un nivell de capacitació tècnica pròpia del Partit Únic de Burkina Faso, que és el que vostès estan fent, perquè llavors és el desgavell total.

Llavors, qui hi guanyarà amb aquesta llei? Jo de fet estic... –com que puc fer-ho, malgrat llegendes que hi ha per allà–, jo estic ara, en aquests moments, en un règim de comissió de serveis, al ser diputat del Parlament de Catalunya, però podria tenir una notaria oberta. Jo estic seriosament temptat de fer-ho, perquè és el sector que hi sortirà guanyant, el sector jurídic. La necessitat d'assessorament, d'actes, de recursos, de demandes que caldrà fer per part d'advocats, notaris, procuradors suposa que a aquesta llei jo crec que li hauríem de canviar el títol, i no anomenar-la «Llei de promoció de l'activitat econòmica», sinó «Llei d'ajudes al sector professional jurídic», que és el que sortirà guanyant per haver de salvar els ciutadans i les empreses de la seva absoluta incompetència, de la qual respondran davant dels tribunals de justícia. En aquest sentit sí que caldria, una mica, augmentar el pressupost del Departament de Justícia, perquè les necessitats que hi haurà de cara als recursos contenciosos administratius, a les denúncies, a les actes notariais i als requeriments que es produiran, amb tot aquest desgavell d'aquesta llei i les altres dos, seran de tal nivell que amb els pressupostos que vostès preveuen el Departament de Justícia no en té ni per a començar. Gràcies en nom del sector jurídic, perquè d'alguna cosa s'ha de viure, i per a fer bullir l'olla no hi ha res millor

que aquestes lleis, absolutament estrambòtiques, que vostès fan des de la incompetència del seu Govern.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable presidenta. Honorable consellera, vicepresidenta, honorable conseller, il·lustres diputats i diputades, el meu posicionament és favorable a aquest projecte de llei, i no perquè sigui advocat (*rialles*), sinó perquè penso, doncs, que he de donar suport a aquest projecte de llei, amb alguna reserva de vot per a algunes de les esmenes que han presentat els grups parlamentaris, especialment en aquelles en què la iniciativa privada en els àmbits socials, quan participa en els àmbits socials, pugui estar en detriment de la xarxa de serveis socials d'atenció pública. Són molt poques, eh? En general, el meu suport és al que s'està fent, a aquest projecte de llei.

Valoro l'esforç que s'ha fet per fer més accessible i més clarificadora la nostra legislació. Penso, doncs, que la majoria dels articles estan dirigits a agilitzar processos i tràmits i, per tant, a millorar l'eficiència de l'Administració. Comparteixo amb el Govern les mesures que heu adoptat per afavorir l'esperit emprenedor i per afavorir la capacitat de maniobra de les petites i mitjanes empreses, en el sentit de millorar les seves condicions de competència, i també, doncs, d'afavorir, de potenciar l'economia productiva. I en aquest aspecte, doncs, també dir que valoro que es redueixin tràmits, documents, valoro que es potenciïn les cooperatives com a actors emergents en el teixit productiu català, i també que es vetlli per la seguretat industrial.

En aquest sentit, ens heu comentat que també es fa aquest projecte de llei per donar compliment a l'Estatut d'autonomia. Bé, jo aquí sí que demano més ambició nacional, que treballem, o treballin, per aconseguir més competències, si és possible exclusives, i sobretot pel que fa referència a les lleis del transport de mercaderies i a les infraestructures portuàries i aeroportuàries.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre senyora Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, molt honorable presidenta. Vicepresidenta, consellers, senyores i senyors diputats, intervenció en nom de Convergència i Unió per explicar el nostre posicionament respecte al Projecte de llei de simplificació i millora de la regulació. S'ha dit, aquesta és una

lleï que forma part d'un conjunt de cinc lleis, el que se n'ha dit «l'òmnibus», lleis que tenen un objectiu molt clar, sí, i que podem dir-ho d'una forma molt planera, i és que la legislació i l'Administració no siguin un pes sobre l'activitat productiva del país; facilitar, fer més fàcil, al cap i a la fi, l'activitat pròpia de l'Administració, fent, doncs, les coses més planeres, per una banda, a l'Administració pública, i per l'altra, alhora, als administrats.

Aquesta era la voluntat que en el seu dia Convergència i Unió, al presentar-se a les eleccions al Parlament de Catalunya, deia, no?: «promoure un entorn més favorable a la creació i al desenvolupament d'empreses i aconseguir una eficiència més gran de l'Administració pel que fa a l'activitat empresarial». I allò que va començar sent, doncs, del Govern, jo crec que a dia d'avui –i així després es veurà– ha acabat sent una mica de tots.

Es pretenia, doncs, que la llei òmnibus donés respostes a les necessitats d'un alleugeriment de la normativa, i aquest ha estat l'esperit inspirador a l'hora de fer aquestes lleis. El Projecte de llei de simplificació i millora de la regulació té un preàmbul que ho diu molt clarament: «reduir i clarificar la legislació, amb l'objectiu que sigui més accessible i entenedora als ciutadans; avançar en els processos de simplificació administrativa; introduir mesures que comportin l'agilització de tràmits i processos; administració pública que sigui un instrument eficaç i al servei de la ciutadania», en essència, l'objectiu que es planteja el projecte de llei respon al mateix nom de «simplificació i millora de la regulació».

Podem posar-ne exemples concrets. Si espigolem entre tot el que, doncs, s'ha fet, podem posar exemples clars de supressió d'organismes, de fusió d'alguns d'ells i, per tant, d'estalvi clar en diners, en feina duplicada, en dificultat per tirar endavant iniciatives, al cap i a la fi.

Un d'aquests seria el que és, doncs, la supressió dels consells de conca. Alguns poden dir: «I per què, si fa unes funcions necessàries del que és la participació en la gestió de l'aigua, en la intervenció en la planificació d'aquesta?» Doncs, en aquesta matèria disposem, i en aquest sentit els dotarem..., es doten de la capacitat de fer aquestes funcions, que són les comissions de desembassament, el Consell per a l'Ús Sostenible de l'Aigua. I seran aquestes comissions i consell qui farà aquesta funció de participació i planificació. Amb això eliminem organismes, que no les seves funcions, sense perdre, per tant, la participació i planificació. I fem una cosa rellevant, que és evitar organismes que es sobreposen i, alhora, evitar despesa innecessària. Pensin que vol dir la supressió de més de vint consells de conca, amb vint-i-tres membres cadascun, i poden anar fent el càlcul del que representa d'estalvi en emplaçaments i dietes. Aconseguint, doncs, hi insisteixo, un element bàsic, que jo crec que és, almenys en el concepte, no sé si en el cas específic, doncs, la voluntat de tots els grups parlamentaris.

Com així mateix el que és la supressió de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, sense que això vulgui dir que les seves funcions, doncs, necessàries, es

perdin. Aquí també s'ha arribat a una majoria parlamentària que agraïm i que, per tant, ho permet.

Per altra banda, amb la llei també s'aconsegueix la simplificació dels procediments diversos, i això és bo. Així s'aconsegueix, per exemple, la simplificació en el procediment per al reconeixement de les federacions esportives, o la simplificació en el procediment per a la selecció de festes d'interès nacional, o la simplificació en l'àmbit de les cooperatives. I crec que és bo donar a conèixer, a dia d'avui, el fet següent –i ho llegiré textualment, no?: «El Registre general de cooperatives ha de notificar al departament de la Generalitat competent en matèria d'entitats financeres i de crèdit les inscripcions de societats cooperatives amb secció de crèdit per exercir-hi conjuntament les funcions de tutela»; article que s'ha transaccionat, com aquí s'ha citat, per tots els grups, donant resposta a problemàtiques que tenim avui sobre la taula.

També permetran en alguns àmbits concrets, doncs, activar l'economia, malgrat que aquest no és el projecte de llei que té aquest objectiu, però sí que hi ha, doncs, alguns àmbits en concret en què ho permet. Especifica, doncs..., per exemple, deixi'm que hi posi també alguns exemples clarificadors, com és que al Projecte de llei de simplificació s'aborda el fet que un ciutadà o persona jurídica pugui desenvolupar una activitat econòmica mitjançant una comunicació prèvia i declaració responsable en comptes d'una autorització, i així avançar d'acord amb el que diu la normativa europea, no s'enganyin.

I en aquests exemples podem parlar de la modificació de la Llei d'activitats firals, on es substitueix l'autorització per una comunicació prèvia. I això vol dir no posar pals a les rodes a l'activitat. En un mateix sentit passa en la Llei de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives.

En l'àmbit de seguretat industrial hi ha una modificació del règim jurídic dels organismes de control en matèria de seguretat industrial per facilitar l'activitat econòmica i adaptar-nos a la directiva europea. I no s'enganyin, no és per ànim de revenja, ni per destruir la política del tripartit. Així ha quedat ben explicitat, jo crec, amb anterioritat. I, per tant, no cal que jo hi faci més referència.

En l'àmbit de l'activitat econòmica i concretament en el món de les cooperatives es dona protecció als que han apostat per l'autoocupació amb les cooperatives, ja que quan una cooperativa de treball associat cessi per causes que no li siguin imputables en un contracte de serveis o concessió administrativa i una empresa se'n faci càrrec, les persones sòcies, treballadores afectades perquè estiguessin desenvolupant la seva activitat en aquests, té idèntics drets i deures que els que haurien correspost si hagués estat treballant per compte aliè, de conformitat amb la legislació estatal aplicable. I, per tant, aquest és un element, creiem, clarament positiu.

Així es millora el procediment administratiu, potser no tot el que hauríem volgut, però hem avançat, i així modifiquem tot el règim, d'una forma genèrica, podríem dir, de silencis administratius de forma positiva

pels ciutadans. Amb aquesta llei fem que quan un ciutadà vol tirar endavant una activitat o exercir un dret el silenci sempre serà positiu llevat que la llei sectorial a la qual faci referència no ho contempli d'aquesta manera. Per tant, per norma, els silencis seran sempre en favor del ciutadà.

Aquest projecte de llei, que sens dubte és ambiciós, i aquí s'ha dit, molt ambiciós, segurament haurà quedat massa curt per uns, alguns deien; per alguns altres, ha anat massa enllà; haurà anat massa de pressa per molts; massa lent per les necessitats reals d'alleugerir la càrrega innecessària, i, per tant, representa un pas endavant en matèria d'eliminació d'organismes, i evita així superposicions i despeses innecessàries, un pas endavant en matèria de la simplificació administrativa.

I tot això ho hem fet, certament, aquí es deia, en un temps rècord. I ho agraeixo. O, millor dit, ho agraiem tots els directament implicats. Però creiem que això és bo, perquè a més ho hem fet podent escoltar en comissió, en ponència, les veus que hi entraven en joc. A vegades, ni tan sols en ponència o en comissió. Hem atès moltes entitats. Avui una d'elles aquí present, la de la fundació Cuina Catalana, que la seva presidenta, doncs, ens ha volgut acompanyar.

No vull acabar, doncs, la meua intervenció sense agrair al lletrat les seves aportacions, així com la seva paciència, i la col·laboració inestimable, també, d'en Jordi Font, i, evidentment, la bona predisposició per part de tots els ponents a qui he pogut acompanyar —el senyor Milà, el senyor Amorós, el senyor Calbó i la senyora Bonet.

I, evidentment, jo també vull donar les gràcies molt sincerament al senyor David Bonvehí, a un jove diputat, en temps, en edat, però també a la cambra, i a més a més, doncs, que ha mostrat el seu to sempre positiu, encoratjador, i que hauria estat molt més difícil dur a terme aquesta ponència en un temps que aquí s'ha qualificat de rècord, però que jo crec que la seva personalitat i el saber fer ens ho ha fet a tots molt més fàcil.

Per tant, doncs, gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

(Salvador Milà i Solsona demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Milà...

Salvador Milà i Solsona

Gràcies, senyora presidenta. No, a veure, s'han anunciat a través del debat fins a..., una, dos, tres, quatre, cinc esmenes transaccionals, de les quals alguna em sembla que no està encara ni redactada, i ens volen cridar a votar a primera hora de la tarda i hem de votar un dictamen... Per saber on s'integren aquests articles.

I jo vull demanar una vegada més, i espero que amb millor fortuna, emparament d'aquesta presidència perquè els diputats sapiguem com a mínim què votem.

Gràcies.

La presidenta

Senyor diputat, ara mateix li anava a dir que tenim el document que surt de les votacions efectuades en la Comissió d'Afers Institucionals, i, per tant, totes les esmenes reservades per tots els grups parlamentaris; hi surten també totes les esmenes transaccionals. I els l'estan enviant ara mateix, els l'estan enviant als ponents i als portaveus, perquè serà el guió que utilitzarem per a les votacions. Però, de fet, se seguirà el mateix criteri... Ara mateix, potser ja ho ha rebut, perquè ara mateix... *(Veus de fons.)* No, no, li ho dic perquè pensi que són més de dues-centes votacions. Vostè va estar en la comissió i es van votar. I totes les esmenes reservades, que van sortir publicades, són les que avui es tornaran a votar. I la novetat és aquelles que vostès mateixos han demanat fins al dimarts, esmenes separades i transaccions. I aquestes també les tindran i disposaran de la transacció.

Per tant, en principi, jo demano als ponents i als portaveus que s'ho mirin, que la idea és convocar-los a les quatre de la tarda i poder començar a votar a partir de les quatre de la tarda.

Alguna paraula més? No? *(Pausa.)*

Doncs, llavors suspenen la sessió.

La sessió se suspèn a dos quarts de tres de la tarda i set minuts i es reprèn a un quart de cinc i cinc minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i els lletrats Antonio Bayona Rocamora i Francesc Pau i Vall.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern.

La presidenta

Senyores diputades, senyors diputats, reprenem la sessió.

I procedirem a les votacions del Projecte de llei de simplificació i millora de la regulació. En primer lloc, els informo que procedirem a la votació de les esmenes reservades i els vots particulars, títol per títol; per tant, votarem les esmenes de cada títol, i dins de cada capítol, i dels articles en què s'han reservat les esmenes, i així successivament. En acabar aquestes votacions, votarem els articles i les disposicions del text del dictamen, de les quals s'ha demanat votació separada. Seguirem, en aquest cas, el mateix esquema que es va utilitzar per a la votació en la Comissió d'Afers Institucionals. Com que són moltes votacions, més de dues-centes, ho farem, sobretot al principi, a poc a poc, per si hi ha algun dubte o volen demanar alguna votació separada que no estigui prevista en el guió que se'ls ha lliurat.

Abans de res, sí que els vull dir que es retiren una sèrie d'esmenes, que jo els les comunico ara i els en dono els números. Si després, en el curs de la votació, aquestes esmenes tornen a sortir, les donen per enretirades; ara, en aquest moment, era impossible fer-ho.

Per tant, els dic d'entrada que el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana retira les esmenes següents: 152, 154, 157, 161, 166, 169, 172, 174, 180, 181, 182, 187, 188, 196, 199, 202, 206, 211, 212, 215, 218 i 221 –de totes maneres, demanaré que els en passin una còpia. El Grup Parlamentari de Convergència i Unió retira les esmenes següents: 140, 257, 296 i 467.

Tal com els dic, comencem pel títol I del projecte de llei, «Àmbit agroambiental», capítol I, «Modificació de la Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural».

(*Albert Rivera Díaz demana per parlar.*) Senyor Rivera...

Albert Rivera Díaz

Senyora presidenta, una qüestió de forma, si em permet. Hem tingut no sé si tres, quatre, cinc mesos, no sé quants, per fer aquestes lleis. A hores d'ara encara ens estan arribant, durant el Ple, transaccions que han pactat partits a l'últim segon, literalment. A més a més, hi ha una retirada d'esmenes. Li demanaria a la Mesa d'aquest Parlament, que tenim dos dies de Ple, que en altres ocasions, si s'ha de suspendre la sessió ho puguem canviar, perquè hi han grups que hem de treballar amb la mateixa normalitat i amb les mateixes obligacions que la resta, i fins a l'últim segon costa molt portar a terme una votació, treure esmenes, veure les transaccionals... I, si em permet, senyora presidenta, a més a més, amb una llei que modifica vuitanta-tres lleis, que fa referència a si mateixa a les seves lleis.

Per tant, en definitiva, volem fer constar en aquest moment, en aquest Ple, que novament ens trobem davant d'una votació molt complexa, mal gestionada –amb tot el respecte– des del punt de vista procedimental i que alguns grups tindrem serioses dificultats per portar a terme i per poder fer votacions separades, concretes i encertades en qüestió de la nostra voluntat. Que en quedi com a mínim constància i, si pot ser, que no torni a succeir.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Queda constància del que vostè diu, però també l'avis que la major part de les votacions que es faran són exactament les mateixes que es van fer en la comissió. Es va publicar el dictamen el dia 14, se'ls va enviar un escrit demanant les votacions separades i les transaccionals. Això s'ha fet pràcticament per part de tots els grups, i alguna ha arribat a darrera hora, cosa que també tenen vostès a la seva disposició des de les tres de la tarda. De totes maneres, és cert que és una llei complicada, complexa i que té més de dues-cents votacions. Per tant, queda constància de la seva queixa, i intentarem millorar-ho en la mesura del possible.

Comencem votant les esmenes del Grup Socialista números 1 i 5.

Comença la votació.

Han estat denegades per 50 vots a favor, 78 en contra i 3 abstencions.

Passem a la votació de les esmenes del Grup d'Iniciativa per Catalunya números 3 i 7.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 50 vots a favor, 79 en contra, 3 abstencions.

Votem les esmenes del Grup d'Esquerra Republicana números 2 i 6.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 50 vots a favor, 78 en contra, 4 abstencions.

Passem al capítol II, «Modificació de la Llei 14/2003, del 13 de juny, de qualitat agroalimentària». No hi ha esmenes reservades; per tant, al final es votaran aquelles que no han estat esmenades.

Capítol III, «Modificació del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre.»

Votem ara la transacció sobre l'esmena 43 –la tenen vostès, que és la de l'article 21.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 79 vots a favor, 50 en contra, 3 abstencions.

Votem ara la transacció sobre l'esmena 50.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 78 vots a favor, 51 en contra, 3 abstencions.

Votem ara la transacció sobre l'esmena 53.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 79 vots a favor, 50 en contra, 3 abstencions.

Votem l'esmena del Grup Socialista número 60.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 50 vots a favor, 79 en contra, 3 abstencions.

Votem l'esmena del Grup Socialista número 63.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 50 vots a favor, 79 en contra, 3 abstencions.

Votem ara la transacció sobre l'esmena 57.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 119 vots a favor, 10 en contra, 3 abstencions.

Votem les esmenes del Grup Socialista números 15, 19 i 22.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 37 vots a favor, 82 en contra i 13 abstencions.

Votem ara les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, però en primer lloc la número 12.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 85 en contra, 3 abstencions.

Votem, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la número 31.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 105 vots a favor, 24 en contra, 3 abstencions.

Votem l'esmena del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya número 18.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 74 en contra, 13 abstencions.

Votem ara l'esmena també del Grup Popular número 37.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 17 vots a favor, 85 en contra i 30 abstencions.

Votem l'esmena del Grup Popular número 66.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 17 vots a favor, 112 en contra i 3 abstencions.

Votem les esmenes del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa números 11, 14, 27, 29, 33, 36, 39, 41, 42, 55.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 23 vots a favor, 106 en contra i 3 abstencions.

Votem les esmenes del Grup d'Iniciativa números 45, 47, 49, 52.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 40 vots a favor, 89 en contra i 3 abstencions.

Votem les esmenes del Grup d'Iniciativa números 17, 21 i 24.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 50 vots a favor, 79 en contra i 3 abstencions.

Votem ara les esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya números 10, 13, 26, 28, 32, 35, 44, 54 i 59.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 23 vots a favor, 105 en contra i 4 abstencions.

Votem les esmenes del Grup d'Esquerra Republicana números 46, 48 i 51.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 40 vots a favor, 89 en contra i 3 abstencions.

Votem ara les esmenes del Grup d'Esquerra Republicana 38 i 40.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 85 vots a favor, 47 en contra.

Votem ara la transacció sobre l'esmena 20.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 89 vots a favor, 40 en contra i 3 abstencions.

Votem les esmenes del Grup d'Esquerra Republicana números 16 i 23.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 50 vots a favor, 79 en contra i 3 abstencions.

Passem al capítol quart, «Modificació de la Llei 4/2009, de 15 d'abril, de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentària».

No hi ha esmenes reservades.

Capítol V, «Modificació de la Llei 6/2009, de 28 d'abril, d'avaluació ambiental de plans i programes».

Votem l'esmena del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya número 77.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 101 en contra i 3 abstencions.

Votem l'esmena del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya número 70.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 109 en contra i 3 abstencions.

Votem les esmenes del Grup d'Iniciativa per Catalunya números 71, 72, 74 i 75.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 23 vots a favor, 106 en contra i 3 abstencions.

Votem l'esmena del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana número 73.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 105 en contra i 4 abstencions.

Votem ara l'esmena del Grup d'Iniciativa per Catalunya número 76.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 106 en contra i 3 abstencions.

Passem al títol II, «Àmbit cultural i de l'esport», capítol I, «Modificació de la Llei 2/1993, de 5 de març, de foment i protecció de la cultura popular i tradicional i de l'associacionisme cultural».

Votem l'esmena del Grup Socialista número 92.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 49 vots a favor, 82 en contra.

Votem ara les esmenes del Grup Socialista números 83 i 86.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 50 vots a favor, 78 en contra i 3 abstencions.

Votem ara l'esmena del Grup Parlamentari del Partit Popular número 78.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 17 vots a favor, 112 en contra i 3 abstencions.

Votem l'esmena del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya número 82.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 79 en contra, 30 abstencions.

Votem ara l'esmena número 94, d'Iniciativa per Catalunya.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 50 vots a favor, 79 en contra i 3 abstencions.

Votem les esmenes d'Iniciativa números 85 i 88.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 49 vots a favor, 79 en contra, 3 abstencions.

Votem ara, del Grup d'Iniciativa, les números 91 i 96.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 23 vots a favor, 107 en contra i 3 abstencions.

Votem les esmenes del Grup d'Esquerra Republicana números 84 i 87.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 51 vots a favor, 79 en contra i 3 abstencions.

Votem ara l'esmena d'Esquerra Republicana número 93.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 82 en contra.

Votem les esmenes d'Esquerra Republicana números 89 i 95.

Comença la votació.

Han estat rebutjada per 23 vots a favor, 105 en contra i 3 abstencions.

(Dolors Camats i Luis demana per parlar.)

Sí, senyora Camats?

Dolors Camats i Luis

Tenim un dubte sobre la propera transacció que anirem a votar, que és sobre l'article 50. I volíem traslladar-lo a la Mesa.

(Pausa.)

La presidenta

Perdó. És un vot particular, el vot particular número 1 del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, que transacciona amb el seu mateix vot particular, d'acord amb el criteri...

Dolors Camats i Luis

Puc fer la pregunta, presidenta?

La presidenta

Sí, i tant.

Dolors Camats i Luis

Gràcies...

La presidenta

Ah, pensava que me l'havia fet, perquè ja sabia de què anava. *(Remor de veus.)* Digui, digui...

Dolors Camats i Luis

Bé, sé lleugerament de què va, però voldríem que la Mesa ens ho aclarís. Es tracta d'un vot particular de Convergència i Unió que, com tots els diputats saben, és la reserva del text original. És a dir, Convergència vol reservar i quedar-se amb el text del projecte de llei.

Ara ens presenta, Convergència, una transacció amb el text original a partir del seu vot particular. El vot particular és quedar-se amb el text original. I transaccionen el text original amb la llei original de la llei. Això vol dir que, de la transacció de Convergència amb ella mateixa, amb el text original, i el seu vot particular, que és el text original, n'ha de sortir un text nou.

Creiem que això no es pot admetre a tràmit i que, per tant, aquesta transacció no es podria admetre i no pot ser votada, presidenta.

(Jordi Turull i Negre demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Turull?

Jordi Turull i Negre

Sí; moltes gràcies, presidenta. Potser a la diputada d'Iniciativa per Catalunya, a la portaveu, li costa d'entendre, però en ares del consens *(remor de veus)*, en ares del consens, com ens ha manifestat algun altre grup, nosaltres vam reservar aquest article; se'ns va dir que si ens ho transaccionàvem... –i, per tant, tenim exactament el

mateix dret, consultats els serveis jurídics—, doncs, que podríem rebre el suport d'algun altre grup parlamentari. I en ares del consens, que és el que ens ha mogut en aquesta llei, doncs, és el que nosaltres hem fet. I sempre prèvia consulta dels lletrats de la comissió i dels lletrats de la Mesa.

(Dolors Camats i Luis demana per parlar.)

La presidenta

Senyora Camats...

Dolors Camats i Luis

Presidenta, en ares del consens i la transparència, perquè, si no hi ha una esmena, no es pot fer una transacció. En aquest article no hi ha cap esmena i per tant no es pot fer una transacció.

I, per tant, demanaríem a la Mesa que no permetés una votació que al nostre entendre és entrar una esmena fora del termini.

Si és una altra cosa, que el Grup de Convergència i Unió digui que se salta el Reglament, però no ens facin passar el que no és.

La presidenta

Senyora Camats, aquesta qüestió ja havia arribat a la Mesa. La Mesa, abans d'entrar a l'hemicicle, s'ha reunit, ho ha consultat amb els serveis jurídics i els serveis jurídics han considerat que sí que es pot transaccionar sobre un vot particular i que això ja s'ha fet en altres ocasions.

Per tant, en principi, si vostès volen que després se'ls faci un informe, els arribarà un informe, però ara seguim i procedim amb la votació.

Per tant, votem la transacció sobre el vot particular número 1.

(Jordi Turull i Negre demana per parlar.)

Sí, senyor Turull, alguna cosa més?

Jordi Turull i Negre

Només per aclarir una cosa, que, presidenta, ho dic perquè, a partir del moment en què nosaltres vam voler mantenir la reserva d'aquest vot, va haver-hi la possibilitat *in voce*, i consta a la sessió, per part del Partit Popular. I a partir d'aquí vam fer la consulta i se'ns va dir que el que no podia ser és que nosaltres tinguéssim menys possibilitats en una reserva d'un vot que algú que reserva una esmena. I a partir d'aquí s'ha fet la transacció amb el Partit Popular.

(Remor de veus.)

La presidenta

Ja he repetit que rebran l'informe de la Mesa.

I, per tant, passem a la votació de la transacció.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 80 vots a favor, 9 en contra i 2 abstencions.

Passem ara a votar l'esmena del Grup Socialista número 110.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 40 vots a favor, 80 en contra, 13 abstencions.

Votem ara l'esmena del Grup Socialista número 115.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 57 vots a favor, 63 en contra i 13 abstencions.

Passem a votar les esmenes del Grup Socialista números 102 i 118.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 40 vots a favor, 80 en contra, 13 abstencions.

Passem a l'esmena del Grup Parlamentari del Partit Popular número 112.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 47 vots a favor, 86 en contra.

Passem a votar l'esmena del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya número 97.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 107 en contra i 3 abstencions.

Votem l'esmena del Grup d'Iniciativa número 101.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 106 en contra, 3 abstencions.

Votem les esmenes del Grup d'Iniciativa números 117 i 123.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 23 vots a favor, 107 en contra i 3 abstencions.

Votem l'esmena del Grup d'Iniciativa número 104.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 50 vots a favor, 80 en contra i 3 abstencions.

Votem l'esmena d'Iniciativa número 114.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 67 vots a favor, 63 en contra i 3 abstencions.

Votem ara l'esmena número 121.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 49 vots a favor, 80 en contra i 3 abstencions.

Votem les esmenes del Grup d'Esquerra Republicana números 100, 105, 116 i 122.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 25 vots a favor, 105 en contra i 3 abstencions.

Votem les esmenes d'Esquerra Republicana números 103 i 119.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 51 vots a favor, 79 en contra, 3 abstencions.

Votem l'esmena d'Esquerra Republicana número 113.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 67 vots a favor, 62 en contra i 3 abstencions.

Votem l'esmena del Grup Socialista número 130.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 50 vots a favor, 80 en contra i 3 abstencions.

Votem ara l'esmena del Grup d'Iniciativa per Catalunya número 129.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 106 en contra i 3 abstencions.

Votem l'esmena del Grup d'Iniciativa número 132.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 50 vots a favor, 80 en contra i 3 abstencions.

Votem l'esmena número 128, d'Esquerra Republicana.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 105 en contra i 3 abstencions.

Votem ara l'esmena número 131, d'Esquerra Republicana.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 50 vot a favor, 79 en contra i 4 abstencions.

Passem ara a votar... (*veus de fons*), doncs, la 140 està retirada. Passem a les esmenes del Grup parlamentari Popular 136 i 138.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 17 vots a favor, 113 en contra, 3 abstencions.

Votem les esmenes del Grup Parlamentari Popular números 141 i 142.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 79 vots a favor, 51 en contra i 3 abstencions.

Votem l'esmena número 134, del Grup Popular.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 17 vots a favor, 113 en contra i 2 abstencions.

Votem les esmenes del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya números 137 i 139.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 30 vots a favor, 100 en contra i 3 abstencions.

Votem l'esmena d'Iniciativa per Catalunya número 135.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 100 en contra i 3 abstencions.

Passem a votar l'esmena del Subgrup Ciutadans número 133.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 102 en contra i 10 abstencions.

Passem ara al títol III, «Àmbit de dret privat», capítol I, «Modificació de la Llei 25/2010, del 29 de juliol, del Llibre segon del Codi civil de Catalunya relatiu a la persona i a la família», on no hi han esmenes reservades.

I passem al títol IV, «Àmbit econòmic», capítol I, «Modificació de la Llei 8/94, de 25 de maig, d'activitats firals».

Votem l'esmena del Grup d'Iniciativa número 143.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 106 en contra, 3 abstencions.

Votem l'esmenes del Grup Socialista números 148 i 150.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 40 vots a favor, 79 en contra, 13 abstencions.

Passem al capítol III, «Modificació de la Llei 12/2008, del 31 de juliol, de seguretat industrial».

Votem les esmenes del Grup Socialista números 151, 153, 156, 160, 163, 165, 168, 171, 176, 184, 189, 192, 195, 198, 201, 205, 208, 210, 214, 217 i 220.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 40 vots a favor, 73 en contra i 20 abstencions.

Votem ara les esmenes del Grup d'Iniciativa per Catalunya números 155, 158, 162, 164, 167, 170, 173, 178, 186, 191, 194, 197, 200, 203, 207, 209, 213, 216, 219 i 222.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 40 vots a favor, 73 en contra i 20 abstencions.

Votem ara la transacció sobre l'esmena 177.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 90 vots a favor, 29 en contra i 13 abstencions.

Votem ara la transacció sobre l'esmena 193.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 73 vots a favor, 46 en contra i 13 abstencions.

Votem la transacció sobre l'esmena 190.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 73 vots a favor, 46 en contra i 13 abstencions.

Votem la transacció sobre les... (*Veus de fons.*) Ah!, senyor Turull.

Jordi Turull i Negre

Sí. No, presidenta, crec que hauria de ser abans del que hem votat, però és igual..., el full que ens han repartit sobre l'esmena 185, que hi havia una transacció que ens han repartit a tots els grups parlamentaris a l'inici de la sessió d'aquesta tarda. No sé quan s'ha de votar, però és l'esmena 185, és una transacció sobre l'esmena 185.

La presidenta

L'article 82, que modifica l'article 30, no? És aquesta. (*Pausa.*) Per tant, és la transacció sobre l'esmena 186.

Jordi Turull i Negre

Això mateix.

La presidenta

És aquesta?

Jordi Turull i Negre

Sí, sí.

La presidenta

D'acord. Passem a la votació? (*Pausa.*)

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 73 vots a favor, 47 en contra i 10 abstencions.

Votem ara les esmenes del Grup d'Esquerra Republicana números 152, 154, 157... (*Veus de fons.*) No? Són les que hem dit anteriorment, són totes aquestes? (*Pausa.*) De tot el grup, eh? Per tant, no es voten. D'acord, molt bé.

Votem les esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana 180 i 182.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 13 vots a favor, 80 en contra, 40 abstencions.

Votem l'esmena del Grup d'Esquerra Republicana número 181. (*Veus de fons.*) Està retirada. No, no votem, està retirada per vostès. Re.

Passem al títol cinquè, «Àmbit de seguretat», capítol I, «Modificació de la Llei 4/97, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya», on no hi han esmenes reservades.

Passem al capítol II, «Modificació de la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya», on hi ha l'esmena del Grup Socialista número 226.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 40 vots a favor, 82 en contra, 10 abstencions.

Votem les esmenes del Grup d'Iniciativa per Catalunya números 224 i 230.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 13 vots a favor, 117 en contra i 3 abstencions.

Votem l'esmena número 225, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 17 vots a favor i 116 en contra.

Votem ara la transacció sobre l'esmena 228.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 90 vots a favor, 17 en contra i 26 abstencions.

Capítol tercer, «Modificació de la Llei 9/2007, de 30 de juliol, del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 a Catalunya». Votem les esmenes del Grup Socialista números 235 i 240.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 58 vots a favor, 63 en contra i 12 abstencions.

Votem l'esmena del Grup d'Iniciativa per Catalunya número 232.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 40 vots a favor, 63 en contra i 30 abstencions.

Votem l'esmena del Grup d'Iniciativa per Catalunya número 237.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 67 vots a favor, 61 en contra i 3 abstencions.

Votem ara l'esmena número 238, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 107 en contra i 3 abstencions.

Votem ara l'esmena número 233, del Grup d'Esquerra Republicana.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 32 vots a favor, 63 en contra i 38 abstencions.

Votem ara la número 236, d'Esquerra Republicana.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 68 vots a favor, 62 en contra i 3 abstencions.

Votem l'esmena número 239, del Grup d'Esquerra Republicana.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 14 vots a favor, 77 en contra, 41 abstencions.

Passem al capítol quart, «Modificació de la Llei 11/2009, de 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives». Votem la transacció sobre l'esmena 256.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 81 vots a favor, 49 en contra i 3 abstencions.

Votem l'esmena del Grup Parlamentari de Convergència i Unió número 257. No, no, no... (*Veus de fons.*) Ah!, està retirada.

Votem les esmenes del Grup d'Iniciativa per Catalunya números 243 i 255.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 50 vots a favor, 80 en contra i 3 abstencions.

Votem ara la número 242, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 40 vots a favor, 89 en contra i 3 abstencions.

Votem les esmenes números 245, 246, 247 i 249, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 23 vots a favor, 106 en contra i 3 abstencions.

Votem les esmenes números 251, 252, 253 i 254, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 13 vots a favor, 116 en contra i 3 abstencions.

Votem la número 244, del Grup d'Esquerra Republicana.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 14 vots a favor, 105 en contra i 13 abstencions.

Passem al capítol cinquè, «Modificació de la Llei 34/2010, d'1 d'octubre, de regulació de les festes tradicionals amb bous». Votem l'esmena del Grup d'Iniciativa número 258.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 109 en contra i 3 abstencions.

Títol sisè, «Àmbit social i sanitari», capítol I, «Modificació de la Llei 31/91, de 13 de desembre, d'ordenació farmacèutica de Catalunya». Votem les esmenes del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya números 260 i 263.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 23 vots a favor, 106 en contra i 3 abstencions.

Passem al capítol II, «Modificació de la Llei 25/2002, de 25 de novembre, de mesures de suport al retorn dels catalans emigrats i llurs descendents, i de segona modificació de la Llei 18/1996». Votem l'esmena del Grup Socialista número 273.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 40 vots a favor, 79 en contra, 13 abstencions.

Votem ara les esmenes del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa números 266, 267, 269, 270, 271, 274, 275 i 276.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 23 vots a favor, 106 en contra, 3 abstencions.

Votem les esmenes 265 i 268, del Grup d'Esquerra Republicana.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 23 vots a favor, 105 en contra i 4 abstencions.

La següent, que és la número 296, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, està retirada.

Votem les esmenes del Grup Socialista números 277, 280, 283, 305 i 315.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 67 vots a favor, 61 en contra, 3 abstencions.

Votem ara l'esmena del Grup Socialista número 299.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 50 vots a favor, 79 en contra i 3 abstencions.

Votem l'esmena del Grup Socialista número 308.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 47 vots a favor, 72 en contra i 13 abstencions.

Votem les esmenes del Grup Socialista números 311 i 314.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 45 vots a favor, 63 en contra, 23 abstencions.

Votem l'esmena del Grup Parlamentari del Partit Popular número 319.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 17 vots a favor, 102 en contra i 13 abstencions.

Votem l'esmena del Grup Popular número 295.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 17 vots a favor, 112 en contra i 3 abstencions.

Votem ara les esmenes del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa números 279, 282, 285 i 317.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 50 vots a favor, 79 en contra i 3 abstencions.

Votem les esmenes números 293, 298, 301, 304, 307, 310 i 313, del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 23 vots a favor, 89 en contra, 20 abstencions.

Votem les esmenes números 278, 281, 284 i 316, del Grup d'Esquerra Republicana.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 51 vots a favor, 61 en contra i 20 abstencions.

Passem ara a votar les esmenes 292, 297, 300, 303, 306, 309 i 312, del Grup d'Esquerra Republicana.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 24 vots a favor, 88 en contra i 20 abstencions.

Al capítol IV no hi han esmenes reservades.

Al capítol V, «Modificació de la Llei 33/2010, de l'1 d'octubre, de polítiques de joventut».

Votem les esmenes del Grup Socialista números 320, 327, 330, 333, 338 i 341.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 50 vots a favor, 79 en contra i 3 abstencions.

Votem les esmenes del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa números 322, 329, 332, 335, 340 i 344.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 50 vots a favor, 79 en contra i 3 abstencions.

Passem a votar les esmenes del Grup d'Esquerra Republicana números 321, 328, 334, 339 i 342.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 50 vots a favor, 79 en contra i 3 abstencions.

Votem l'esmena número 331, del Grup d'Esquerra Republicana.

Comença la votació

Ha estat rebutjada per 50 vots a favor, 81 en contra i 1 abstenció.

Capítol VI, «Modificació de la Llei 14/2010, de 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència».

Votem l'esmena del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa número 354.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 105 en contra i 4 abstencions.

Votem les esmenes del Grup d'Esquerra Republicana números 348, 349, 351, 352 i 353.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 23 vots a favor, 105 en contra, 4 abstencions.

Títol VII, «Àmbit de territori», capítol I, «Modificació de la Llei 5/1998, de 17 d'abril, de ports de Catalunya».

Les esmenes 375 i 376, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, han estat retirades en comissió.

Votem ara les esmenes del Grup Socialista números 356, 358, 361, 363, 366 i 382.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 49 vots a favor, 80 en contra, 3 abstencions.

Votem les esmenes números 357, 359, 362, 364, 367 i 383, del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 49 vots a favor, 79 en contra, 3 abstencions.

Votem ara les esmenes del mateix grup, d'Iniciativa, números 377 i 379.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 23 vots a favor, 106 en contra i 3 abstencions.

Votem les esmenes números 368, 369 i 370, del mateix Grup d'Iniciativa.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 14 vots a favor, 115 en contra i 3 abstencions.

Votem del mateix grup d'Iniciativa les números 372 i 373.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 13 vots a favor, 106 en contra i 13 abstencions.

Votem ara les esmenes del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, les números 384 i 385.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 23 vots a favor, 106 en contra i 3 abstencions.

Del capítol III, «Modificació de la Llei 2002, de 14 de juny, del transport per cable», no hi ha esmenes reservades.

Del capítol IV, «Modificació de la llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària», votem l'esmena del Grup del Partit Popular de Catalunya número 388.

Comença la votació.

Han estat rebutjada per 44 vots a favor, 74 en contra i 13 abstencions.

Votem l'esmena del Grup Popular número 390.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 63 vots a favor, 65 en contra, 3 abstencions.

Votem l'esmena número 399, del Grup Popular.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 18 vots a favor, 111 en contra i 3 abstencions.

Votem les esmenes del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa números 389 i 391.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 67 vots a favor, 62 en contra i 3 abstencions.

Votem les esmenes del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa números 393, 394, 395, 396, 397 i 398.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 23 vots a favor, 106 en contra i 3 abstencions.

Capítol VI, «Modificació del text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost».

Votem el vot particular 2, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 63 vots a favor, 64 en contra i 4 abstencions.

Votem l'esmena del Grup Socialista número 403 –l'esmena del Grup Socialista 403.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 30 vots a favor, 99 en contra i 3 abstencions.

Votem les esmenes del Grup Socialista números 412 i 414.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 47 vots a favor, 72 en contra, 13 abstencions.

Votem la transacció sobre l'esmena 407.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 79 vots a favor, 50 en contra i 3 abstencions.

Votem l'esmena del Grup Popular número 417.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 14 vots a favor, 115 en contra i 3 abstencions.

Votem les esmenes números 402, 406, 411 i 413, del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 13 vots a favor, 115 en contra i 4 abstencions.

Votem l'esmena número 416, del mateix Grup d'Iniciativa.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 106 en contra i 13 abstencions.

Capítol VI, «Modificació de la Llei 4/1998, de 12 de març, de protecció del cap de Creus».

Votem l'esmena del Grup Socialista número 418.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 52 vots a favor, 79 en contra i 1 abstenció.

Votem les esmenes del Grup Socialista números 422 i 426.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 53 vots a favor, 79 en contra.

Votem les esmenes 421, 425 i 430, del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 53 vots a favor, 79 en contra.

Votem les esmenes del Grup d'Esquerra Republicana números 420, 424 i 429.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 55 vots a favor, 77 en contra.

Votem l'esmena d'Esquerra Republicana número 431.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 105 en contra i 3 abstencions.

Votem, ara, les esmenes del Subgrup Parlamentari Ciutadans números 419, 423 i 428.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 50 vots a favor i 82 en contra.

L'esmena del Grup Parlamentari de Convergència i Unió número 467 ha estat retirada.

Per tant, passem a votar l'esmena del Grup Socialista número 443.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 40 vots a favor, 62 en contra i 30 abstencions.

Votem les esmenes del Grup Socialista números 451, 461, 463 i 465.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 40 vots a favor, 79 en contra, 13 abstencions.

Votem les esmenes del Grup Socialista números 457 i 466.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 40 vots a favor, 88 en contra i 3 abstencions.

Votem l'esmena del Grup Socialista número 454.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 43 vots a favor, 89 en contra.

Votem ara l'esmena del Grup Popular número 448.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 18 vots a favor, 102 en contra i 12 abstencions.

Votem les esmenes del Grup Popular números 438, 444 i 458.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 18 vots a favor, 110 en contra i 3 abstencions.

Votem l'esmena número 453, del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 50 vots a favor, 79 en contra i 3 abstencions.

Votem, del mateix Grup d'Iniciativa, la número 456.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 43 vots a favor i 89 en contra.

Votem l'esmena número 459, del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 40 vots a favor, 89 en contra i 3 abstencions.

Votem l'esmena número 452, del Grup d'Esquerra Republicana.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 78 en contra, 3 abstencions.

Votem l'esmena del Subgrup Ciutadans número 434.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 119 en contra.

Votem l'esmena del Subgrup Ciutadans número 455.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 39 vots a favor i 92 en contra.

Votem ara la transacció sobre l'esmena 469.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 79 vots a favor, 50 en contra i 3 abstencions.

Votem la transacció sobre l'esmena 470.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 78 vots a favor, 51 en contra i 3 abstencions.

Votem les esmenes números 468 i 474, del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 23 vots a favor, 105 en contra i 3 abstencions.

Votem les esmenes 472 i 484, del Grup d'Esquerra Republicana.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 51 vots a favor, 78 en contra i 3 abstencions.

Votem l'esmena número 477, del Grup d'Esquerra Republicana.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 41 vots a favor, 78 en contra i 13 abstencions.

Votem l'esmena número 483, del Grup d'Esquerra Republicana.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 14 vots a favor, 79 en contra i 39 abstencions.

Passem ara a les disposicions transitòries.

Votem l'esmena del Grup Socialista número 486.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 50 vots a favor, 79 en contra i 3 abstencions.

Votem l'esmena número 488, del Grup Socialista.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 66 vots a favor, 62 en contra i 3 abstencions.

Votem ara l'esmena número 485, del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 106 en contra i 3 abstencions.

Del mateix Grup d'Iniciativa votem la número 491.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 106 en contra i 12 abstencions.

Votem, del mateix Grup d'Iniciativa, la número 497.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 116 en contra, 3 abstencions.

Votem, del mateix Grup d'Iniciativa, la número 487.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 78 en contra i 3 abstencions.

(Veus de fons.) No surten els colors en els panells; la suma és correcta, però no surten els colors. *(Pausa.)* Continuem. Hem votat la 487.

Doncs, ara votarem la número 490, del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 67 vots a favor, 62 en contra i 3 abstencions.

De les disposicions derogatòries, votem les esmenes números 508 i 510, del Grup Socialista.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 30 vots a favor, 79 en contra, 23 abstencions.

Votem l'esmena número 506, del Grup Parlamentari Popular.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 54 vots a favor, 75 en contra, 2 abstencions.

Votem l'esmena número 507, del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 106 en contra i 3 abstencions.

Votem, del mateix Grup d'Iniciativa, la número 511.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 50 vots a favor, 79 en contra i 3 abstencions.

Votem la número 505, del Grup d'Esquerra Republicana.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 105 en contra i 3 abstencions.

Votem ara les disposicions finals. L'esmena del Grup Socialista número 513.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 50 vots a favor, 79 en contra, 3 abstencions.

Votem, del Grup Socialista, la número 518.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 67 vots a favor, 62 en contra, 3 abstencions.

Votem l'esmena del Grup Socialista 520.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 40 vots a favor, 79 en contra i 13 abstencions.

Votem l'esmena número 516, del Grup Popular.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 17 vots a favor, 112 en contra i 3 abstencions.

Votem la número 514, del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 50 vots a favor, 79 en contra i 3 abstencions.

Del mateix Grup d'Iniciativa votem la número 515.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 106 en contra i 13 abstencions.

Votem la número 517, del mateix Grup d'Iniciativa.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 106 en contra i 3 abstencions.

Votem ara, del preàmbul, l'esmena del Grup Socialista número 523.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 30 vots a favor, 79 en contra i 23 abstencions.

Votem, de l'annex, l'esmena número 524, del Grup Socialista.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 50 vots a favor, 79 en contra i 3 abstencions.

Votem l'esmena número 525, del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 50 vots a favor, 79 en contra i 3 abstencions.

A continuació passarem a la votació del text del dictamen. *(Veus de fons. Laia Bonet Rull demana per parlar.)* Ah, senyora Bonet.

Laia Bonet Rull

Presidenta, les votacions separades que hi ha ja ens van bé, però n'afegiríem unes més –poques, que per a nos-

altres podien anar juntes, però—: l'article 21, el 23, el 24 i el 50.

Gràcies.

(*Albert Rivera Díaz demana per parlar.*)

La presidenta

Senyor Rivera.

Albert Rivera Díaz

Sí, presidenta, nosaltres també demanaríem la votació separada de l'article 134 bis en aquesta que estava vostè llegint, i a la següent votació, ja que prenc la paraula, de la 94 i la 135 –94 i 135.

Gràcies.

La presidenta

La 94 i 135, separades?

Albert Rivera Díaz

Si us plau.

La presidenta

D'acord.

Doncs, de moment començarem a votar el text del dictamen en tot allò que no s'hagi modificat per les esmenes aprovades. Separadament farem l'article 134 bis, que es va publicar com a correcció d'errades en el *Butlletí Oficial del Parlament* número 207.

Per tant, primer votarem l'article 134 bis.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 82 vots a favor, 50 en contra.

Ara votarem els articles 1, 2, 5, 6.2, 8, 18.2, 20, 29, 36, 37 bis, 37 ter, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 67, 68, 69, 70, disposició addicional setena, 72, 94... (*veus de fons*) –94, no–, 95, 96, disposició addicional vuitena, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 112 –el 135, no–, 136.1, 136.2, 161.2, 163, 165.1, 165.2, 165.3, 165.4, 171, 172, 174, 178, 179, 180, 183, 191, disposició addicional tercera 2, 199, 204 i la disposició addicional quarta –i després votarem per separat els que ens han demanat el Grup Socialista i el Subgrup Ciutadans. Per tant, procedim a la votació de tots aquests articles.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 116 vots a favor, 13 en contra i 3 abstencions.

Votem ara les esmenes del Grup Socialista 21, 23, 24 i 50? (*Veus de fons.*) Els articles –perdó–, els articles 21, 23, 24 i 50. Tots junts? (*Pausa.*) Sí?

Comença la votació.

Han estat aprovats per 81 vots a favor, 48 en contra, 3 abstencions.

Votem ara l'article 94.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 116 vots a favor, 16 en contra.

I votem ara el 135.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 119 vots a favor i 13 en contra.

Ara votarem els articles 27, 47, 66, 70, disposició addicional sisena, 89, 101, 150, 170, 211, la disposició addicional segona i les disposicions transitòries segona i tercera, apartat 1... (*Laia Bonet Rull demana per parlar.*) Senyora Bonet...

Laia Bonet Rull

El 47 el voldríem a part. Gràcies.

La presidenta

Farem primer el 47 i després la resta. Votarem primer el 47.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 116 vots a favor, 13 en contra i 3 abstencions.

Votem ara la resta que els he esmentat abans.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 89 vots a favor, 40 en contra i 3 abstencions.

Votem els articles 202 i 207.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 88 vots a favor, 41 en contra, 3 abstencions.

Votem l'article 76.2.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 72 vots a favor, 40 en contra, 20 abstencions.

Ara votem els articles 30, 31.1, 31.2, 33.2, 37, 104, 173, 175 i la disposició final tercera.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 106 vots a favor, 13 en contra i 3 abstencions.

Votem els articles 44.2, 102, 111, 193 i 194.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 79 vots a favor, 40 en contra i 13 abstencions.

Votem els articles 73 i 74.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 89 vots a favor, 40 en contra i 3 abstencions.

Votarem els articles 75, 76.1, 77, 78, 79, 80, 81, darrer incís 29.3 de la Llei de seguretat industrial, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 90, 91, 92 i 93.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 72 vots a favor, 40 en contra i 20 abstencions.

Ara votem l'article 81 llevat del darrer incís, 29.3, Llei de seguretat industrial.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 99 vots a favor, 13 en contra i 20 abstencions.

Ara votarem la disposició transitòria tercera, apartat 2, a part del grup de votacions que vénen. Per tant, inicialment la disposició transitòria tercera, apartat 2.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 17 vots a favor, 111 en contra i 3 abstencions.

Ara votarem els articles 3, 4, 9.1, 11.2, de la Llei d'aigües, 9.2, 25, 26, 38, 39, 41, 48, 54, 96, disposició addicional setena, 99, 100, 114 bis, 119, 123, 124, 125, 126 bis, 126 ter, 128, 130, 131, 132, 133, 134 bis, 138, 140, 141, 142, 143, 144, 144 bis, 144 ter, 149, 151, 152, 153, 191, disposició addicional tercera 1, 196, 197, 198, 205, 206, 208, 209, 210, disposició transitòria quarta, disposició transitòria onzena ter, disposició derogatòria primera, disposició derogatòria segona, disposició derogatòria tercera, disposició final primera, disposició final tercera bis, disposició final quarta, el preàmbul i l'annex. *(Veus de fons i pausa.)* El 134 bis ara em recorden que ja s'ha votat abans. Tota la resta es vota... *(Laia Bonet Rull demana per parlar.)* Senyora Bonet...

Laia Bonet Rull

Presidenta, el 26 el voldríem per separat i podria anar junt amb la disposició addicional tercera 1.

La presidenta

Disposició addicional tercera 1.

Laia Bonet Rull

I el 26. Per nosaltres, podien anar...

La presidenta

Un moment. Disposició addicional tercera 1 i el 26. Aquests dos junts? *(Pausa.)* Per tant, votem primer el 26 i la disposició... *(Albert Rivera Díaz demana per parlar.)* Senyor Rivera...

Albert Rivera Díaz

Sí, senyora presidenta, ens agradaria votació separada del 141 i el 142, i pot ser conjuntament a la mateixa votació.

La presidenta

141, 142... Molt bé.

Comencem pel 26 i la disposició addicional tercera 1. *(Veus de fons.)* No?

(La presidenta dóna la paraula a Laia Bonet Rull.)

Laia Bonet Rull

Presidenta, m'he confós en anomenar la disposició addicional tercera, perquè veig que, tal com està esmentat, no és de la llei, sinó que és de la llei que es modifica, és de la Llei de carreteres. Per tant, no, no ho volem separat; l'únic que volem separat és l'article 26. Perdó.

La presidenta

Doncs, votem l'article 26.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 106 vots a favor, 23 en contra i 3 abstencions.

Votem ara els 141 i 142.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 79 vots a favor, 49 en contra i 3 abstencions.

I ara sí que votem la resta que he esmentat abans –tota la resta.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 78 vots a favor, 50 en contra i 3 abstencions.

Ara votem la disposició final tercera ter.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 79 vots a favor, 40 en contra i 13 abstencions.

Votem els articles 181 i 182.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 63 vots a favor, 66 en contra i 3 abstencions.

Votem els articles 7 i 16.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 89 vots a favor, 40 en contra i 3 abstencions.

Votem l'article 192.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 88 vots a favor, 41 en contra, 3 abstencions.

Votem l'article 28.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 12 vots a favor, 117 en contra i 3 abstencions.

Ja només queden tres o quatre votacions, eh? *(Remor de veus.)*

Ara votem l'article 35.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 88 vots a favor, 30 en contra i 13 abstencions.

Votem l'article 55.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 99 vots a favor, 30 en contra i 3 abstencions.

Votem l'article 57.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 89 vots a favor, 40 en contra i 3 abstencions.

Ara votem la resta dels articles i disposicions no esmenats i el títol del dictamen. (*Veus de fons. Pausa.*) Anem a la darrera votació, que és la resta dels articles i disposicions no esmenats i el títol del dictamen.

Comença la votació.

El Projecte de Llei de simplificació i millora de la regulació ha quedat aprovat en els termes d'aquestes votacions.

Projecte de Llei

d'agilitat i reestructuració administrativa
(tram. 200-00009/09)

Passem al següent punt de l'ordre del dia, i ja els comunico que substanciaré aquest següent projecte, que és el debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Afers Institucionals sobre el Projecte de Llei d'agilitat i reestructuració administrativa; també el votarem, i en funció de l'horari substanciaré el debat, només el debat, de la tercera, i les votacions serien demà, però serà en funció de la durada del segon projecte. (*Remor de veus.*) O sigui, segon projecte sencer, debat i votacions, i quan acabem decidirem si continuem o no. D'acord? (*Pausa.*) Bé.

(*Pausa llarga.*)

El vicepresident primer

Senyores diputades, senyors diputats, se substanciarà el número 4 de l'ordre del dia, que és el debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Afers Institucionals sobre el Projecte de Llei d'agilitat i reestructuració administrativa.

D'acord amb el que ja ha manifestat la vicepresidenta del Govern, que faria una sola intervenció per les tres lleis, no intervinrà en aquest punt.

I, per tant, passàrem directament a presentar els treballs de la comissió per part del diputat que ha estat nomenat, designat com a relator. És l'il·lustre diputat senyor Josep Rull, que té la paraula.

Josep Rull i Andreu

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, em correspon, com a ponent relator, de fer

un breu relat justament de com han anat els treballs d'aquesta ponència.

I permetin-me que comenci explicant quin és l'objecte d'aquesta llei i que ho faci referint-me a l'article 1 i a l'article 2, de la llei, del Projecte de Llei d'agilitat i reestructuració administrativa. Puc llegir literalment aquests articles en la mesura que han suscitat un amplíssim consens. De fet, només hi ha hagut un grup parlamentari dels que han participat en la ponència que ha presentat una esmena qüestionant l'objecte d'aquesta llei, però amb la resta ha suscitat un amplíssim consens.

Quin és l'objecte d'aquesta llei? És la reestructuració administrativa i l'ordenació de funcions dins del sector públic de Catalunya amb l'objectiu d'agilitar els tràmits i els procediments propis de l'activitat administrativa.

L'article 2 ens explica quines són les finalitats concretes, que responen força al debat que es va suscitar aquí en el debat a la totalitat. En primer terme, aclarir i simplificar les estructures administratives i facilitar-ne l'adaptació, i l'evolució de l'organització administrativa.

El segon objectiu és promoure una administració que respongui amb més eficàcia, eficiència i agilitat a les necessitats i requeriments dels ciutadans i les empreses, i –i aquest és un element essencial d'aquesta llei– que no generi costos innecessaris o desproporcionats, amb aquest objectiu, justament, de facilitar l'activitat econòmica, la capacitat de crear riquesa i per tant de poder generar ocupació.

I, en tercera instància, un objectiu que és constant en les tres lleis que se substanciaran al llarg d'aquest Ple, que és aconseguir una administració àgil i, conseller Mas-Colell, sostenible, una administració àgil i sostenible al servei dels objectius de desenvolupament econòmic i social.

Aquests, senyores i senyors diputats, són els elements bàsics d'aquesta llei, al llarg de la qual, doncs, s'intenta abastar diversos elements en quatre títols. El títol preliminar determina l'objecte i les finalitats de la llei. Els títols I i II, potser la part central d'aquest projecte de llei, tenen caràcter general i inclouen, per una banda, supressions d'organismes i entitats, i aquí també ha estat rellevant les esmenes que ha aportat un dels grups parlamentaris en el sentit de plantejar la supressió de més organismes dels que inicialment estaven previstos, o de fusió d'aquests mateixos organismes i entitats, i, d'altra banda, inclouen, aquests títols I i II, preceptes d'organització i reordenació del sector públic amb una àmplia modificació de les lleis que el regulen. En darrera instància, el títol tercer fa referència al Consell Català de l'Empresa i l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana.

Aquesta llei inicia la seva tramitació, més enllà del debat a la totalitat que vam substanciar en el seu moment, amb vint-i-nou compareixences. En molt bona mesura els treballs de la ponència i les esmenes que s'han suscitat han intentat recollir alguns dels elements que es van plantejar en aquelles compareixences. Per exem-

ple, vull posar en valor les compareixences que hi va haver en l'àmbit de política cultural, que ens van llençar un mandat molt, molt directe d'intentar reorientar, reformular el plantejament inicial, per exemple, en el marc del Consell Nacional de la Cultura i les Arts, o, per exemple, en tot allò que feia referència al Memorial Democràtic, a l'Institut per la Pau, etcètera.

En el mateix debat dels compareixents ja es va veure quines eren les discrepàncies, i les vam acotar, els diversos grups parlamentaris, però també ens va donar moltes pistes de quines podien ser les solucions, de quins podien ser els elements comuns de diàleg, de transacció, de pacte. I, des de la perspectiva d'aquest ponent relator, crec que hem aconseguit aprofundir en aquells elements justament de consens i acord que molt bona part d'aquells compareixents ens van posar sobre la taula.

En aquest projecte de llei s'hi van plantejar 413 esmenes; s'ha aconseguit transaccionar, assumir o pactar la retirada de 153 d'aquestes esmenes. Per tant, podríem dir que el nivell d'acord, de transacció, de pacte, ha recaigut a l'entorn del 40 per cent d'aquestes esmenes. El 40 per cent, a l'entorn del 40 per cent, d'aquestes esmenes han estat negociades d'una manera o altra. I, per tant, això posa de manifest, doncs, un nivell significatiu de consens polític, que nosaltres, que jo mateix com a relator..., m'agradaria posar en valor.

Àmbits en els quals s'ha plantejat, s'ha pogut avançar més en aquests consensos. En l'àmbit de salut hi havia esmenes conjuntes anteriors a la constitució de la ponència per part dels grups de Convergència i Unió o del Grup Socialista. En l'àmbit de cultura hi ha hagut un acord molt ampli en el qual s'ha reflectit la major part dels grups parlamentaris. Com és en el cas de territori, en el qual s'han transaccionat, s'han acceptat esmenes de tots els grups parlamentaris, o de governació. O en el cas concret d'indústria aquesta ponència ha recollit una proposta que ha estat generada fora del Parlament, un consens, un acord que ha estat suscitat fora del Parlament en el marc del Departament d'Empresa i Ocupació. Parlo concretament de la creació del Consell Català de l'Empresa. Què fa aquesta ponència? Recull simplement allò que prèviament ja ha estat pactat pels agents socials, que ha estat pactat pel mateix Govern, per la patronal i pels sindicats d'aquest país.

Aquesta ha estat una ponència que ha tingut tres reunions formals, però que n'ha tingut moltes altres amb caràcter bilateral i fins i tot trilateral de buscar aquests acords que, després, si s'assolien, es traslladaven a la ponència formal. Per tant, diguem-ne, hi ha hagut capacitat de negociació, com a mínim voluntat de negociació en aquests diversos àmbits.

Per tant, voldria acabar fent els agraïments d'una ponència que ha tingut un bon to, que ha tingut un bon clima de treball, malgrat les discrepàncies legítimes que en moltes ocasions s'han suscitat entre nosaltres. Però vull posar de valor la feina excel·lent dels diputats i les diputades Eva Granados, del Grup Socialista; María de los Llanos de Luna, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya; de Jordi Miralles, del

diputat Jordi Miralles, del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; de la diputada Violant Mascaró, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Hi havia tres diputats que s'estrenaven fent de diputats i s'estrenaven fent de diputats en una llei extraordinàriament difícil i complexa. I, per tant, ha estat un bateig, i jo crec que un molt bon bateig, i que em fa l'efecte que, més enllà de quin sigui el resultat final, doncs, vostès, senyors i senyores diputats, l'han obtingut amb una nota alta. També el diputat Ferran Falcó, que, per bé que formalment no era membre de la ponència, ha tingut un paper important. De fet, Ferran Falcó serà qui farà la presa de posició en nom de Convergència i Unió.

Però també en aquells contactes bilaterals i trilaterals permetin que parli de l'àmbit de cultura, eh?, en el qual hi ha hagut altres diputats que no estan adscrits a aquesta ponència i que hi han participat activament. Parlo del diputat d'Esquerra Republicana Pere Bosch, parlo de la diputada socialista Consol Prados, de la diputada de Convergència i Unió Àngels Ponsa, de la diputada del Partit Popular Alícia Alegret i de la diputada d'Iniciativa Dolors Camats. I, si em permeten, doncs, fer referència a la cap de l'Oficina de Relacions Institucionals del Departament de Cultura, a la senyora Sira Torrecillas, eh?, que ha participat en aquests contactes que no estaven situats dins la ponència però que ens han permès desbloquejar molts d'aquest aspectes.

També agrair la bona predisposició de tots els departaments interpellats per aquesta llei. Per als ponents i, en aquest cas concret, per al relator és relativament més senzill de poder treballar si hi ha aquesta bona predisposició per part dels diversos departaments del Govern. I creiem que avui portem a aquesta aprovació final una llei, un text que és substancialment diferent del que es va presentar inicialment. I això és bo. Això és bo perquè vol dir que aquest és un parlament amb capacitat de consens –un consens molt transversal–, amb capacitat de diàleg. I això, evidentment, ha de revertir en el benestar dels ciutadans i les ciutadanes de Catalunya.

Aquest, doncs, senyor..., president? (*Pausa.*) Sí. Senyor president, aquest és un breu resum dels treballs que ha dut a terme aquesta ponència.

Acabo amb dos agraïments, que me'ls deixava, essencials, al lletrat Antoni Bayona, que n'hem après molt, de dret parlamentari, gràcies a la seva actuació, i del gestor parlamentari Eduard Principal, que ha estat el desllorigador de molts embolics que es feien, però finalment en sortirà l'aigua clara, i hem estat capaços de posar sempre negre sobre blanc.

Moltes gràcies, doncs, a tots ells.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. Passem ara a les intervencions dels diferents grups parlamentaris per posicionar-se sobre el text del dictamen i també per defensar les esmenes reservades. En primer terme, té la paraula

la il·lustre diputada senyora Eva Granados, en nom del Grup Parlamentari Socialista.

Eva Granados Galiano

Gràcies, president. Consellers, vicepresidenta, estem veient avui, votant, doncs, tres lleis que van entrar al Parlament fa cinc mesos. El Govern va dir en el seu moment que es tractava d'un paquet legislatiu que havia de fer més fàcil l'activitat d'emprenedors i petites empreses. Ho deia avui la vicepresidenta en la seva intervenció; de fet, recordava la *Small Business Act*. I jo vull començar també la meua intervenció facilitant la feina a les persones que ens miren i que ens escolten. Dient també, ras i curt, com ha dit la vicepresidenta aquest matí, però no dient el mateix..., jo els dic a aquestes persones que ens miren, que ens escolten, que no busquin a l'articulat el que es promet al preàmbul; que aquesta llei, malauradament, no acaba de facilitar ni agilitzar molts dels tràmits que podria facilitar, tal com teníem previst des de la seva entrada a la cambra.

En el debat a la totalitat, el Grup Parlamentari Socialista ja vam manifestar el nostre suport per poder tramitar. Estàvem d'acord amb la finalitat de la llei, l'agilització dels tràmits. Creiem que necessitem una administració pública..., doncs, que hi hagi una racionalització administrativa, que s'agilitzin aquests tràmits, que sigui més fàcil per als empresaris i per als autònoms, per als emprenedors, treballar amb l'Administració. És un objectiu que és compartit per tota la ciutadania. Ens cal una administració pública que respongui amb més eficàcia a les necessitats i als requeriments de la ciutadania. Ho vàrem dir fa cinc mesos. El problema –ho torno a dir– és que el text que finalment surt, doncs, no acaba d'assolir aquest objectiu que ens havíem marcat. Aquest matí la meua companya, la diputada Laia Bonet, deia clarament que estem en una legislatura de reformes, que nosaltres tenim aquesta voluntat reformadora, i si cal fer-la ràpidament, ho hem dit també, doncs, ens hi posem, però creiem que no podem confondre la urgència amb la precipitació. Si calen reformes i fer-les ràpidament, no perdem el temps; però no a costa de fer reformes ineficaces, regressives, fragmentades, imprecises o poc solvents.

Per tant, jo els haig de traslladar, des del meu grup parlamentari, doncs, un balanç negatiu per a algunes. I, en definitiva, doncs, dir-los que ens han trobat en aquelles reformes que hem entès que eren útils per a les persones, i no aquelles que no ho eren.

Entrant en el capítol de les formes, també vull fer una menció, com ha fet el ponent, per donar les gràcies, doncs, al mateix ponent, al lletrat, a l'assessor parlamentari i a les persones, els diputats i les diputades, que m'han acompanyat en aquesta ponència. Aquesta és la meua primera ponència com a diputada en aquest Parlament. I la veritat és que els he de confessar, els ho asseguro que desitjo que les properes tramitacions que em toquin en aquest Parlament no siguin com aquestes. Perquè ha estat tot molt precipitat, han estat cinc mesos de negociacions molt atapeïdes, amb un text legal molt complicat, amb moltes modificacions de moltes lleis, molt substantives per a aquest país, i

ens hem trobat que, a darrera hora, encara avui, hem patit canvis.

Afortunadament un canvi del qual ens felicitem, perquè hi havia la supressió d'organismes que el meu grup parlamentari considera imprescindibles al voltant de la producció agrícola, integrada i ecològica, organismes que són àgils, que funcionen bé i que una esmena del Partit Popular amb l'acord de Convergència i Unió anava a dissoldre'ls, a fulminar-los directament. Afortunadament, avui, i gràcies a les gestions que s'han pogut fer, doncs, aquesta esmena no serà votada, i, per tant, podrem fer aquesta valoració positiva del que hauria estat una supressió lesiva, doncs, per al sector agropecuari i agroalimentari del nostre país.

Entrant en la feina que hem fet des del Grup Parlamentari Socialista, els he dit abans que nosaltres érem conscients que l'articulat amagava atacs directes a aspectes que consideràvem fonamentals en polítiques com la salut, en polítiques industrials i en participació institucional, i que tot això ho hem volgut fer des de reconduir des de la negociació. I és així com ens hem plantejat el treball en ponència.

El Grup Parlamentari Socialista vàrem facilitar la tramitació i hem fet vuitanta-cinc esmenes en aquest text legal. Hem treballat amb claredat. Hem volgut deixar clars quins eren els marges de negociació. Hem mirat de no marejar, en una ponència, doncs, molt atapeïda, el treball. I hem, també, treballat amb voluntat de diàleg i de flexibilitat, intentant arribar a acords en les transaccions allà on podíem. En definitiva, hem pogut fer tot el possible per reconduir des de la negociació, doncs, temes que consideràvem importants.

També cal posar en relleu les poques esmenes que havia presentat el Grup Parlamentari Popular i la seva predisposició des de l'inici, doncs, a acceptar els textos, tal com venien de Govern. Per tant, encara més, la nostra voluntat d'arribar a acords perquè no es posés directament un acord tàcit del Partit Popular i Convergència que es plasmés en tota la llei. D'aquesta manera ha estat possible, allà on Convergència i Unió ha volgut negociar, en cultura, en temes de territori i en alguns òrgans de participació institucional..., hem pogut arribar a acords. I en altres no ha estat possible, perquè Convergència tampoc ha volgut negociar prou. I, per tant, doncs, no..., s'ha fet una majoria *de facto* amb el Partit Popular, a la Llei del Cire, a la Llei d'educació, a la supressió del laboratori d'assajos, a l'Entitat Autònoma de Jocs i Apostes i a l'Institut Català de l'Energia, per exemple. Per tant, en aquest sentit, doncs, també és un balanç decebedor.

Els deia que el meu grup parlamentari ha presentat 85 esmenes; 8 d'aquestes van estar pactades amb Convergència i Unió abans d'entrar la llei, i, d'aquestes 85, només n'han estat acceptades 12. Hem estat capaços de transaccionar-ne 22, i, per tant, han estat 43 les rebutjades. Els ho torno a dir: és un balanç decebedor per un text que tenia uns objectius compartits.

I ara el posicionament del Grup Parlamentari Socialista: coherents amb l'objectiu declarat i compartit de la llei, nosaltres el que farem és, allà on Convergència i Unió ha volgut escoltar, raonar, millorar l'articulat i

hem pogut arribar a acords, hi votarem favorablement. I a les quaranta-tres millores que els socialistes hem intentat introduir al text i que Convergència i Unió no ha volgut acordar, les votarem en contra; per això demanarem votació separada en el dictamen.

Entrant, en el temps que em queda, a repassar els acords i els desacords –perquè en una llei tan complexa i amb tantes modificacions legals, hi havia d’haver acords i desacords–, els comento breument els acords que hem tingut.

Pel que fa a les esmenes conjuntes, el ponent ho deia abans, es tractava de vuit esmenes al voltant de la governança del sistema de salut. Nosaltres subratllem el manteniment dels governs territorials de salut, així com la composició d’alguns òrgans de direcció i de participació de l’àmbit de la salut.

També hem arribat a un acord, ho deia també el ponent, en política cultural. Nosaltres, pel que fa a cultura, hem de reconèixer que, des de la primera proposta que vàrem conèixer fins als acords traslladats al dictamen, s’ha recorregut un llarg camí de negociació i també d’acord. S’han produït avenços importants, i hem de dir que la conselleria de Cultura ha rectificat molt respecte a les seves primeres pretensions. Nosaltres ho hauríem fet diferent, però aquí està el valor de l’acord, en la cessió de les dues parts. Hem de dir que si els òrgans de participació continuen tenint entitat i protagonisme propis, amb capacitat executiva i de representació del sector cultural, és gràcies a l’esforç que ha fet el Grup Parlamentari Socialista.

Pel que fa al Conca, hem aconseguit, sobre el text inicial, més capacitats executives, amb més funcions que li han d’atorgar més prestigi i més polític. També assegurem, amb l’acord, la participació i la codecisó en els ajuts a la creació, així com la protecció de la creació i dels creadors.

Pel que fa a l’ICIC, hem defensat que la protecció de la creació i dels creadors, més enllà de la seva finalitat econòmica, correspon al Conca, i que l’ICIC ha de ser l’òrgan per excel·lència de la dimensió econòmica de la cultura, de la promoció dels emprenedors i les empreses culturals. En aquest sentit, les nostres propostes han estat acceptades, i resta finalment com a institut de les empreses culturals.

També hem arribat a un acord pel que fa a la composició i el mètode de nomenament dels òrgans de participació institucional. Crec que hem aconseguit fer entendre al Grup Parlamentari de Convergència i Unió que els òrgans de participació tenen sentit si són aquells que estan qualificats en la matèria i si tenen mecanismes transparents i legitimadors de l’organisme. D’aquesta manera, en la negociació s’ha abandonat un redactat tipus que va entrar a la cambra que deia: «El Consell ics és compost pels membres que determini el Govern.» Hem abandonat aquest redactat tipus i hem recuperat amb alguna modificació la composició i el mètode de l’acció de les lleis vigents. Així hem aconseguit canvis en el Consell Català de Foment de la Pau, l’Institut Geològic, el Servei Meteorològic de Catalunya, l’IDAPA, l’Idece, el Memorial Democràtic i l’Institut Català per la Pau. És evident que Conver-

gència i Unió ha fet una marxa enrere gairebé total sobre els textos que va entrar en Parlament i els que avui votarem. En aquest sentit, el Grup Parlamentari Socialista vol posar en relleu la voluntat de diàleg i acord del relator de Convergència pel que fa a la composició dels organismes de participació institucional.

Bé. I els acords importants s’acaben aquí. No n’hi ha hagut més de substantius. Vull posar en relleu en la meua intervenció també els importants focus de desacords que ens han separat en la tramitació de la llei. El primer de què vull parlar és el de política industrial. Ho vaig dir quan es va fer la lectura aquí en el Ple de la cambra: la llei contenia la derogació de la Llei de política industrial, i avui, si no passa res, aquesta llei derogarà, amb l’acord de Convergència i Unió i del Partit Popular, la Llei de política industrial. Assistim per primera vegada no al desplegament de l’Estatut d’autonomia, sinó al seu replegament. De tenir clares quines són les polítiques industrials i la iniciativa pública, pel que fa a la política industrial, doncs, aquesta llei la derogarà. Una llei que desplega l’article 139 del nostre Estatut i que hi ha hagut un clam unànim d’agents socials i econòmics, i de l’oposició, perquè no es derogués aquesta llei. Convergència i Unió té clar que la millor política industrial és la que no existeix, i, per això, amb l’acord del Partit Popular, derogarà la Llei de política industrial i això el nostre grup parlamentari ho valora molt negativament.

Tot i això, ho deia el ponent en la seva intervenció, hem forçat que l’acord social al qual s’ha arribat fora d’aquesta cambra entre sindicats i patronal i el Govern, es pogués traslladar al text de la llei. El Govern no volia mantenir el Consell de Política Industrial, està derogat, però gràcies a la concertació, fora d’aquesta cambra, s’ha pogut pactar amb sindicats i patronal, i el Govern, doncs, aquest Consell de Suport a l’Empresa Catalana i..., gràcies a..., bé, facilitat pel Grup Parlamentari Socialista, es podrà encaixar en el text final de la llei.

L’altre gran desacord –i acabaré amb aquesta part– té a veure amb la política de salut. Nosaltres vàrem pactar a l’entrada de la llei alguns aspectes de governança del sistema, però la llei contenia un element que nosaltres vàrem valorar molt negativament des del principi que tenia a veure, és l’article 27 de la llei, amb la fragmentació de l’ICS. Aquesta fragmentació de l’ICS prosperarà amb els vots de Convergència i Unió i el Partit Popular, sembla.

Nosaltres li volem dir al Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i ells ho saben, que som molt conscients de la importància de l’augment de la descentralització de l’ICS, i som molt conscients, també, de la importància de l’aprofundiment de la capacitat d’autogestió. Però és descentralització i és capacitat d’autogestió, no és fragmentació de l’ICS. I vostès tenien clar que volien fragmentar l’ICS. Per tant, per molt que ho hem intentat, és impossible arribar a un acord quan l’objectiu és diferent. El nostre és aprofundir en la descentralització, millorar la capacitat de gestió de l’ICS; el seu, és fragmentar-lo.

I jo em pregunto, ens preguntem... –fins i tot a darrera hora ens han ofert una transacció, doncs, del tot

insatisfactòria—, nosaltres agraïm el canvi d'actitud de Convergència sobre aquesta matèria, i nosaltres li volem traslladar que si hi ha voluntat d'aprofundir en aquesta descentralització, ens trobarà. I si vol aprofundir en la capacitat d'autogestió, també ens trobarà. Però no ens trobarà en l'àmbit de la fragmentació.

En aquests moments nosaltres creiem que no volen res d'això. Nosaltres considerem que Convergència i Unió, amb aquest model de salut, des que han arribat al Govern, el que volen fer és fer negoci amb la gestió sanitària. I en aquest escenari nosaltres no hi serem.

I per què CiU vol fragmentar l'Institut Català de la Salut? Jo crec que per dos motius. Jo crec que, per una banda, perquè es vol fer negoci amb l'Institut Català de la Salut; i, en segon lloc, perquè no ho saben gestionar. No ho saben gestionar, és evident, només veient els darrers mesos la concentració de conflictes per metre quadrat al territori, amb professionals, amb ajuntaments, a subministradors. I, en segon lloc, volen fer negoci i no volen agilitzar, perquè fraccionar l'ICS vol dir generar estructures, no s'aprima, no s'agilitza. Cada hospital i cada ambulatori podrà tenir personalitat jurídica pròpia. I això, per nosaltres, no és agilitzar; si volen agilitzar, ens trobaran.

Per últim, els manifesto la manca de confiança que tenim en l'evolució que pateix l'Institut Català de la Salut que vostès realitzen. Veiem com disminueixen els pressupostos públics. Veiem, fins i tot, com s'expulsen les classes mitjanes del sistema. Veiem com s'afavoreix la iniciativa privada i les mútues creixen a ritmes de dos dígitos, mentre el pressupost públic es va reduint; també encara més que el pressupost del concertat. El Grup Parlamentari Socialista els emplaça a redreçar aquest rumb, i, si giren, ens trobaran.

(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)

Per últim, i acabo, que estic fora de temps, i sintèticament, de balanç d'aquesta tramitació. Jo crec que va ser una llei amb un bon objectiu inicial compartit, que ha patit una tramitació precipitada i insatisfactòria, amb un resultat que generarà inseguretat jurídica. I, pel que fa als resultats, el Grup Parlamentari Socialista està satisfet amb les rectificacions que s'han fet en l'àmbit de la cultura i el territori, i estem molt preocupats per la desaparició de les polítiques industrials al nostre país i per la fragmentació de l'Institut Català de la Salut.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputada. També per posicionar-se sobre el text del dictamen i per defensar les esmenes reservades, ara té la paraula la representant del Partit Popular de Catalunya, la il·lustre diputada senyora María de Llanos de Luna.

María de Llanos de Luna Tobarra

Gracias, presidente. *Consellers*, diputados, bueno, yo, como cuestión previa, también quiero resaltar la bue-

na cordialidad, la cordialidad que ha habido durante toda la tramitación de la ponencia, tanto por el relator de esta ley, de este proyecto, como también del resto de compañeros, de diputados del resto de grupos parlamentarios. Y también quiero poner de relieve el buen trabajo del letrado, del gestor y de todo el equipo, que nos ha facilitado muchísimo el trámite.

En relación con el Proyecto de ley de agilidad y reestructuración administrativa que hoy debatimos, desde el Grupo Parlamentario Popular, les significamos lo siguiente.

Esta ley, a pesar de su denominación, no dota a la Administración pública catalana de más agilidad ni responde a las necesidades de eficacia que están requiriendo los ciudadanos y las empresas. Tampoco generan una reducción significativa del gasto las tímidas modificaciones abordadas en el sector público.

Esta ley ha sido muy poco ambiciosa en su articulado, se ha desaprovechado una gran oportunidad para agilizar la pesada maquinaria burocrática y para racionalizar el hipertrófico sector público catalán.

Pero es que, además de esta falta de ambición inicial, en su trámite en ponencia, por el camino, se han rebajado algunas expectativas y aspiraciones iniciales.

Mi grupo puede celebrar que más del 90 por ciento de las enmiendas que hemos presentado han sido aceptadas o transaccionadas, lo cual pone de manifiesto la oportunidad, la claridad y la lógica de las objeciones presentadas al texto originario.

Estamos satisfechos de las importantes mejoras introducidas con nuestras enmiendas. Así, por ejemplo, en el título primero, denominado «De supresión de organismos y entidades», hemos conseguido reducir su número con el consiguiente ahorro del gasto público correspondiente. En el mencionado título de supresión, tan solo se contemplaba la disolución de dos entidades: el Laboratorio de Ensayos e Investigación y el Instituto de Investigación Aplicada del Automóvil.

El Partido Popular ha conseguido suprimir o fusionar varios organismos, pues, para nosotros la racionalización y simplificación del sector público es prioritaria, ya que es una forma de reducir no solo el gasto y déficit públicos, sino la de conseguir una administración más eficaz y eficiente. La eficacia de nuestras instituciones es un poderoso factor de competitividad y debe ser parte vertebral de nuestra estrategia de crecimiento económico.

Hemos logrado la eliminación de sociedades mercantiles como Viatges de Muntanya, SA, y Remodelacions Urbanes, SA, asumiendo sus funciones Ferrocarriles de la Generalitat y el Institut Català del Sòl, respectivamente. Asimismo hemos conseguido la futura fusión del Institut Cartogràfic y del Institut Geològic.

Hemos dotado de perfil profesional determinados *consells*, como el de administración de Aeropuertos de Catalunya y el de energía; sus integrantes deberán ser, gracias a nuestras enmiendas, profesionales del ámbito aeronáutico, aeroespacial y de gestión aeroportuaria,

y por lo que respecta a la materia energética, también en este ámbito deberá estar participada por expertos. Hemos logrado, por tanto, garantizar un alto grado de profesionalización y despolitización de empresas públicas que tienen un relevante papel estratégico en la economía catalana.

En materia de sanidad, hemos garantizado la integridad del servicio público de salud. La redacción inicial del artículo permitía la utilización de forma privada del sistema sanitario público. Hemos hecho nuestras las demandas tanto de colectivos de usuarios de la sanidad pública como de los centros sanitarios privados, que durante las comparecencias parlamentarias alertaron de las graves consecuencias sociales y económicas que el uso privado podía conllevar. Gracias al Partido Popular, se ha eliminado la posibilidad de la utilización privada de nuestra sanidad pública.

Hoy día, con los grandes recortes que padecemos en la sanidad pública, en donde el catálogo de servicios e intervenciones quirúrgicas se ha visto mermado, podía darse la perversión de que se pudiera acceder con carácter privado, es decir, pagando, a los centros y hospitales atendidos por el personal sanitario público, y que en el sistema público hubiera dos listas: una lista larga de espera con recortes y otra rápida, en la que pagando se le atendería con mayor prontitud.

Además, supone una competencia desleal a los centros privados, que han hecho importantes inversiones de capital privado en el personal, en centros asistenciales y hospitalarios, así como en toda la costosa aparatología y tecnología medicoquirúrgica, como la de diagnóstico por la imagen.

Por lo que respecta a la reestructuración administrativa, segundo gran titular de esta ley, hemos de señalar que también se ha perdido y desaprovechado la oportunidad que se brindaba con la ley para clarificar y simplificar determinadas estructuras, ya que si bien se ha reducido el número de integrantes de determinados *consells*, en su gran mayoría son de carácter participativo o consultivo y por ello carecen prácticamente de repercusión tanto en la reducción del gasto como en el proceso de la toma de decisiones.

Las enmiendas que hoy nos hemos reservado para este Pleno están dirigidas a la supresión de entidades superfluas e innecesarias, y que proclamamos como partido y que venimos ya presentado en este cámara tal como hicimos en el debate de política general o en la proposición de ley sobre empresas públicas que actualmente se halla en trámite. Me refiero a las enmiendas relativas a la supresión del Memorial Democrático, del Museo del Exilio y del Instituto Catalán Internacional por la Paz.

En la débil situación económica actual de Cataluña, con una tesorería incierta y en donde estamos padeciendo grandes recortes en la sanidad, en educación y en servicios sociales, no se entendería por parte de la población el mantenimiento de organismos o entidades deficitarias cuya finalidad no forma parte de las preocupaciones de la gran mayoría de los catalanes.

Cuando los recursos son escasos y no dan para todo, el establecer las prioridades en el gasto es fundamental y

de sentido común. Por ello, todas las partidas destinadas a cubrir necesidades no esenciales para las personas o para la recuperación económica y para la salida de la crisis deben eliminarse.

Además de lo dicho, recientemente, la Sindicatura de Cuentas, en su Informe 27/2011, enviado a esta cámara, ha puesto de relieve no solo un gasto desorbitado, sino una serie de graves irregularidades, a las que me referiré, relativas al ejercicio 2009.

Dicho informe analiza exhaustivamente el programa 131, de participación ciudadana y calidad democrática, que está incluido, como todos ustedes conocen, dentro del presupuesto de la Generalitat de Cataluña, siendo las unidades responsables de su ejecución la Secretaría de Relaciones Institucionales y Participación, el Memorial Democrático y el Instituto Catalán Internacional por la Paz. El citado programa ha costado la escandalosa cifra de 15.754.000 euros; el desglose de estos casi 16 millones de euros lo recoge pormenorizadamente el informe de la sindicatura.

Tanto el Memorial Democrático como el Instituto Catalán Internacional por la Paz son entidades de derecho público, creadas por sendas leyes del año 2007, dotadas de personalidad jurídica propia y de plena capacidad de obrar. El memorial, según su ley, la ley de creación, tiene por objeto desplegar las políticas públicas del Gobierno de la Generalitat dirigidas a la acción cívica de recuperación, conmemoración y fomento de la memoria democrática y en concreto de la Segunda República española, de la Generalitat Republicana, de la Guerra Civil, de sus víctimas, así como de la dictadura franquista. El Instituto Catalán Internacional por la Paz recoge, según su ley de creación, que tiene por objeto prestar servicios y articular respuestas a la ciudadanía y al movimiento por la paz, entre otros.

El informe de la sindicatura relativo a la memoria del citado programa 131 resalta que contiene auténticas generalidades respecto a su justificación. Así, por ejemplo, dice: «La definición de los objetivos estratégicos es muy genérica y no hace referencia a ningún período ni a medio o largo plazo. El diagnóstico de la situación a la que se dirige el programa no señala cuál es el colectivo al que va destinado. No existe una vinculación explícita de los objetivos, las actividades y los indicadores. Se señalan las políticas transversales sobre las que el programa tiene impacto, pero no se describe el programa.» Esto por lo que se refiere a la memoria y objetivos del citado Programa de participación ciudadana y calidad democrática, que ha costado al contribuyente, como les he dicho, 15.754.000 euros.

Pero lo más grave es que tampoco se ha destinado esta millonada a su finalidad, es decir, a la participación ciudadana y a la calidad democrática. Se ha detectado por la sindicatura una incorrecta imputación a gastos de personal, alquileres y suministros.

El Memorial Democrático ha aplicado un complemento adicional en las retribuciones de parte de su personal sin que figure el informe previo del Departamento de Economía y del competente en función pública. Pero es que además se trata de unos complementos sin ningún tipo de cobertura legal.

En el Instituto por la Paz se han detectado retribuciones por asistencias a las sesiones de la junta de gobierno que exceden de los límites establecidos por el Gobierno de la Generalitat y de su propia junta de gobierno; se ha observado falta de control en las subvenciones concedidas, en donde no se han seguido las prescripciones legales y en donde intervenía una empresa privada asesora sin que haya constancia de ningún contrato que amparase la intervención de esta empresa, e incluso se han concedido subvenciones sin que constase que se hubieran solicitado; se han detectado indicios de relaciones laborales encubiertas, etcétera.

Por lo que se refiere al Museu de l'Exili, presenta un déficit de 106.000 euros, lo cual pone de manifiesto la falta de interés que despierta entre la gente visitar el citado museo.

Por todo lo expuesto, por lo innecesario y costoso que supone mantener entes que además de no servir para sus fines fundacionales tampoco forman parte de las prioridades actuales de los catalanes y por tanto de sus necesidades, entendemos que deben suprimirse. El coste del Museu de l'Exili, del Memorial Democrático y del Instituto Catalán Internacional por la Paz debería destinarse a objetivos y prioridades de nuestro siglo XXI, a necesidades de la actualidad, a paliar los recortes en los servicios básicos y esenciales para el conjunto de la población, como son la sanidad, la educación y los servicios sociales, y para no tener que hacer pagar a los funcionarios su falta de valentía, la falta de valentía del Gobierno, de reducir la Administración pública, como sí se ha hecho en las comunidades autónomas en las que gobierna el Partido Popular.

Muchísimas gracias.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputada. També per a la defensa de les esmenes reservades i per al posicionament per al dictamen final, té ara la paraula l'il·lustre diputat senyor Jordi Miralles, en nom d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Jordi Miralles i Conte

Bé; gràcies, president. Conseller, senyores i senyors diputats, bé, anunciar, en primer lloc, el nostre vot en contra del dictamen i que defensarem en la meua intervenció les esmenes del nostre grup parlamentari que es mantenen vives. I crec que és raonable poder argumentar, des del nostre posicionament, que el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa hi votarem en contra especialment per coherència. Òbviament, pels continguts, però també per coherència.

Vam presentar una esmena a la totalitat als tres projectes de la llei òmnibus, que són part, des del nostre punt de vista, d'un tot, d'un tot del model que representa l'actual Govern de la Generalitat. Convergència i Unió, amb les retallades, retallen drets i empijoren, des del nostre punt de vista, les condicions de vida de la majoria. I amb les lleis òmnibus converteixen les retallades en estructurals, suposa una involució del mo-

del social i de drets, no pas una simplificació i, amb aquest projecte de llei, no pas una agilització; es limiten, això sí, la participació i els controls. I, per tant, des del nostre punt de vista, per coherència, votarem que no, perquè es perd qualitat democràtica.

En la ponència, tot i que s'han produït modificacions al despropòsit inicial presentat pel Govern en el projecte de llei, el resultat que es vota avui confirma que ho vam encertar presentant l'esmena a la totalitat i que en la seva votació no podem legitimar el dictamen, com creiem que sí que faran d'altres. Nosaltres..., com hem dit, suposa –i per això hi votarem en contra– una involució del model social i de drets, limita la participació i els controls, i, per tant, hi tornem a insistir, hi ha una pèrdua de qualitat democràtica. Per això mantenim les esmenes vives i el vot contrari al dictamen. Iniciativa Verds i Esquerra Unida diem «no» a aquest projecte de llei pels continguts, per les formes i pel seu resultat legislatiu; per les tres coses: pels continguts, per les formes i pel resultat legislatiu final.

Mantenim les esmenes i diem «no» pels continguts, en primer lloc. Esmenes a uns continguts que obren les portes a la privatització i a la mercantilització –només cal veure, en aquest projecte, els temes de salut i de cultura–; uns continguts que eliminen la codecisió, limiten la participació social i, per tant, redueixen el pluralisme; uns continguts que no són coherents ni congruents amb la matèria i els objectius de la llei, unes modificacions molt substancials que haurien hagut de ser objecte de tramitació individualitzada, com també va reconèixer el Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya.

Mantenim les esmenes i diem que no per les formes. Esmenes a unes formes prepotents i excoents del Govern i del Grup de Convergència i Unió; unes formes que han trencat el consens social. Cal recordar-los que han plegat, en plena tramitació, els membres del Consell de la Cultura i de les Arts? Quin tracte han tingut amb les entitats memorialístiques? Quin tracte amb les organitzacions sindicals? Quin tracte amb les organitzacions ecologistes? –i podríem seguir. Unes formes prepotents i excoents també en les compareixences, negant-se en molts casos..., com ha estat que poguéssim comparèixer el president del Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya. I hem sentit vergonya –ho diem aquí, com ho vam dir a la comissió–, hem sentit vergonya pel tracte que han hagut de rebre els que sí que van comparèixer, els que sí que van poder assistir a les compareixences, a unes compareixences exprés que no eren de rebut. Unes formes prepotents i excoents que han trencat també no només el consens social, sinó el consens polític en matèria de salut, de cultura, de política industrial. Per exemple, cal que els recordi un article que han eliminat del Cire, que va ser el mateix article que vostès van incorporar a la tramitació de la llei en l'anterior legislatura, que era o que aquell article s'aprovava o no hi havia acord, i era condició *sine qua non*? Ara l'han retirat.

En tota llei, com han fet altres ponents en les seves intervencions, es reconeix des d'aquí el faristol la feina dels ponents, del lletrat, del gestor i dels serveis de la casa. Ho fem per cortesia i per educació, com hem fet altres vegades, però cal reconèixer que les diputades

—abans se n'ha fet esment— que s'estrenaven han tingut una mala entrada, per com s'han fet les coses —una mala entrada. I els que ja havíem fet lleis en anteriors legislatures millor que ens n'oblidem, per com s'ha fet i com s'ha tirat endavant aquesta tramitació.

Al senyor Rull i aquells amb qui ha trobat complicitats en aquesta tramitació, potser és bo que els recordem una frase que es va dir a la ponència —obro cometes—: «Alguna cosa hem de fer perquè pugui ser» —tanco cometes. I això es va dir a la ponència, que il·lustra, aquesta frase que es va dir, quines formes i quins ritmes ens han marcat per poder tirar endavant aquest tipus de projecte de llei.

Diem que no perquè aquesta llei s'ha fet a empentes, amb irregularitats i amb vulneració evidents —amb empentes, amb irregularitats i amb vulneració evidents: terminis, formes de treballar a la ponència, compromisos presos pel relator i no complerts pel relator —senyor Rull—, a empentes i irregularitats —almenys amb el nostre grup parlamentari, no dic amb d'altres— per part del Govern i del Grup de Convergència i Unió, i també, ho lamentem, per part de la Mesa del Parlament de Catalunya, en una decisió arbitrària, política, i substituint el paper del Consell de Garanties Estatutàries, des del nostre punt de vista. La Mesa del Parlament, la menys plural des de fa molts anys, ha menystingut el paper institucional del consell, i això, per Esquerra Unida i Alternativa, per Iniciativa, pel nostre grup parlamentari, és greu; no ens hi resignem ni políticament ni jurídicament. El Govern i la Mesa sembla que tinguin molta pressa per aprovar-les i que tinguin poca cura a garantir la qualitat d'aquestes lleis i el seu mètode. És pressa, o és por que quedi en evidència que una part o el tot d'aquest projecte vulnera l'Estatut i/o la Constitució?

I també..., ho dèiem pels continguts, ho dèiem per les formes, i mantenim les nostres esmenes perquè el resultat és un nyap legislatiu —ho veurem en aquest projecte, ho hem vist en l'anterior— i és un despropòsit també normatiu.

Anant a alguns aspectes dels continguts d'aquesta segona llei òmnibus, tornem a repetir que les tres lleis són part també d'un model de societat, que és el que vol tirar endavant el Govern de Convergència i Unió: menys drets, més retallades, menys sector públic i menys democràcia. I això ho fan en primavera, a l'estiu, a la tardor i també per Nadal —perquè abans de la sessió de control el president de la Generalitat feia referència al Nadal com una cosa diferent del conjunt de l'activitat i les decisions que prenen o poden prendre el grup i el Govern de la Generalitat. És un govern que vol canviar el model de l'estat del benestar, sigui quin sigui el moment en el qual està impulsant les seves decisions i els seus projectes de llei. I vull centrar-me en quatre aspectes d'aquesta llei: salut, cultura, producció integrada i agrària ecològica, i memòria democràtica.

Des del punt de vista de la salut, que és on vostès volien fer la mossegada, la mossegada significativa d'aquest projecte de llei, es redueixen els mecanismes de control. L'article 15, sobre els béns i els drets dels consorcis, incorpora —obro cometes— «sense perjudici que el

seu ús i gestió s'encomanin a un tercer» —tanco cometes—, és a dir, s'obre la porta a la privatització.

En el canvi normatiu de l'ICS, especialment en els canvis en les funcions del consell d'administració, és evident que es produeix una pèrdua de control i de transparència: deixa d'acordar la signatura de contractes pluriennals, deixa de ratificar els acords i convenis amb altres entitats, deixa de ratificar les adjudicacions de contractes i gestió de serveis públics, deixa d'autoritzar les modificacions de crèdits i té un paper diferent per ratificar acords i convenis econòmics. Els sembla poc, aquesta modificació de les funcions del consell d'administració?

Amb aquesta llei òmnibus es dona un pas decisiu en l'objectiu del Govern de canviar el model sanitari de Catalunya. Amb aquest òmnibus es contribueix a obrir la porta al trencament de l'equitat en l'accés als serveis sanitaris, a la fragmentació de l'ICS, pas previ a la mercantilització i als processos de privatització, a la dualització de l'assistència sanitària, es trenca l'equitat en l'accés als serveis sanitaris i s'obre la porta a la venda del patrimoni de l'ICS. Han posat les bases per fragmentar l'ICS; es podran crear consorcis i entitats en qualsevol forma admesa en dret, llevat d'ens de dret públic. La reforma de la Llei de l'ICS de l'any 2007 ja donava suficients instruments per fer més àgil, si ho volien, la seva gestió; però no, volen canviar el model. Aquest és l'objectiu, volen canviar el model, no agilitzar, canviar el model.

L'òmnibus és part de la dualització de l'assistència sanitària. S'ha suprimit la prohibició de realitzar assistència privada en instal·lacions i serveis, s'ha suprimit la prohibició de realitzar assistència privada en instal·lacions i serveis de l'ICS. S'esmenten articles de la Llei general de salut, però no l'article 90.6, fonamental, que diu que en cada concert, en qualsevol cas, quedarà assegurada una atenció sanitària i de tota mena igual per a tothom, sense diferències, i que no s'estableixin en els centres que conformen el nostre sistema nacional de salut serveis complementaris per a ningú, respecte als que donin a pacients amb finançament públic. D'aquesta manera estan legalitzant vostès dobles llistes d'espera o un tractament preferent en funció del que paguin, és a dir, una sanitat amb més prestacions i serveis per a qui s'ho pugui pagar i, alhora, penalitzar la malaltia, ara, amb un nou copagament en les receptes. És part de tot un model, aquesta llei òmnibus també.

Des del punt de vista de cultura, l'òmnibus introdueix una visió mercantilitzada de la cultura, i la creativitat es vincula al negoci. En les lleis òmnibus en general, però, evidentment, en els temes culturals, l'agilitat administrativa s'ha traduït en menys participació. Simplificació, agilitat i austeritat s'han traduït en supressió o limitació de la participació. On hi havia organismes assessors, desapareixen, i on n'hi havia de prescriptors, passen a ser assessors; aquesta és la lògica d'aquesta òmnibus.

El conseller de Cultura parlava de finestra única, però pot esdevenir, el resultat d'aquesta llei, despatx únic i resolució unipersonal —i resolució unipersonal—, perquè el que queda és que decidirà subvencions i nome-

naments des d'una taula i una estilogràfica única. Això és el que surt de les seves decisions.

S'expulsa de la política pública la participació d'entitats i d'altres sectors. La veritat és que el Conca no ha mort, però l'han matat; no ha mort el Conca, però l'han matat, perquè el model que es va aprovar en aquest Parlament avui s'enterra. Haurem de veure què és el que han creat, que és diferent, com bé saben i com bé ha expressat la majoria del sector cultural.

Passant a la producció integrada i agrària ecològica, que sembla que hi haurà una decisió final respecte al fet que l'article 8 quart, doncs, es pugui votar en contra..., perquè sembla que les coses es fan a última hora i que també la decisió de la votació i de Convergència i Unió a la investidura del senyor Rajoy el que va fer és planejar sobre les decisions a última hora en les votacions. Han pres..., van introduir, a petició del Partit Popular, doncs, que es pogués dissoldre el Consell Català de la Producció Integrada i Consell Català de la Producció Agrària Ecològica. Arrossegant les cames, aquest migdia, a última hora, sembla que això es modificarà. I no era perquè fossin raons econòmiques, perquè tenia viabilitat; no era perquè és duplicació de serveis, perquè era l'únic que podia certificar el producte ecològic a Catalunya de manera eficaç i pública; era una decisió d'interessos –decisió d'interessos.

I acabo amb el Memorial Democràtic. Bé, en el Memorial Democràtic el seu Govern fa un any que no ha fet re –excepte ahir, que se'n va nomenar el nou director. I és cert que amb les decisions últimes, doncs, es redueix la participació, i especialment hi ha una cosa que a nosaltres ens ha portat que aquest punt també diguem que no el compartim. Per què els molesta que els representants del consell de participació no només tinguin veu, sinó que tinguin vot? Vostès són dels del dret a decidir a temps parcial i depèn de qui. A la gent que pot decidir i que pot aportar, se l'escolta, però no pot decidir.

Convergència i Unió, amb aquestes modificacions, amb aquest projecte de llei, s'ha quedat descansat –s'ha quedat descansat–, i nosaltres entenem que qui ho acompanyi també tindrà, per les seves conseqüències, complexitats.

És per això que mantenim les esmenes, votarem que sí a les set transaccions que hem pogut fer, i, on no hem participat, votarem que no en aquest dictamen.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. També per a la defensa de les esmenes reservades i per posicionar-se respecte al text del dictamen, té ara la paraula la il·lustre diputada d'Esquerra Republicana de Catalunya senyora Violant Mascaró.

Violant Mascaró i López

Sí; gràcies. I bona tarda, president, consellers, diputats i diputades. Certament és un paper descontent, una mica agre, el que toca fer avui al faristol. I crec que no

m'equivoco si dic que aquesta sensació és compartida per bona part o per la majoria de les persones que avui parlem de les lleis òmnibus.

Durant aquests mesos he sentit parlar d'aquesta llei, moltes vegades per les mateixes persones que hi han estat implicades en la construcció o en la defensa des del mateix Govern, com un monstre, una llei horripilant, un malson. Són paraules que he sentit a dir, no? Els tècnics més experimentats diuen que no han viscut mai una llei així, amb aquesta magnitud, o amb aquestes implicacions, o amb aquesta complexitat, o aquest desordre, o com en puguem dir.

Vostè, senyor Rull, certament parlava del to conciliador que ha presidit la ponència i les reunions, i això s'agraeix, i a més a més ha estat compartit, com també agraeixo..., no m'hi estendré més, però agraeixo la feina delicadíssima que han fet el lletrat i el gestor durant tot aquest procés, que ha estat un procés certament curt.

El cas és que no fa gaires setmanes discutíem aquí també una proposició de llei del Partit Popular que acabava sent una mera relació, gairebé aleatòria, de supressions i fusions d'ens públics. Amb l'excusa de simplificar i d'agilitar, hem viscut aquests mesos i viurem un procés febril de propostes. I aquesta que tenim avui sobre la taula té un final molt irregular, pel que vostès pretenien inicialment, jo crec, i també pel que en guanya en general el poble de Catalunya. Ja n'anirem veient exemples, perquè moltes vegades, i també ho dic per les proposicions que han presentat altres grups parlamentaris, les millores, les simplificacions es fan en base a una necessitat i a una vocació de permanència, i moltes de les coses que avui portem sobre la taula no tenen ni una cosa ni l'altra.

De fet, és una sensació agra perquè els 5 títols, 9 capítols, 36 seccions, 176 articles, 26 disposicions, 35 lleis modificades que afecten múltiples sectors, en resum el que tracten són tres grans blocs, relacionats amb sanitat, amb cultura i amb indústria, que és allà on vostès han anat a buscar bàsicament els consensos.

Després la llei recull desenes de sectors que queden modificats molt parcialment, i ja han estat enumerats una bona quantitat d'aquests òrgans de participació, d'administració o de direcció que canvien de vegades només en el nom, de vegades en la composició.

I en la recerca d'aquests grans consensos, els de les tres potes importants, no se'ns escapa que amb el PP, amb el Partit Popular, han arribat a grans acords.

Aquest matí ho deia el president del Govern, i ho deia com una cosa positiva, i jo voldria fer-hi referència com una cosa no tan positiva, i és que aquests dies hem sentit dir a l'encara candidat Rajoy que s'han posat d'acord en la filosofia de la simplificació, i els pocs..., un dels pocs esments que va fer a Catalunya va ser perquè les lleis òmnibus s'aprovaran en el Parlament de Catalunya gràcies al suport del Partit Popular. I això ho deia el senyor Rajoy ara fa dos dies. Per mi, doncs, no és un detall que se m'escapi; en tot cas, com a negatiu, no? Suposo que ell parlava, també, que no havia costat trobar acords sobretot en la reforma sanitària i en la derogació

de la Llei de política industrial; dos fets que posen en el mercat un futur de liberalització en dos sectors on hi ha en joc molts contractes i molts negocis. Però pactar amb el Partit Popular, ja ho saben, no surt gratis mai.

Les lleis òmnibus van començar amb urgència i acaben igual, amb bones formes i amb molta educació, però acaben igual, amb presses. Van començar amb l'estiu pel mig, amb moltes compareixences d'entitats que no van poder ser ni ateses, que van passar per la Comissió d'Afers Institucionals molts col·lectius, entitats, especialistes, amb molta pressa, amb poc més d'una sessió de la comissió, per deixar-les moltes vegades amb la paraula a la boca, amb molts arguments i propostes que en la seva majoria no han estat atesos.

Aquest projecte de llei, per exemple, va posar en alerta l'Institut d'Estudis Catalans, la Plataforma de la Cultura per a un Consell de les Arts, el Sindicat de Metges de Catalunya, l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna, el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya... Per què tantes i tan diverses entitats?

En un exercici innocent, anant a la pàgina del Parlament, a la pàgina web del Parlament de Catalunya, i buscant el dictamen d'aquesta llei, ja veiem que hi ha cinquanta-nou descriptors temàtics que fan referència a sectors tractats en aquesta llei, i entre els cinquanta-nou descriptors trobarem política industrial, jocs d'atzar, cartografia, aeroport o patrimoni cultural.

Per tant, el perquè i tan diversos? La resposta és una consideració jurídica, que ja ha estat dita també; és la tècnica jurídica que s'ha utilitzat, que creiem que ha ratllat la vulneració del principi de seguretat jurídica. Per què? Perquè són macrolleis que regulen temàtiques massa heterogènies i que van contra el principi d'especialització parlamentària i que provoca que les matèries no puguin ser discutides i debatudes per les comissions especialitzades, que és allà on toca, que és allà on hi pot haver compareixents, especialistes, debat i acords. No cal dir que aquesta mateixa tècnica legislativa que hem utilitzat causa un augment de la dispersió normativa i resta coherència a l'ordenament jurídic i obstaculitza la seva comprensió global, i això dificulta no només aplicar-les, sinó també que arribin i es coneguin..., i que arribin a conèixer-se bé per part de la població que torna a situar en una situació d'inseguretat jurídica.

Hem seguit un procediment d'urgència, amb terminis escurçats, amb esmenes, amb 413 esmenes, fetes..., de vegades m'ha semblat fetes com un parany per introduir conceptes o supressions d'organismes que no estaven previstos ni a la mateixa llei, com és el cas, amb una esmena del Partit Popular, per suprimir el Consell Català de Producció Agrària Ecològica, que finalment, doncs, hem pogut salvar aquest matí als passadissos.

Però deixin-me que m'aturi a fer notar unes quantes modalitats del que m'ha semblat esmenes trampa, fins i tot per il·lustrar com és d'irregular el resultat final o per posar una nota una mica distreta a aquest Parlament.

Esmenes per a lingüistes. Hi ha una esmena aprovada, que va presentar el Partit Popular, que suprimeixen un «si hi ha un tercer obligat al pagament» per un «sem-

pre que hi hagi un tercer obligat al pagament». I ho vaig comentar a la comissió i la diputada del Partit Popular em va respondre, continua dient que «si hi ha un tercer que ha de pagar» és el mateix que dir «sempre que hi hagi tercer per pagar». I n'hi ha una altra, l'esmena 293, que substituïm un «si escau l'informe previ» per un «si és procedent un informe previ».

Hi ha altres esmenes per als que no es perden als laberints. Per exemple: «La Comissió d'Administració de la Institut Català de la Salut pot delegar a la comissió executiva les funcions establertes per les lletres *f, m, o, r, t, u* i *v* de l'apartat 2.» I el text proposat ens diu que el consell d'administració pot delegar les funcions excepte les que estan a les lletres *a, c, d, f* i *w*. Tenint en compte que en la ponència i abans en la comissió han quedat modificades les lletres *j, k, l, n, o*, i s'ha afegit la *w* i suprimit la *i*, home, reconeguim-me que és difícil ja saber del que es parla.

Hi ha esmenes per a tafaners, eh?, perquè n'hem anat buscant... L'esmena 39, sobre el consell de direcció del sector sanitari, i d'altres que afecten també entitats, el Cire, Aeroports i Heliports, la Junta de Govern de l'Institut Català Internacional de la Pau, al Consell de Participació del Memorial Democràtic... Hem estat buscant si han fet un tractament homogeni de la paritat entre gèneres i en alguns casos l'han tret, en alguns caos l'han posada, en funció de qui devia presentar l'esmena. En definitiva, no hi ha un tractament equitatiu de l'equitat, vaja.

En molts casos tampoc no es simplifica, i segurament és molt millor així, eh? A l'esmena 36, parlant de l'article 9, en la Direcció del Servei Català de la Salut, parlem de vocals proposats del..., vocals al Consell de Direcció del Servei Català de la Salut. La proposta del Govern són disset; a l'esmena presentada, vint-i-un, i al text transaccionat, vint-i-sis. Ja està bé, però que la modalitat de les esmenes..., bé, es fa un exercici curiós, que moltes vegades ni simplifiquem ni racionalitzem. Potser el que hauríem pogut fer és fer una llei per modificar només aquesta llei i tractar-la a fons, que és el que segurament hauria tocat.

Algunes vegades, en alguns casos, agilitat se'n diu a un mer canvi de nom, com és el cas del Patronat de la Muntanya de Montserrat, que canviem els noms dels departaments per «les persones titulars dels departaments competents en la matèria de». O es fa en totes o no es fa. És ben bé els trossos i els pedaços que hem anat trobant.

Però, clar, després d'una esmena així, no és homogeni trobar la disposició derogatòria primera amb la derogació de la Llei de política industrial, no és homogeni, no és equitatiu; una llei de política industrial que tenia dues parts, una per definir els principis d'actuacions, amb mesures i programes de suport i impuls de les noves tecnologies, i, dos, una segona part de la llei, amb instruments específics per assolir-ho. I ara, amb la Llei d'agilitat, es deroga tot el que és el primer punt i tot el que és el segon punt, excepte ACCIÓ, que passa a dir-se Agència de Suport a l'Empresa. Després s'adonen que conculquen l'article 45 de l'Estatut i transaccionen una incorporació d'un òrgan de participació; s'es-

menen a vostès mateixos. També és un fet recurrent i que ens ha donat aquesta sensació d'inseguretat. Però, en tot cas, el model que..., el debat que se suscita és la derogació d'un model intervencionista o liberal. Amb aquesta derogació, doncs, ho deixen tot a les decisions del mercat i a la improvisació, convençuts que el mercat per si sol ja ho regularà i deixen sense nord la política industrial d'aquest país, i això nosaltres no ho podem acceptar; per tant, deixem totes les esmenes vives que teníem en aquesta secció. Salvant l'òrgan de participació, el que tampoc no queda ben compost el consell rector, de manera que deixem un òrgan de participació a unes reunions però no amb directrius clares.

Nosaltres mantenim, hem deixat deixat una esmena trampa també nosaltres; hem demanat votació separada de l'esmena 381, per almenys a veure si podem definir què és una empresa, una microempresa o el titular d'una activitat.

Igualment mantenim vives les esmenes que van contra la derogació de l'Agència Catalana de l'Esport, perquè es retorna a un model antic, al Consell Català de l'Esport, que era el que amb la Llei de mesures del 2010 es pretenia evitar.

Però l'esmena més tramposa, i ja no m'aturaré, ja, perquè no tindrè temps de poder fer aquest repàs..., l'esmena més tramposa era entrar, amb una addició a un article, tot d'esmenes del Partit Popular per derogar o suprimir o fusionar ens i organismes..., que era l'article que avui separem i que votarem en contra, l'article 8; la supressió d'un ens, el Consell Català de la Producció Agrària Ecològica, que té 1.773 operadors, que certifica més de vint mil referències i que, a canvi de poc, i que ara serà a canvi de res, dona un producte de qualitat arreu del món amb una ISO reconeguda al Canadà, als Estats Units i al Japó.

Deixin-me dir que, senyora María de Llanos, el Museu de l'Exili costa diners; també la sanitat pública costa diners, eh? També l'Administració de l'Estat a Catalunya costa diners i és deficitària. És a dir que celebrem que el partit que és al Govern, Convergència i Unió, no hagi deixat prosperar les supressions de l'Institut Català de la Pau, el Memorial Democràtic o el Consorci del Memorial de l'Exili. I esperem que no es puguin fusionar l'Institut Cartogràfic i el Geològic més endavant.

Més línies vermelles que es traspassen amb aquesta llei? La sanitat, les quatre seccions que afecten la llei de l'ICS. Tota la secció té el nostre vot negatiu. Aquest és l'altre sector que queda malparat. I ja ho han dit el diputat Miralles i la diputada Granados, els centres i els serveis i establiments assistencials deixen de tenir la mateixa personalitat jurídica de l'institut. I això per nosaltres és via lliure al desmantellament de l'institut; es dona pas a la gestió privada en un servei públic; implicarà un encariment del sistema per força, perquè repercutirà forçosament en la factura que acabarà pagant l'Administració –més costos de diagnòstic, més costos de funcions administratives, directives, dels òrgans que s'hauran de crear per força–; cada hospital podrà fer la seva contractació de personal... En fi, mantenim les nostres esmenes en contra d'aquest articulat. I encara sort que han retirat l'article 42, que s'eliminaven,

es vulneraven els drets fonamentals en l'accés a l'assistència sanitària.

En acords de cultura, per això, hem de dir que hem arribat..., i ja n'han fet esment, a part del drama que ja és el contenidor de la llei, en alguns continguts ens hem de felicitar pels acords a què hem arribat. En l'avant-projecte, recordem-ho, se suprimia, desapareixia la Institució de les Lletres Catalanes, així de ras i curt, una institució amb més de setanta-cinc anys de vida i història vital en la recuperació de la llengua i la cultura i la literatura catalanes. Fins i tot l'Institut d'Estudis Catalans va comparèixer a la comissió, i hi van venir institucions, escriptors, ràdios, per defensar el paper de la institució, les competències de la institució i així com del Consell de les Arts.

També eren objecte de la retallada les funcions del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts, un òrgan amb pocs anys de vida que no ha tingut encara temps de regular-se, però que, amb la intervenció dels diputats de cultura tant del meu grup parlamentari com del Grup Socialista, hem pogut refer gran part del despropòsit que semblava aquesta regulació; no només han estat recuperades, sinó que s'han potenciat amb la creació d'un institut interactiu que unificarà la informació dels ajuts del sector cultural, d'ajuntaments, de Generalitat, d'entitats, i donant-li el paper de certificador, de control dels ajuts donats.

Per tant, en aquests tres pilars, en agilitat –cultura, salut i indústria–, doncs, han arribat als consensos a què han pogut arribar, amb qui han pogut, perquè tampoc de vegades amb una derogació de vuit paraules en una disposició derogatòria, doncs, hi havia moltes implicacions, com en el cas d'indústria. I, després, doncs, ja han pogut intervenir en qüestions no menors, sinó importants per al país, com el Memorial Democràtic o el Consell Català Internacional per la Pau. Alguns guanys en alguna de la cinquantena d'òrgans que queden tocats, en un procés desordenat, apressat i caòtic, conscients de les repercussions que tindrà després a l'hora de posar en pràctica tot el que és la legislació sectorial i que ha posat en una situació límit el principi de seguretat jurídica.

El Grup d'Esquerra ha treballat amb responsabilitat i ha procurat aconseguir millorar part dels pedaços. Per això votarem favorablement allò que ha millorat el text vigent i en contra allò que provoca una pèrdua de qualitat democràtica.

I jo, que no tinc citacions... –per acabar–, jo que no tinc citacions clàssiques ni interioritzades ni al calaix de les citacions cultes o críptiques i que defenso que aquest hemicicle respon a la realitat del carrer, no puc deixar d'haver viscut, sincerament, aquesta llei com un argument d'alguna de les pel·lícules o de trossos de pel·lícules de la meua millor filmografia, que són les pel·lícules del Tim Burton. S'han passat mesos fent d'Eduard Manostijeras, retallant el que han considerat que era bardissa del pati...

El vicepresident primer

Il·lustre diputada, ha exhaurit el seu temps.

Violant Mascaró i López

Sí, sí..., ja estic –ja estic. El producte resultant és la Sally –és la Sally–, una protagonista, la protagonista de *Pesadilla antes de Navidad*, que, a la pobra, que està feta de trossets i pedaços d'altres cossos i d'altres cossos morts..., de vegades li cau un braç, se'l torna a cosir ella mateixa, a vegades no és ni seu, que és d'una nina, perquè l'ha feta en un laboratori un científic malvat..., se'l torna a posar, a vegades se'l posa al revés o potser és d'un altre cos; tant se val, perquè és el món de Halloween. Però, a l'òmnibus ha anat passant una mica el mateix, sabem que vostès s'han casat amb la «nòvia» cadàver, i que els segueix i els empaita i la tenen contínuament enganxada al cos i la hi tindran com una ombra.

Per cert...

El vicepresident primer

Il·lustre diputada...

Violant Mascaró i López

...per cert, a la Llei de simplificació han regulat aspectes...

El vicepresident primer

...acabi el conte, si us plau, il·lustre diputada.

Violant Mascaró i López

...sí. En la Llei del cinema..., aquestes pel·lícules de la Warner no les vaig poder veure en català; espero que a partir d'ara i amb la Llei de simplificació..., que no hem parlat. Seguint amb Tim Burton, sembla una broma que aquestes lleis apressades o magnífiques, per grans, fetes a trossos i pedaços com la Sally les aplevem just abans de Nadal, en un malson procedimental. Ben bé és una *pesadilla antes de Navidad* o ben bé un malson abans de Nadal, amb la Llei del cinema.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputada. També per posicionar-se sobre el dictamen i per defensar les esmenes reservades, té ara la paraula l'il·lustre diputat senyor Albert Rivera, en nom del Subgrup Ciutadans.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, president. Honorables consellers, consellera..., diputats i diputades, des de Ciutadans hem estat fermes defensors del títol d'aquesta llei. Jo crec que aquesta llei, i ara que parlàvem de filmografies, té un gran títol, que és una llei per agilitzar i reestructurar l'Administració pública. Magnífic, el títol; però té un problema que és de contingut; aquest títol el podem subscriure tots i la pau al món suposo que també la subscriuim tots, però té un problema de contingut, un problema de falta de contingut i un problema que ha tingut, també, de gestió i de formes.

I avui no em puc estar no només de parlar d'aquesta llei, sinó també de les formes d'aquest Govern. Perquè mentre estem aquí... –permeti'm que els ho digui–, mentre estem aquí tramitant això, avui, molts servidors públics de Catalunya són ara mateix víctimes –víctimes– d'una barbaritat laboral; són víctimes d'un gran nyap fet per l'Administració pública; són víctimes d'un nyap propi de república bananera, que és no saber gestionar, ni tan sols pagar les nòmines de l'abecé d'un estat de dret, que són els servidors públics. Això és el que pateixen avui molts servidors públics de Catalunya, alguns aquí fora el Parlament, altres a casa seva o treballant, servint els ciutadans de Catalunya. Aquesta és la realitat. I això és un símptoma, això és un símbol de com vostès gestionen aquestes coses.

Mirin, clar que volem parlar d'agilitzar l'Administració! Crec que des de Ciutadans..., fins i tot ens han dit pesats per parlar cada dia de duplicitats, de suprimir alguns ens administratius i polítics. Som molt pesats, ja ho sabem –molt pesats–, i seguirem sent molt pesats. Però, el que han fet vostès aquí és col·locar una llei sota aquest títol, i, dintre d'aquest títol, parlar des de treure una societat anònima –que hi podem estar d'acord– innecessària de viatges de muntanya fins a partir el sistema sanitari català. I això no és ni democràtic, ni és respectuós amb el procés administratiu ni amb el procés polític. Aquí, en aquest Parlament, va haver-hi un grup parlamentari que va plantejar legítimament si era o no era legítim, jurídicament, que es pogués parlar de tot això en una mateixa llei.

Mirin, nosaltres no hi vam donar suport obertament. I crec que va ser un exercici també de claredat. Perquè no creïem que fos un problema de constitucionalitat, que era per allò que en teoria es portava al Consell de Garanties, però sí que hi ha un problema polític que és que vostès han portat més de vuitanta lleis amb un nyap també polític en aquesta llei. I vostès ens han volgut colar el trencament dels ens i el sistema sanitari català com si fos la modificació de la llei..., o de la societat anònima de Viatges de Muntanya, que res hi té a veure ni en contingut ni en importància, amb tots els respectes pels Viatges de Muntanya.

Per tant, avui el que venim a fer aquí és parlar d'una llei que se'ns vesteix amb un títol magnífic d'agilització, de fer més simple l'Administració, però no és cert.

I, després, deixin-me que els posi un altre exemple també de qualitat democràtica, que no té res a veure amb simplificar... –bé, potser simplificar sí, simplificar les coses perquè el Govern ho tingui més fàcil per ficar les potes a les enquestes–, que és traslladar el Centre d'Estudis d'Opinió, que és un centre que es va, per consens, aprovar una llei, que va defensar Convergència i Unió en el seu dia, que estigués a la conselleria d'Economia per donar-li un perfil tècnic i que no passés el que va passar amb el senyor Madí i tot allò que va passar amb les enquestes... Es va treure. I ara vostès tornen a l'antiga fórmula, a la fórmula que el president des de Presidència gestioni les enquestes públiques: *la vieja guardia*. Tornar al passat. En comptes d'avançar en una cosa de consens que havíem aconseguit, vostès tornen a ficar les mans del president del Govern a les enquestes públiques –una de les nostres esmenes que no han volgut accep-

tar, per cert. Que en el seu dia, hi insisteixo, Convergència i Unió..., si vostès van, en aquest cas, al que llavors va dir el portaveu, reconeixeran obertament que vostès estaven d'acord que anés a Economia. El que passa és que hi havia una diferència, que vostès eren a l'oposició i ara són al Govern, potser aquesta és la diferència. A mi em sembla que, estigui a l'oposició o al Govern, un partit hauria de defensar, en aquest cas, el mateix.

Per tant, hi ha una pèrdua de qualitat democràtica, hi ha una mala praxi legislativa, hi ha una barreja de temes que res tenen a veure ni per importància ni per sector i, sobretot, hi ha un símptoma, un exemple, una forma d'actuar que tampoc té res a veure amb el que hauria de ser mínimament exigible a un govern, sigui qui sigui, sigui del color que sigui.

Per tant, nosaltres, tot i que amb algunes esmenes... –hem fet algunes esmenes, hem participat a les esmenes, hem participat en els altres projectes, ens hem abstingut abans, hem votat coses a favor, algunes en contra–, aquí, que parlem de sanitat, aquí, que parlem de qualitat democràtica, no podem donar suport a aquesta llei, perquè vostès han fet les coses malament en forma i malament en contingut. Han fet les coses malament... (*Veus de fons.*) Sí, sí..., en forma i en contingut. Vostè creu que es pot parlar del sistema sanitari català amb una referència dintre d'una llei que alhora canvia més de trenta lleis, amb un procediment pràcticament d'urgència com el que hem tingut aquí? Estem parlant de la salut de les persones i del sistema sanitari, que ha costat trenta anys..., trenta anys ha costat tenir un sistema de salut públic a Catalunya.

Nosaltres, des de Ciutadans, i ho tornem a reiterar aquí, vam plantejar un debat monogràfic en aquest Ple, que és el que mereixen els ciutadans de Catalunya, com a mínim, i també els treballadors i servidors públics, un debat sobre el model sanitari català. Ens podem posar d'acord en algunes coses, en d'altres discreparem; però no es pot usurpar a aquest Parlament i, sobretot, als ciutadans, que ens paguen el sou, un debat legítim i necessari sobre la salut i el model sanitari a Catalunya.

Què fan el president del Govern i el Govern quan se'ls ofereix des d'un grup aquesta possibilitat? Esquiven el debat –esquiven el debat–, i ens n'assabentem pels titulars la premsa..., bé, per ordres directament que envien vostès als hospitals o als centres de salut, de quin és la seva política.

Per què no porten, vostès, el pla de salut d'una vegada per totes aquí? Per què no fem un debat monogràfic sobre la sanitat a Catalunya? Que els sembla poc important la sanitat? Jo crec que aquest dematí també hi havia aquí molta gent de Bellvitge, que han tancat vostès un centre de salut, també per reivindicar simplement que no els tanquin el centre de salut on van milers i milers de famílies. Però vostès això no ho atenen, no hi ha sensibilitat.

Jo no entraré a jutjar avui, ara per ara, el que vostès puguin fer en aquest pla de salut, més que res perquè no ho conec, no ens ho porten. El que sí que els dic és que en forma l'haurien de portar i hauríem de fer un debat monogràfic sobre això. I la fórmula de canviar el sistema de salut públic a Catalunya no és fi-

car un article per la porta de darrere en una llei, dintre de tres lleis que canvien vuitanta-tres lleis. Això és el que vostès fan aquí. I els ciutadans de Catalunya han de saber que vostès aquí estan facilitant les coses per actuar en un sistema de salut ben diferent del que hem construït entre tots durant trenta anys: entre els ciutadans, entre els representants públics. I que això no és ni de Convergència i Unió, ni del tripartit, ni de ningú; és de tots. I, com que és de tots, ho hem de parlar entre tots. I vostès estan tirant pel camí del mig, saltant-se el sentit comú, el diàleg amb els professionals, el diàleg amb els grups parlamentaris.

I, miri, l'altre dia el senyor Rubalcaba, amb bon criteri, i el senyor Rajoy, amb bon criteri també, plantejaven un debat d'Estat sobre el model sanitari, un pacte sanitari. Doncs, mirin, jo els plantejo que fem un pacte també sanitari en el desenvolupament d'això. Però la forma de pactar no és fent titulars..., o, millor dit, no és anant a donar rodes de premsa a entitats privades o en determinats col·lectius o en determinades mútues i usurpar el debat aquí. Si vostès volen modificar el sistema sanitari català han de passar per aquí. I no és un caprici, és una necessitat.

Per tant, els demano, com a grup parlamentari i amb la inquietud que manifesten molts col·lectius i molts ciutadans, que debatem seriosament al Parlament de Catalunya sobre el sistema sanitari. Vostès tenen la paella pel mànec, és veritat, són el Govern; però també tenen l'obligació de complir en aquest Parlament. I, hi insisteixo, la sanitat no és un article d'una llei òmnibus, la sanitat és la joia de la corona, en aquest cas, d'un estat del benestar i d'un servei públic a Espanya i a Catalunya, concretament.

Per tant, nosaltres votarem...

El vicepresident primer

Il·lustre diputat, si us plau...

Albert Rivera Díaz

...que no –vaig acabant, president, gràcies–, nosaltres votarem que no al fons però també votem que no a les formes. Perquè en política el fons és molt important, però les formes, com que és un procediment democràtic, són igual o més importants.

Per tant, nosaltres no podem estar d'acord amb la seva forma d'actuar, i també, per respecte als ciutadans afectats, per respecte als servidors públics, per respecte a la gent afectada per aquests canvis per la porta de darrere, votarem que no a aquest projecte, tot i que en algunes qüestions, com veuran amb la votació, podem estar d'acord en la supressió d'algunes entitats. Aquestes coses s'han de parlar, no es poden prendre ni la salut ni la democràcia com un caprici.

Moltes gràcies, senyor president, senyors diputats i diputades.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. En nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té ara la paraula l'excel·lentíssim diputat senyor Alfons López Tena.

Alfons López i Tena

Gràcies, senyor president, com a president en funcions. Il·lustres diputades i diputats, honorables membres del Govern..., quan abans la representant d'Esquerra Republicana de Catalunya es referia –fora de termini, fora de temps– a unes determinades pel·lícules..., a mi me'n venia al cap una altra, a mi em venia al cap aquella que es deia *L'últim rei d'Escòcia*, aquella que era sobre la biografia dels últims anys d'Idi Amin Dada, quan ja es dedicava al canibalisme i a menjar-se els seus propis ciutadans, perquè, de què estem parlant en aquestes lleis?

Aquí ja estem passat d'una fase..., perquè fins ara vostès el que feien era incomplir les lleis alienes; el que feien era fer informes en el Parlament *de quita y pon*, per les quals segons qui fos el que ho demanava se li dóna una cosa o no, amb arguments absolutament contradictoris i contraris cada vegada; incomplir la llei financera i, per tant, no presentar els pressupostos en el moment que toca; incomplir els mandats d'aquest Parlament, tant pel que respecta a presentar els pressupostos com respecte a altres mocions. Però ara ja han passat a la fase d'incomplir la seva pròpia llei. Fa poc hem tingut un govern que ha incomplert la Llei de pressupostos i que ha incomplert les obligacions de pagament que constaven en la Llei de pressupostos.

Llavors, aquí, algunes persones, alguns responsables polítics, com ara, per exemple, el senyor Duran, per aquesta actitud li va dir al president del Govern que era «un galtes»; el senyor Oriol Pujol li va dir que era un *triler*; el senyor Jordi Turull li va dir que era un estafador; el senyor Pujol, respecte a un ministre, li va dir que era un *caradura*, un penques i un barut. Què es pot dir ara de vostès quan incompleixen la Llei de pressupostos?, quan incompleixen l'obligació de pagament d'allò que està pressupostat, i, per tant, pagar als funcionaris públics allò a què tenen dret per la Llei de pressupostos i pel conveni col·lectiu? Que se'ls pot dir alguna d'aquestes expressions? Què són vostès els que tenen..., amb molta lleugeresa institucional diuen d'altre govern, d'altre president i d'altres ministres? Què els pot dir a la gent que està ara en el carrer? Perquè ens podem creure aquesta llei? Ens podem creure que això ho compliran? Es poden creure que alguna d'aquestes lleis...?

Que jo del que discrepo d'alguna de les intervencions anteriors, quan deien: «Oh, és que aquí hi ha un model de societat amb el qual no estem d'acord...» No. És que aquí no hi ha cap model de societat. Aquí el que ens passa, com ja havia passat en una llei que també va ser per tràmit d'urgència i que va defensar el conseller Mas-Colell, baixant el cap, per altra banda, el que hi ha és passar del *business friendly* al *crony friendly*, el que hi ha és fer-ne una política depredadora, una política en la qual se'ls dóna, als amics i coneguts, la capacitat de depredació respecte als poders públics, respecte al patrimoni públic, cadascú en la línia que vol i que li agrada, estil Uganda d'Amin Dada o estil Malàisia o estil Indonèsia, no amb un model de societat, amb un model simplement de *crony friendly*.

Per això vostès no tenen cap crèdit, per això no hi ha ningú que compri el seu deute, per això vostès no són

ni capaços de presentar uns pressupostos en termini, i tenim una pròrroga de pressupostos que afortunadament no produirà cap baixada del crèdit de la Generalitat, perquè la Generalitat vostès l'han portat que no tingui cap crèdit, que no hi hagi ningú, cap entitat financera de cap país del planeta Terra, que estigui disposat a cobrar..., a pagar i a comprar una emissió de deutes per part d'un govern que no és capaç ni de presentar els pressupostos, no ja com li marca la llei, no ja com l'obliga el Parlament, sinó ni tan sols com s'ha fet els últims trenta-dos anys i fan tots els governs, excepte quan hi ha eleccions i acaben d'entrar, no ja dels estats, sinó també de les comunitats autònomes espanyoles, de les quals vostès en gestionen una, però no són capaços ni de fer-ho, com, en canvi, ha presentat els pressupostos La Rioja o Múrcia, o Melilla.

Estant en aquest nivell, ens podem creure que compliran aquestes reformes?, reformes que corresponen simplement a una mena de garbuix d'interessos d'última hora, d'esmenes d'última hora, de..., ja veurem després quina mena d'esmena, de la presentació de l'esmena no presentada però com que és un vot particular presentat per Convergència i Unió sí que s'admet a votació... En fi, ja veurem quina mena de coses estranyes veurem després a la votació, com la que vostès ens hi tenen acostumats, perquè després no ho compliran.

Però, clar, aquí, afortunadament, passa una cosa: tenen un govern que és una paròdia, tenen un parlament que han convertit en un parlament de fireta, però el que no tenen és el control de l'aparell judicial; no el tenen. I, com que no el tenen, aquí hi haurà –ja ho he dit abans– una explosió de conflictivitat contenciosa administrativa; és possible que també passi a ser una explosió de conflictivitat penal. Perquè quan s'actua d'aquesta manera, quan s'incompleixen les lleis, quan es deixa als funcionaris i els treballadors públics, que estan aquí a fora, al carrer, sense diners, incomplint la llei, incomplint els pressupostos i incomplint els convenis col·lectius, això té repercussions no només polítiques, no només contencioses administratives, també té repercussions penals, amb les quals, sense dubte, vostès es trobaran, perquè els funcionaris públics, els treballadors públics, allà els duran.

Mentrestant, fan allò en què aquest Parlament és un model. Ara, precisament, els que porten el sistema de Canal Parlament han estat..., hi ha retallades; per tant, han estat acomiadats. En canvi, no té cap empatx, la presidenta del Parlament, a contractar la cunyada del seu fill com a assessora personal, a càrrec de l'erari públic, i a més a amagar quina és la seva retribució, cosa que no publica. Aquest és el model d'actuació, això és el que vostès fan.

Per tant, nosaltres, evidentment, hi votarem en contra, no només pel contingut, que és el contingut simplement d'allò que feia Sukarno en la seva època, o que feia Idi Amin en la seva època, és a dir, el garbuix d'interessos especials sense ordre, sense concert, sense coherència, sense cap mena de model de societat, sense cap mena de plantejament al darrere, sinó, a més, per l'incompliment dels tràmits parlamentaris, l'incompliment dels drets de l'oposició, l'incompliment del poder acudir al Consell de Garanties Estatutàries, l'incompliment de qualsevol

garantia democràtica establerta. Però, com li va dir un pagès, un pobre pagès, al rei Frederic, quan va veure que la granja que tenia li feia malbé la vista del palau que volia construir-se..., li va dir: «Bé, doncs, ha de marxar d'aquí, perquè sóc el rei i li ordeno que marxi.» I la resposta del pagès, que és la resposta que vostès s'estan trobant creixentment, és: «Encara queden jutges a Berlín.»

Moltes gràcies, senyor vicepresident.

El vicepresident primer

Pertoca ara al diputat Joan Laporta, també, per posicionar-se sobre el text del dictamen i les esmenes reservades.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable president. Honorable vicepresidenta, honorables consellers, bé, doncs, jo valoro positivament l'esforç que està fent el Govern per agilitzar i flexibilitzar l'Administració de la justícia..., de l'Administració pública –perdó–, i, doncs, penso que aquesta llei el que farà serà donar l'oportunitat a fusionar o a suprimir organismes públics que estan fent una activitat similar i, per tant, doncs, mirar d'aconseguir una reducció de la despesa de l'Administració.

Parlant de salut pública, que s'ha parlat aquí, doncs, entenc que, alhora que sostenible, la salut pública hem d'aconseguir que continuï sent de qualitat. Penso que l'ICS, l'Institut Català de la Salut, que té quaranta mil treballadors, gestiona vuit hospitals i 286 àrees bàsiques de salut, que representen el 80 per cent de l'atenció primària, doncs, home, penso que és massa gran per poder-se adaptar amb eficiència a les necessitats que té el territori i que té la societat. A partir d'aquí, doncs, penso que aquesta llei permetrà la descentralització de l'ICS. En aquest sentit, penso també que donarà més autonomia als professionals, penso que augmentarà la participació dels professionals en els consells d'administració de les entitats i que permetrà també que hi hagin aliances entre els centres i comparteixin i s'ofereixin serveis.

Per tant, el meu vot serà favorable a aquest projecte de llei.

Gràcies.

La presidenta

A continuació té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, l'il·lustre senyor Ferran Falcó.

Ferran Falcó i Isern

Presidenta, vicepresidenta, conselleres i consellers, diputades i diputats, prenc la paraula en nom del Grup de Convergència i Unió per defensar el text que avui es porta a aprovació, el text d'una llei, una de les tres que componen el projecte que de manera comuna coneixem com a «òmnibus».

Aquest és un projecte de llei que arriba a aquesta cambra després d'un intens treball, compartit per tots els

grups parlamentaris, i, a més a més, que compta i ha comptat amb nombroses intervencions d'experts i representants de la societat catalana i que, a més a més, respon a les directrius del Pla de govern 2011-2014. És un projecte de llei, certament, que destaca per la seva complexitat, que remou diversos elements del corpus legislatiu i organitzatiu del nostre país, a fi d'adaptar-los a les noves exigències d'un context que requereix facilitar el desenvolupament econòmic, però que coincideix també amb la necessitat de revisar la governança dels serveis públics i el seu dimensionament.

Hi ha hagut soroll –avui també– des de l'inici de la tramitació d'aquest projecte de llei al voltant de quines eren les intencions del Govern a l'hora de plantejar-la. Hem llegit i hem escoltat –avui també, malauradament– que es pretenia decapitar l'herència legislativa i normativa del tripartit, que es podria arribar a negar l'assistència sanitària als més desfavorits, que deixaríem la cultura sense veu ni vot, que arrasaríem la política industrial del país; uns auguris, evidentment, ben allunyats de la voluntat primera d'aquest Govern i ben allunyats, sobretot, de l'actitud d'aquest grup parlamentari, que defensa l'acció de govern i que hem tingut, em sembla, amb tots els grups d'aquesta cambra, i els subgrups també.

Perquè, senyores i senyors diputats, tot és molt més senzill. Catalunya necessita un marc normatiu més clar, més simple i millor; necessitem, si se'm permet l'expressió, fer una esporga del nostre tronc institucional, perquè l'arbre continuï fort i sa. I el Govern, simplement, ha volgut complir amb els compromisos que li varen permetre accedir a governar. A alguns els pot semblar estrany, però aquest és un govern que mira de fer allò que va dir que faria, i vostès saben i coneixen i han escoltat moltíssimes vegades que Convergència i Unió pretenia aprimar el cos normatiu per mirar d'aconseguir més agilitat administrativa, en benefici de l'economia productiva, però també de la qualitat de la participació ciutadana i, finalment, de la qualitat dels serveis públics.

El Govern, però, i aquest grup parlamentari, eren plenament conscients que havien d'aconseguir suport i que assolir l'èxit en la tramitació d'aquesta llei, d'aquestes lleis, no era mirar d'aprovar-les obviament el debat necessari i imprescindible amb el país, sinó que era aprovar-les mostrant una actitud oberta a l'entesa amb les altres forces polítiques, sense posar-ne cap per davant de l'altra, en un exercici de centralitat política que, des del nostre punt de vista, ha resultat positiu. Ha resultat positiu i ha posat de manifest un autèntic exercici de parlamentarisme, ric en aportacions, en matisos i en idees.

Perquè, senyores i senyors diputats, en aquesta llei concretament, concretament en aquesta, ningú no ha guanyat l'altre, ni políticament ni partidàriament. Hem fet, em sembla, un autèntic exercici democràtic. Això ho sap..., ho sap també el Govern, el Govern que volia això i allò i treure una mica més d'aquí i escurçar una mica més d'allà, i ha hagut d'entendre que aquesta llei l'havíem de cosir entre tots, perquè, si m'ho permeten, ens n'hem fet un fart, de cosir i de recosir. I el resultat final ens permet poder dir, almenys a nosaltres, que s'ha fet i tots els que hi hem participat hem fet bona feina.

No cal dir que l'ha fet el ponent relator d'aquesta llei, el meu company i amic Josep Rull, que em permeto d'assenyalar com l'artífex que avui siguem aquí en disposició de debatre i, esperem, aprovar aquesta llei. Però també volem des del Grup de Convergència i Unió agrair especialment a les diputades i diputat Eva Granados, Consol Prados, Llanos de Luna, Violant Mascaró, Pere Bosch, la seva feina i la seva predisposició. I també, per què no?, perquè no ens costa fer-ho, agrair al diputat Jordi Miralles la seva presència activa a les reunions, des d'una actitud certament molt més distant, però molt respectuosa amb la feina que s'estava fent.

I he de dir que aquesta tarda..., i el que jo he llegit i escoltat per part d'alguns respecte de la llei omnibus té poc a veure amb el que, em sembla, hem viscut íntimament els que hi hem participat. Tots nosaltres, tots els que hi hem participat, sabem que hem negociat, sí; que hi ha hagut tensió, sí; que hi ha hagut desacords, sí; que nosaltres hem cedit, sí; que vosaltres, que els altres grups parlamentaris han cedit, també. Per tant, que tot això s'ha fet des d'una posició d'afirmació en els plantejaments, no de negativa i «passa que t'he vist». Per exemple, hem discutit i acordat amb el Partit Popular una gran part de la proposta que preveu suppressions d'organismes i entitats i reordenació d'espais concrets del sector públic.

I és veritat que es tracta d'una llei complexa, que toca molts qüestions diverses i que compromet posicions en matèria de la mateixa organització de la Generalitat endins, però també de com la Generalitat s'organitza enfora. Però des del nostre punt de vista el resultat final no justifica les temences que s'albiraven des d'alguns sectors a l'inici de tots aquests treballs.

La por, per exemple, que es limités la participació de la societat civil en molts òrgans de governança de la Generalitat. És cert, és cert que s'ha reduït quantitativament el nombre de representants en molts organismes, però qualitativament –qualitativament– les proporcions, les veus, les sensibilitats i les diferents representativitats hi continuen presents i fins i tot reforçades. Perquè la participació no és només una qüestió de quantitat: és una qüestió de qualitat, de ser els suficients, sense treure cap veu, però mirant que la mateixa veu no hi sigui dues vegades. I això ho hem fet. I ho hem fet entre tots, respectant la pluralitat, però també respectant que qui governa i té la competència en una matèria té la màxima responsabilitat en la presa de decisions.

I un exemple de tot això que els expresso és l'acord subscrit al Conca. El Govern volia, legítimament, decidir la política cultural. Veníem d'un model que, des del nostre punt de vista, havia revelat alguns problemes. El primer i més evident és que la tramitació de les ajudes que consignava el Conca es feia més feixuga. El segon és que la decisió sobre les ajudes en matèria cultural deixava el Govern en un paper d'espectador, contradictori per a un govern que té el mandat sobirà de dirigir-la. El nostre capteniment era el de trobar un punt mitjà, mantenir la importància dels professionals del sector cultural, però fer que el Govern deixés de mirar-se les decisions des de la barrera. Finalment, amb Esquerra Republicana i amb el PSC hem acordat

un model que no només preserva la capacitat decisiva del Conca, sinó que, a més a més, fa que avaluï, auditi, emeti informes rellevants, participant de la comissió d'adjudicació d'ajudes i compartint les decisions amb el Govern.

En aquest sentit, aquest ha estat un acord delicat, un acord difícil, però és un acord que no és gens fràgil, i creiem que és positiu per a tothom. Aquesta opinió, voldríem que la compartissin també els integrants del Conca, els integrants del Conca que varen dimitir abans no s'acabés el tràmit parlamentari, perquè és un model de responsabilitat compartida que enforteix el sector i que enforteix el Govern, i tots dos en el nou Conca tenen un paper principal, i cap d'ells ni és ni es converteix en espectador del que l'altre pugui decidir.

També en un altre dels aspectes de la llei, el de salut, s'ha arribat a un bon acord, creiem, en aquest cas, i principalment amb el PSC, en què es tracta de la preservació dels governs territorials de salut. Es preserven els governs territorials de salut, però alhora s'impulsa el que preveu la Llei d'ordenació sanitària respecte dels òrgans de direcció i participació del sector sanitari i la resta d'estructura del Servei Català de la Salut, donant força als consells de participació dels sectors sanitaris del CatSalut.

Hi ha hagut, d'altra banda, una qüestió més difícil, que el Govern i aquest grup parlamentari mantenim com a necessària, que té a veure amb la provisió de serveis de salut a través de l'instrument principal que té el país per abastir-los. Per la dimensió de l'ens, per la complexitat de la seva gestió, per la necessitat des del nostre punt de vista de fer una organització més àgil i més adaptada a les necessitats del servei públic, la llei proposa dotar de diverses personalitats jurídiques els diversos centres que componen l'ICS, per donar-los més autonomia i responsabilitat en la gestió. I d'això s'ha dit que l'ICS es privatitza, que l'ICS es trosseja, que l'ICS s'afebleix. I tot això no és cert. Trossejar és fer trossos alguna cosa, és fer-ne miques, té una connotació negativa que no es correspon evidentment amb la voluntat del Govern respecte a l'Institut Català de la Salut; permetre més autonomia, guanyar agilitat, responsabilitzar més de les decisions allà on s'executa la gestió, sí, això sí. Perquè és lògic seguir apostant per un model en què el compte d'explotació de l'Hospital de la Cinta de Tortosa es gestiona des de la Gran Via de Barcelona i no des del territori? O és millor fer una aposta per l'ICS similar a la que al seu dia es va fer en la configuració de la xarxa d'hospitals d'utilitat pública, la XHUP, un model de proximitat, més flexible, més proper, més eficaç?

El que es proposa per a l'ICS és el que ja passa amb els hospitals i ambulatoris, com deia, de la XHUP. Quants consorcis, empreses públiques municipals, fundacions, són proveïdores de serveis de salut gestionant els contractes programa que els atorga el Govern? I qui té la percepció que la sanitat pública, amb aquest sistema, es posa o s'hagi posat en risc? A vegades, confonem la defensa d'interessos corporatius, legítims, amb la defensa de la qualitat del servei públic. I fóra bo, en temps de canvis profunds, estar disposat a entendre que l'immobilisme, l'absència de revisió crí-

tica, revesteix una falsa idea de progressisme i asse-nyala un afeblit conservadorisme.

Aquesta llei, senyores i senyors diputats, no és conservadora o neoliberal, com s'ha dit. No conté canvis de tanta profunditat perquè es pugui afirmar, com fan alguns, que significa un atemptat als serveis públics tal com els tenim estructurats. No trenca cap consens bàsic sobre el que són els serveis públics. No significa un abans o un després de res. Aquesta llei és el producte d'una reflexió primera sobre l'organització de la governança dels serveis públics del nostre país, feta sense apriorismes, a fi de millorar-ne l'estructura i l'eficàcia. I per això compta, esperem que compti, en totes o algunes de les seves parts, amb el suport dels diferents grups de la cambra.

Mirin, aquesta llei expressa en el seu articulat la centralitat política i social del país. Hi ha hagut, d'altra banda, també, controvèrsies sobre el que aquest projecte de llei pretenia respecte a la política industrial. I, en aquest punt, cal dir-ho, les posicions han estat confrontades. La reacció d'alguns sectors i partits davant la proposta de derogació de la Llei de política industrial que aquest Parlament va aprovar en la darre- ra legislatura ha estat legítimament criticada pels que han volgut entendre que era només amb la llei o sobretot amb la llei que es podia fer política industrial al país. I això no és cert, no ho és i no ho pot ser, perquè la política industrial es fa des de molts estaments, però sobretot des d'una actitud concreta a favor de l'economia productiva.

En aquest sentit, el planejament urbanístic des de baix o la regulació europea des de dalt hi tenen un paper molt més definitiu que no pas la força conceptual que pugui tenir una llei, segur que ben intencionada, però que, més enllà de la creació de molts espais de diàleg, potser recurrents, tenia poca capacitat pràctica de fer possible l'atracció d'empreses i el desenvolupament de les que ja tenim.

Mirin, Catalunya és un país d'una clara vocació industrial. I, per fer-ho, no li han calgut lleis, sinó una actitud emprenedora, fomentar-la, ajudar-la, potenciar-la, exhibir-la. Això és el que vol el Govern. I, per això, l'opció que pren el Govern i que compta amb el nostre suport és potenciar ACCIÓ i el Consell Català de l'Empresa. I, per això, finalment, s'ha arribat a un acord amb els agents socials que hi han d'intervenir, per potenciar aquest consell i apostar clarament per desenvolupar l'agència. Val a dir, doncs, que es proposa derogar la llei, sí, però que se'n mantenen i es potencien les parts que considerem que són més valuoses.

Senyores i senyors diputats, aquest Parlament ha estat moltes vegades pioner, moltes vegades pioner a l'hora d'impulsar iniciatives legislatives que després han seguit altres governs de l'Estat o altres països. Tinguin la seguretat que en aquest cas també obrim camí. Obrim camí i recuperem, si aquest text s'aprova, una part del crèdit que la política ha perdut en els darrers temps, pel que significa posar en valor els acords per damunt dels desacords i pel que significa mostrar al país la capacitat de canviar per continuar anant endavant, de canviar per mirar que l'Administració pública

actui amb la dimensió adequada i amb l'equilibri necessari per garantir, d'una banda, austeritat, agilitat i aprimament, i, de l'altra, i al mateix temps, pluralitat, participació i qualitat del servei públic.

Finalment, senyores i senyors diputats, aquest és un projecte de llei ambiciós, transversal, que hauria de poder entendre's com un exercici de millora contínua. Fóra bo, fins i tot, plantejar-se una revisió crítica i constructiva com aquesta més sovint. No podem qüestionar-ho tot permanentment, no podem posar-ho tot sempre en crisi, però hem de ser capaços d'entendre i assumir que feines com les que avui portem aquí són necessàries i imprescindibles per mantenir el cos institucional en forma. No ha volgut el Govern i no volem nosaltres que l'immobilisme ens pogués conduir a una artritis institucional. S'avança quan un es mou i es millora quan se sap on es vol anar.

La paraula «òmnibus» és definida «un vehicle de gran capacitat per al transport públic». Aquesta llei, treballada per tots, fa que molts hi siguem a dins, i per bé que alguns hi pujaran en alguna parada i d'altres en baixaran en una altra, no tenim cap dubte que gran part dels grups parlamentaris en compartiran tot o part del trajecte.

Finalment, ens demanava un compareixent que assolíssim un acord institucional de majoria qualificada, perquè allò que s'acordi tingui recorregut i durada i no canviï si canvia el Govern. I afegia que una bona administració, de qualitat, sòlida institucionalment, amb bons instruments de gestió, serveix per fer qualsevol política sectorial...

La presidenta

Senyor diputat...

Ferran Falcó i Isern

i per tant serveix a tothom.

La presidenta

...haurà d'acabar, senyor diputat...

Ferran Falcó i Isern

I això és el que pretén aquesta llei. I per això hi donarem suport i demanem el suport de tots els grups d'aquesta cambra.

Moltes gràcies.

(Pausa llarga.)

La presidenta

Comencem les votacions del Projecte de llei d'agilitat i reestructuració administrativa.

Procedirem, en primer lloc, a la votació de les esmenes reservades, grup per grup.

Votarem primer les esmenes reservades del Grup Parlamentari Socialista.

Comencem les votacions de les esmenes números 52, 61, 64, 67, 130, 183, 281, 283, 286, 289, 291, 369, 379, 385, 386, 393, 398, 403 i 407.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 50 vots a favor, 63 en contra i 20 abstencions.

Votem ara les esmenes números 136, 147, 150, 160, 270, 275, 311 i 411.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 39 vots a favor, 65 en contra i 29 abstencions.

Votem l'esmena número 210.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 112 vots a favor, 1 en contra i 20 abstencions.

Votem les esmenes números 15, 16, 18 i 20.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 51 vots a favor, 65 en contra i 17 abstencions.

Votem les esmenes 70 i 237.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 52 vots a favor, 63 en contra i 17 abstencions.

Votem l'esmena número 74.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 52 vots a favor, 63 en contra i 17 abstencions.

Votem l'esmena número 144.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 30 vots a favor, 66 en contra i 37 abstencions.

Votem les esmenes 153 i 155.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 40 vots a favor, 63 en contra i 30 abstencions.

Votem l'esmena 244.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 41 vots a favor, 63 en contra i 21 abstencions.

Votem les esmenes 262 i 307.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 30 vots a favor, 63 en contra, 40 abstencions.

Votem la número 295.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 50 vots a favor, 63 en contra i 20 abstencions.

Votem la 312.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 40 vots a favor, 63 en contra i 30 abstencions.

A continuació votem les esmenes reservades del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Votem en primer lloc la 22, la 23, 24, 212 i 217.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 20 vots a favor i 113 en contra.

Votem l'esmena 220.

Comença la votació. (*Veus de fons.*) Sí... Senyor Rull. (*Pausa.*)

Votem l'esmena 220.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 103 en contra i 3 abstencions.

Votem les esmenes 225 i 230.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 20 vots a favor, 102 en contra i 10 abstencions.

Votem la número 236.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 57 vots a favor, 76 en contra.

A continuació votarem les esmenes reservades del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Votem en primer lloc les esmenes 37, 80, 82, 126, 168, 170, 176, 204, 243, 271, 378 i 392.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 13 vots a favor, 90 en contra i 30 abstencions.

Votem les esmenes números 1, 3, 157 i 161.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 13 vots a favor, 91 en contra i 27 abstencions.

Votem les números 32, 164, 191, 194, 200, 202, 206, 211, 216, 219, 224 i 229.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 16 vots a favor, 90 en contra i 27 abstencions.

Votem les esmenes números 35, 46, 51, 63, 66, 71, 75, 78, 86, 87, 89, 122, 129, 149, 152, 154, 159, 246, 251, 253, 255, 273, 274, 276, 279, 280, 282, 284, 285, 287, 290, 296, 297, 299, 306, 340, 342, 344, 346, 348, 350, 352, 354, 356, 360, 362, 364, 366, 368, 380, 394, 399, 405 i 408.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 48 vots a favor, 63 en contra i 20 abstencions.

Votem les esmenes números 17, 19, 21, 334, 336, 338 i 358.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 50 vots a favor, 66 en contra i 17 abstencions.

Votem les números 68, 118, 142, 146 i 235.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 53 vots a favor, 63 en contra i 17 abstencions.

Votem les números 49, 121, 125, 135, 257, 259, 261, 264, 265, 302, 304 i 309.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 24 vots a favor, 89 en contra i 20 abstencions.

Votem la número 197.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 26 vots a favor, 90 en contra i 17 abstencions.

Votem les números 315, 316, 317, 319, 321, 322, 323, 325, 326, 327, 328, 329, 330 i 331.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 40 vots a favor, 63 en contra i 30 abstencions.

Votem les números 90, 139 i 241.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 40 vots a favor, 63 en contra i 30 abstencions.

Votem la número 92.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 49 vots a favor, 62 en contra i 21 abstencions.

Votem la número 133.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 16 vots a favor, 63 en contra, 54 abstencions.

Votem la número 372.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 63 en contra, 57 abstencions.

Votem l'esmena número 249.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 40 vots a favor, 63 en contra i 30 abstencions.

Votem l'esmena número 245.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 39 vots a favor, 63 en contra i 30 abstencions.

Continuem ara amb les votacions de les esmenes reservades del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Abans, però, els informo que les esmenes del Grup d'Esquerra Republicana números 137, 138, 141, 167, 318, 320 i 324 han estat retirades.

En primer lloc votem les esmenes números 45, 60, 62, 65, 77, 85, 88, 128, 134, 148, 151, 298, 339, 341, 343, 345, 347, 349, 351, 353, 355, 359, 361, 363, 365, 367 i 404.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 49 vots a favor, 63 en contra i 20 abstencions.

Votem les números 36, 156 i 401.

Comença la votació.

Han estat rebutjades amb 36 vots a favor, 63 en contra i 33 abstencions.

Votem les números 69, 117, 145 i 234.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 52 vots a favor, 63 en contra, 17 abstencions.

Votem les números 333, 335, 337 i 357.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 49 vots a favor, 63 en contra i 20 abstencions.

Votem les esmenes 38, 48, 256, 258, 260, 263, 301, 303 i 308.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 23 vots a favor, 88 en contra i 20 abstencions.

Votem les números 248, 252, 254 i 395.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 10 vots a favor, 90 en contra i 32 abstencions.

Votem les 190, 193 i 196.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 26 vots a favor, 89 en contra i 17 abstencions.

Votem les números 199 i 208.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 10 vots a favor, 90 en contra i 30 abstencions.

Votem l'esmena número 91.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 49 vots a favor, 63 en contra i 20 abstencions.

Votem l'esmena número 381.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 36 vots a favor, 62 en contra i 33 abstencions.

Passem ara a la votació de les esmenes reservades del Subgrup Parlamentari Ciutadans.

Votem l'esmena número 119.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 49 vots a favor, 66 en contra i 17 abstencions.

Votem la número 143.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 39 vots a favor, 66 en contra i 27 abstencions.

Votem la número 34.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 90 en contra i 27 abstencions.

Votem les esmenes números 192, 195, 198 i 238.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 23 vots a favor, 92 en contra i 17 abstencions.

Votem les esmenes 201, 203, 205, 207, 221, 226 i 231.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 13 vots a favor, 92 en contra i 27 abstencions.

Votem ara l'esmena tècnica a l'article 73 bis.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 99 vots a favor, 3 en contra i 30 abstencions.

Acabades les votacions de les esmenes reservades, procedirem a les votacions d'aquells articles i disposicions del text del dictamen dels quals s'ha demanat votació separada.

En primer lloc... (*María de Llanos de Luna Tobarra demana per parlar.*) Sí, senyora Llanos de Luna?

María de Llanos de Luna Tobarra

Sí, presidenta. Hemos observado que en la votación del dictamen faltan una serie de artículos que no están recogidos, que son el artículo 113, el artículo 124, el artículo 140, el artículo 30, el artículo 113, el artículo 130 y el artículo 132. No están incorporados en ninguna, y luego...

La presidenta

Senyora diputada, aquests articles quedarien incorporats en l'última votació, que hi faríem la resta del dictamen. Aquí són articles que demanen votació separada. I del que vostè diu no se n'ha demanat votació separada, i estarien en l'última votació.

María de Llanos de Luna Tobarra

Vale.

La presidenta

D'acord?

María de Llanos de Luna Tobarra

Vale. (*Veus de fons.*) No, no, pero entonces queremos votación separada de estos...

La presidenta

També?

María de Llanos de Luna Tobarra

...de todos ellos, en bloque.

La presidenta

¿Cada uno o en bloque?

María de Llanos de Luna Tobarra

En bloque, en bloque.

La presidenta

D'acord. Molt bé. (*Pausa.*) Hi són? (*Pausa.*) Bé, doncs... Bé, de totes maneres –de totes maneres–, jo el que faria és votar el que ja teníem en la guia de la votació i després passaria a aquests que ha demanat el Grup Popular, que alguns ja estan incorporats en algun grup. (*Veus de fons.*) Vostè els vol separats de totes totes? (*Pausa.*) Sí, el 130 i el 132 hi estan. (*Veus de fons i pausa.*) D'acord.

Comencem amb els articles 1, 2, 57, 82, 83, 84, 109, 112, 138, 139, 143 i 144... (*Veus de fons.*) O vol parlar, senyor Millo? (*Pausa.*) Ah, doncs, digui, digui.

Josep Enric Millo i Rocher

D'aquest bloc volíem demanar la votació separada de l'1 i el 2.

La presidenta

D'acord. Doncs, comencem per 1 i 2.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 105 vots a favor, 23 en contra i 3 abstencions.

Ara votem la resta que ja he esmentat.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 89 vots a favor, 24 en contra i 19 abstencions.

Ara passem a votar el 158 bis.

Comença la votació.

Ha estat aprovat 99 vots a favor, 13 en contra i 19 abstencions.

Votem ara els articles 5, 6, 7, 8, 15, 17 bis, 21, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 34, 36, 41, 50, 55, 60, 61, 62, 63, 65, 104, 106, 107, 125, 127, 128, 129, 130... (*veus de*

fons) –no? (*veus de fons*); deixo a part el 130, el deixo, eh?–, 137, 137 bis, 142, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, la disposició addicional primera, disposició addicional vuitena, disposició transitòria segona, disposició transitòria tercera, disposició derogatòria primera, disposició derogatòria segona, disposició final primera, disposició final tercera, disposició final cinquena i disposició final vuitena.

(*Josep Enric Millo i Rocher demana per parlar.*)

Senyor Millo?

Josep Enric Millo i Rocher

Sí, ens agradaria demanar la votació separada de, de tot aquest bloc, el 8 i el 29, separatament de tota la resta.

La presidenta

El...?

Josep Enric Millo i Rocher

El 8 i el 29.

La presidenta

El 8 i 29. D'acord.

Doncs, votem primer el 8 i el 29.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 79 vots a favor, 49 en contra i 4 abstencions.

I ara votem la resta que he esmentat abans.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 65 vots a favor, 47 en contra i 20 abstencions.

Ara votarem els que ens ha assenyalat la senyora Llanos de Luna: 113, 124, 140, 30, 113, 130 i 132.

(*Eva Granados Galiano demana per parlar.*)

Senyora Granados?

Eva Granados Galiano

Gràcies, presidenta. Demanem votació separada d'aquest bloc del 30 i el 130, per una banda, i el 113, el 124 i el 140, per l'altra.

La presidenta

Molt bé.

Doncs, començarem pel 30 i el 130.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 80 vots a favor, 49 en contra i 3 abstencions.

Ara votem el 113, el 124 i el 140.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 106 vots a favor, 22 en contra i 3 abstencions.

I queda només el 132. Queda només el 132.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 80 vots a favor, 49 en contra i 3 abstencions.

Votem ara els articles 35, 38, 59, 76, 90, 96 bis, 99, 103, 105 i disposició final setena.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 73 vots a favor, 39 en contra i 20 abstencions.

Votem ara l'article 8.4.

Comença la votació.

S'ha rebutjat per 129 vots en contra i 3 abstencions.

Votem els articles 9, 11, 12, 13, 16, 17, 51, 53, 54, 56, 88, 116, 119, 120, disposició addicional tercera, disposició transitòria sisena i disposició transitòria setena.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 89 vots a favor, 13 en contra i 30 abstencions.

Votem els articles 10, 52, 102, 108, 114, 115, 121, 122, 123, 126, 135 i 136.

Enric Millo i Rocher

Presidenta, demanaríem la votació separada dels articles 52 i 114 d'aquest bloc.

La presidenta

Comencem amb el 52 i el 114.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 80 vots a favor, 39 en contra i 13 abstencions.

Votem la resta dels que he esmentat abans.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 63 vots a favor, 39 en contra i 30 abstencions.

Votem els articles 22, 23, 24, 43, 44 i 45.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 109 vots a favor, 3 en contra i 20 abstencions.

Votem l'article 110.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 89 vots a favor, 22 en contra i 20 abstencions.

Votem l'article 111.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 63 vots a favor, 49 en contra i 20 abstencions.

Votem l'article 131.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 88 vots a favor, 13 en contra i 30 abstencions.

Votem la disposició final quarta.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 36 vots a favor, 76 en contra i 20 abstencions.

I, finalment, votarem ara la resta del dictamen.

Comença la votació.

El Projecte de llei d'agilitat i reestructuració administrativa ha quedat aprovat en els termes d'aquestes votacions.

Se suspèn la sessió fins demà a les nou del matí.

La sessió se suspèn a tres quarts de nou del vespre i cinc minuts.